

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Bucuria comuniunii

Vol. 9

Teologie pentru azi

București
2010

Ai
opinii
doar
dacă
ai
crezuri.

Restul sunt...*pierderi de timp.*

*Levitul vrea...mai mult dar tot nu are nume, confesiune și istorie*¹

Levitul nespecificat², în anul 2008 de la Hristos, ziua a 4-a, luna august ne mai spune câteva cuvinte, la răspunsurile noastre de ieri, de aici³:

„Sunt plăcut surprins⁴ de faptul că sunteți printre puținele bloguri care *acceptați comentarii* și, mai mult, o faceți într-un mod profesionist, încercând să faceți, *atât cât omenеște e posibil* (ținând cont de faptul că este o zi de duminică și dovediți, din plin, că lucrați „cu timp și fără timp”) un lucru rar: să vă plecați urechea la frământările (chiar dacă *superficiale* sau *naive* sau *incomplet informate*, totuși, *frământări*) care, dincolo de polemica ieftină, arată că mai există suflete care „cugetă zi și noapte la legea Domnului” și mai există și păstori, care nu suferă de autismul propriei bunăstări materiale, familiale sau teologice.

Ca să fiu în ton cu titlul (nu pot să nu remarc, de fiecare dată când vă citesc, că posedați un ascuțit simț al *ironiei vindecătoare* dar, mai ales, *reconfortante*): și tămâia, și veșmintele și...perdeaua templului (căci pe atunci nu existau catapeteasmă-iconostase, etc.) și *diverse vase sunt mai actuale ca niciodată*, ceea ce mă face să mă simt oarecum *bine*, în biserica răsăriteană, de rit bizantin.

1. Sfinții Părinți din vechime nu erau atât de *secularizați*, folosind mașini ultimul răcnet (acesta fiind doar *vârful aisbergului*).

Există un anumit gen de *ostentație* care nu poate să nu sara în ochi. Obediența închide întotdeauna ochii.

2. Nu există *creștinism național*. Aceasta este o invenție a secolului al 19-lea. Sper că nu cădem în *ridicolul* de a dezbate acest lucru.

¹Un articol din data de 4 august 2008.

² Care, din mult *bun simț*, nu și-a dat niciodată numele.

³ A se vedea: Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș, *Bucuria comuniunii* (vol. 8), Teologie pentru azi, București, 2010, p. 367-376. Poate fi downloadată de aici: <http://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/>.

⁴ Am corectat și am stabilit diacriticele la textul convorbitorului nostru anonim.

3. Ca să înțelegem *raportarea filosofică* trebuie să mai ieșim din *era mezozoică* în care se află filosofia românească. Nu reușim decât să fim *comentatori*..ce-i drept...*fini*.

Selectivitatea despre care vorbiți o aplică și alții. Și această se vede în faptul că nu iau *orice frază* a Părinților răsăriteni drept *dogmă*.

4. Opera sa e de *netăgăduit*⁵. Doar în România. În țările unde există *pluralism religios*, pentru că există știința de carte pe metru pătrat, lucrurile au alt *sistem de referință*⁶.

5. Sunt de acord cu dv.

6. Cunoștea mult mai puțin...din Origen⁷. Poate așa se și explică „ura” generațiilor care l-au succedat⁸ față de alexandrin⁹.

Și poate așa vedem și clasicul caz de *influență* în cultura teologică românească. Ce e *românesc* e *bun*¹⁰. Restul e de la *eretici*. Evident...de la cei pe care nu i-au citit¹¹.

7. Se vede că nu sunteți *ardelean*. Ocoliți *problematextelor jenante* (căci despre asta este vorba; nu veneau de la mine, un simplu credincios) la adresagrecocatolicilor.

Aceasta era esențialul. Dv. ați ales calea clasică a *devierii discuției*¹². Am să încerc să răspund totuși: Un grup

⁵ Se referă la Părintele Dumitru Stăniloae:

http://ro.wikipedia.org/wiki/Dumitru_St%C4%83niloae. E un contrarăspuns, toată scrisoarea sa, la articolul nostru anterior. Numai că acesta nu își asumă, cu numele la vedere, pozițiile sale publice.

⁶ Țările cu pluralism religios nu prea au apetență pentru teologia sistematică ci doar pentru sincretismul religios.

⁷ Tot cu referire la Părintele Profesor Dumitru Stăniloae.

⁸ Pe Stăniloae.

⁹ Față de Origen. Credem însă că teologii ortodocși români, în mod preponderent, nu nutresc *ură* față de Origen, ci, mai degrabă, îl văd prin ochii Sinodului V Ecumenic, care l-a anatematizat. Viața sa ascetică și efortul său teologic imens sunt demne de admirat și de urmat în orice secol, ceea ce nu înseamnă însă că trebuie să îl urmărim și în ereziile sale.

¹⁰ Teologia ortodoxă nu e formată *doar* din teologia ortodoxă românească...și un teolog ortodox autentic trebuie să aibă înțelepciunea de a lua din fiecare parte a lumii ortodoxe experiența ortodoxă genuină. Noi nu pledăm pentru închiderea orgolioasă în spațiul teologiei românești ci pentru o cunoaștere profundă și amplă a teologiei ortodoxe de pretutindeni.

¹¹ Ereticii nu devin *mai puțin eretici* dacă îi citești, ci, cu harul lui Dumnezeu, poți înțelege de la ei sau poți folosi de la ei idei care sunt bune, existente în viețile și cărțile lor, alături de multe lucruri care nu consună cu viața duhovnicească ortodoxă.

de oameni însemnau 38 de protopopi cu enoriașii lor. Contează numărul cumva?¹³

Căci mă gândesc că de la Marcu Evghenicul încoa...adevărul poate sta într-un singur om. Sau într-o singură parohie, de ce nu?

S-a comentat mult pe textul domnului Badiliță: *Un baptist ortodox*.

Mă așteptăm să se înțeleagă esențialul:<Spun aceasta nu pentru că, Doamne ferește!, vreau să mă distanțez de Biserica numită *Ortodoxă* ci, pur și simplu, pentru că *îmi place să respect sensul cuvintelor*.

Exista la noi, *ortodocșii atotștiutori*, un curent de opinie, aș spune chiar un fel de teologumenă, care-i declară pe bapțiști *eretici* (și nu doar pe *bapțiști*), inamici ai Tradiției patristice.

Îmi pare rău că trebuie să contrazic această *sacra teologumenă* și să spun că unul dintre cei mai *fini* patrologi pe care îi avem la ora actuală este un...*baptist*¹⁴.

Lucru incomod în cadrul propriei sale confesiuni, cum singur recunoaște, dar perfect compatibil cu preceptele religioase ale acesteia>¹⁵.

Cat privește celălalt articol iată un extras:

<În România, în afară de câteva *tentative firave* de constituire a unor colecții patristice (la sfârșitul perioadei interbelice, apoi, [odată] cu patriarhatul lui Iustin Moiescu) nimic nu s-a legat cum trebuie¹⁶.

¹² Eu am vorbit în răspunsul anterior despre *modul genetic* în care a apărut greco-catolicismul în România: câțiva ortodocși s-au unit cu romano-catolicii pentru *privilegii sociale și economice* și nu *din motive de credință*.

¹³ Nu, nu contează *numărul*...contează *intenția*, motivația lor și motivația lor a fost *telurică*, în indiferență flagrantă față de Ortodoxia românească din cele trei principate românești și nu de *origine religioasă*.

Dimpotrivă, ei au crezut, în mod utopic, că dacă se unesc cu romano-catolicii o să își păstreze *identitatea lor*, lucru care nu s-a petrecut de fapt, după cum ne arată istoria greco-catolicismului românesc până astăzi.

Pentru că, în definitiv, ei nu sunt nici complet *romano-catolici* și nici *ortodocși* nu sunt, existența lor fiind un compromis rușinos, care acum nu își mai are niciun rost.

¹⁴ Și acela, în mod *fatal*, este Dr. Marius Cruceru, care nu a dovedit niciodată că înțelege ceva autentic din trecutul Bisericii Ortodoxe.

¹⁵ E vorba de un articol al lui Cristian Bădiliță, *fals laudativ* la adresa lui Marius Cruceru (adică *un articol contrafăcut*, pentru că ei își citesc textele reciproc), apărut în ziarul *Ziua* (acum dispărut), pe data de 25 octombrie 2007.

A se vedea întregul text al articolului, din care s-a citat supra, păstrat în blogul de aici: <http://nazireat4him.blogspot.com/2009/01/marius-cruceru-un-baptist-orthodox.html>.

¹⁶ Pentru că nu s-au alocat bani în acest sens și nu s-au adunat la un loc oameni care știu să traducă și să comenteze pe Sfinții Bisericii. Când se va face asta vom avea colecții patristice românești.

Mofturile¹⁷ unor editori psihedelici din zilele noastre nu pot stârni decât un vag *malaise*¹⁸.

O întreprindere ca lumea nu se pune sub cârmuirea unor *bobocei*, ambițioși, e drept, dar fără o pregătire temeinică, ori, și mai *hazos*, sub aceea a unor eminențe bâlbâite și isterice a căror unică legitimitate e *poala sutanei*.

Din păcate lucrurile continuă, în acest domeniu, improvizația din vremurile ceaușiste. Sloganul *facem prost, dar facem noi* și-a reintrat vioi în drepturi> (2 *catolici ortodocși*, C. Bădiliță)¹⁹.

Înțeleg foarte exact că omul este *deranjant*. Zguduie conștiințele adormite în propria lor suficiență.

Spune lucrurilor pe nume. Se ia de preoți și asta nu convine. Preoților. Și celor care nu sunt capabili de a trata un preot ca pe *un frate de credință* sau *capartener de dialog* pe teme teologice.

Ei doar pupă mâna zi de zi uitând să mai studieze Cuvântul Domnului²⁰, care le este esențial pentru mântuire.

Vorbiți de greco-catolici uitând să specificați [faptul], că fără ei, acum, boscorodeam *pur și simplu*.

După ce bisericile sunt luate cu japca și episcopii sunt aruncați în temnița îți ia ceva timp ca să te refaci la toate nivelurile²¹. Ei nu au ajutor de la stat.

Ei nu au *colaborat cu Securitatea*²². Astfel că nu prea există *confuzii* de genul celor menționate de dv.

Nu poți să compari *episcopi roșii*²³ cu *cardinali* închiși în perioadă comunistă. Doar dacă șampoanele curăță și memoria în afară de ceea ce scrie pe prospect.

8. Mai cercetați dacă sunteți, cu adevărat, un admirator al Pr. Stăniloae.

¹⁷ *Editoriale*, probabil.

¹⁸ În franceză: indispoziție/stare de neliniște.

¹⁹ Însă *durerea* lui Cristian Bădiliță exprimată aici e că nu a fost pus, de vreun mai mare al politicii sau al Bisericii noastre în fruntea vreunui *departament de studii patristice*, așa cum au fost puși, de către Traian Băsescu, Vladimir Tismăneanu și Mihail Neamțu ca să studieze comunismul sau ce a mai rămas din el în propriile noastre obsesii.

Problema, aceea că nu avem o colecție patristică proprie, de mari proporții, e un adevăr dureros, însă nu îl cred nici capabil și nici atât de înfocat pe Cristian Bădiliță pentru a ajuta poporul român ortodox cu câteva zeci de volume patristice.

²⁰ Semn că ar putea fi un baptist cel care ne-a scris sau unul care a amestecat lucrurile într-adins, ca să nu ne dăm seama cine este.

²¹ Aici, autorul nostru, pare greco-catolic.

²² De unde știm asta?

²³ Probabil *episcopii ortodocși* închiși în perioada comunistă.

9-10. Ar trebui să vă dea de gândit *seriozitatea* cu care își tratează munca și faptul că este *tradus internațional* nu îl poate lăsa, pur și simplu, să se descalifice cu anumite afirmații.

Luată în esență, toate acuzele la adresa lui se fac țândări pentru cei care cunosc *literatura de specialitate*. Nu întâmplător nu o să auziți prea des *mari teologi români* făcându-I *reproșuri oficiale*²⁴. Sau mă înșel?

11. Observați că v-am pus o întrebare simplă. Ca și la punctul 7 iarăși *deviați*. Nu m-am *pretins* nimic. V-am cerut o *părere*. Să înțeleg că nu aveți o *părere*?

12. Care Sfânt Părinte a vorbit despre *energii increate*? De ce nu a devenit *dogmă*? Mai ales până în anul 800? Teologumene sunt multe de-alungul istoriei.

13. *Scrisoarea către Marinos*. E simplu. Spune negru pe alb. Este *oneînțelegere*.

14. Doar Antim și acela...incert??!!

15. Dați-mi câteva exemple!

16. Normal că nu știți! *CBC-ul*²⁵ vă este cât de cât cunoscut? Dacă s-ar studia *documentele papale* în loc de tot felul de *călugărași anti-catolici*, care vădesc grave lacune de istorie și teologie, poate că lumea românească ar fi mai *zâmbitoare*.

Dacă erau știute (mă întreb ce așteaptă *tinerii traducători*? Să traducă tot felul de *no-name*²⁶ moderni??) mulți ar fi trebuit să aibă obrazul roșu de rușine dacă ar fi vrut să pronunțe cuvântul *eretic* în dreptul *Romei*. Recomand să fie întrebat domnul Cristian Bădiliță pe tema bibliografiei. Cu siguranță vă va fi de folos.

²⁴ Părintelui Dumitru Stăniloae.

²⁵ Catehismul Bisericii Catolice.

²⁶ Necunoscuți.

17. În fapt vă eschivați iarăși. Știți bine că tot ce ați scris este *subțire ca argument*²⁷.

Dacă dv., care vădiți în paginile dv. un nivel frumos al dialogului, acceptați să vă repliați în răspunsuri de acest gen²⁸, atunci: Ce a fost, de fapt, Isaac²⁹? Uimiți-mă!!!

18. Dacă ați ruga pe cineva ca să va traducă actele grecești din original, ați observa că cel care care trunchiază este *grecul* din care s-a inspirat *rusul*.

19. Nu știu ce să vă răspund la acest punct. Este ceva la modul general. Să-ți asumi catolicitate *doar atunci când îți convine* se numește *oportunism*.

20. Ce fel de *argumentație* e aceasta? Suntem la circ, la *ora de iluzionism*? Să fim serioși!

Vă mulțumesc pentru răspuns. Dialogul te ridică sau te coboară. Sper ca ironiile mele să fie iertate.

N-au fost făcute din acel spirit...*uite și eu pot...ci*, pur și simplu, pentru că, arareori, dialogurile pe bloguri au acel *aer de morgă* care se vrea *smerenie*. Evident una *falsă*³⁰.

Leviții, într-adevăr, nu mai există.

Se spune că, în timpul lor, erau nimiciți cei care cheamă *duhurile morților*. Ioan, în *Apocalipsa*, este sfătuit să nu se închine îngerului (*bun fiind el*³¹).

În schimb, la rugăciunea de seară, există oameni care bat metanii și pentru *oameni* și pentru *îngeri*. Interesant, nu?

Teologia care tratează subiectul *moarte* este din timpul Macabeilor. Să fie această o captivitate..., „asemanatoare”³² celei levitice.

Apocalipsa 22, 9. Și el mi-a zis: <Vezi să nu faci această! Căci sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi,

²⁷ Adică ce i-am scris eu e *foarte puțin argumentat* pentru dumnealui.

²⁸ Din punctul său de vedere, răspunsul meu e unul *contrafăcut*, adică unul care nu ar ține cont de *istorie*, când el ține cont de ceva suprem, de *Tradiția Bisericii Ortodoxe*, care îl socotește pe Sfântul Isaac Sirul *Sfânt* și nu doar eu, teologul singular, îl socotesc astfel.

²⁹ Se referă la Sfântul Isaac Sirul, pe care critica istorică recentă vrea să îl scoată *nestorian*, deși el e *ortodox*.

³⁰ Da, acesta e un adevăr dureros: cel mai adesea discuțiile religioase online sunt fals pietiste.

³¹ Îngerul.

³² Acum, interlocutorul nostru pare *baptist* pentru că nu înțelege cultul închinat Sfinților și Sfinților Îngeri. Sau dacă e unul care amestecă lucruri ortodoxe și neortodoxe la un loc, în mintea sa, s-ar putea ca nici el să nu știe *cine este*.

prorociei, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu închină-te!>.

Sunt tare curios ce *exegeză deviantă* va mai avea și acest text. Un text neduminical, neliturgic.

Numai binecuvântări!”³³.

Ce mai putem să zicem și astăzi:

Noi credem că levitul nu e *de-al nostru*, că nu e *mirean*, că nu e *de zeci de ani* pe net... – pentru că netul, săracu’, are fața asta de vreo 10-15 ani – dar că, dumnealui spune că e *mai în vârstă*, lucru care se prea poate.

Când vă plictisiți de noi să ne spuneți, pentru că vă trimitem la alți creatori de online...după *preferința* dv!

Vă putem trimite la unii care dau cu cărămida în dv. sau la alții care preferă să nu vă răspundă...pentru că trebuie să facă bani³⁴.

Trecem peste acest aspect³⁵...

Și totuși...nu vă numiți așa, din întâmplare, *Dr. Cristian Bădiliță*?

Doamne ferește, dacă vă numiți *Dr. Marius Cruceru*...pentru că nouă ne e *teamă rău* de dumnealui!

Credem că e *cel mai bun teolog* din toate paralelele³⁶: deci cu trei de *-le*. După propoziția aceasta trebuia să fie *emoticoane* dar nu folosim *în dotare*.

Trecem...pe subiecte!

1. Sfinții Părinți ai Bisericii Ortodoxe nu erau deloc *secularizați*...dar foloseau *tehnologia* și *mijloacele de transport* ale timpului lor.

Nu credem că Sfântul Pavel, dacă trăia acum, nu ar fi avut *blog* sau Sfântul Ioan Gură de Aur nu ar fi folosit *poșta electronică*.

³³ Până aici a fost răspunsul său la primul nostru răspuns către anonimitatea sa.

³⁴ Care nu vă răspund tocmai pentru că se agită mereu în adunarea banilor.

³⁵ Nesimțit, care nu ar trebui să existe la un teolog ortodox și anume: să confunde *propovăduirea Bisericii* cu un *mijloc de îmbogățire personală*.

³⁶ Imaginare.

La cât de vijelioasă era dragostea lor de oameni ar fi folosit *computerul*, *chatul* sau *conferința electronică* pe trei continente în același timp, cu o dexteritate uluitoare.

Luxul, *averea* și *faima* nu te doboară pentru că sunt *rele în sine*...ci pentru că ele îți fac cu ochiul și tu admiri zâmbetul lor de curtezane.

2. *Creștinismul național* e o invenție de secol 1. După cum știți, același mare și inimitabil Pavel dă epistole *corintenilor*, *galatenilor*, *romanilor* [celor din Roma adică] și nu...*în eter*.

Cuvintele lui și ale altora sunt cu *adresă expresă*. Punct ochit, punct lovit.

Pentru că *neamul* e o realitate a iconomiei lui Dumnezeu, a voii Sale și de aceea, noi, într-un neam, putem să ne înțelegem și să conviețuim, pentru că avem o credință, o limbă comună, o istorie comună și nu suntem niște *zarzavaturi fără conștiință istorică* sau niște *pisici de anul ăsta*, care nu știu istoria pisicismului pe lume.

3. Filosofia românească, dacă se face acum, și e în inima unuia și se scrie...e *postmodernă*.

La fel, dacă dv. sunteți *profesor* și scrieți o carte, în specialitatea dv., se zice și înseamnă că *ați adus un aport personal la știința dv.*

Dar cum dv. sunteți *levit*...și nu *Dr. Bădiliță*³⁷ sau *Dr. Cruceru*³⁸, tocmai de aceea preferați *ere îndepărtate*!

4. Dv. vreți să fiți *un comentator*...Sunteți *fin* sau *bont*?

5. Unde sunteți dv. de acord suntem și noi.

6. Nu suferim de *ură față de Origen*³⁹ și nu tot ce e *românesc*...este *excelent*.

7. Adevărul, în mod providențial, poate sta *într-un om* sau *în trei oameni* doar.

Însă inițiatorii greco-catolicismului nu au fost niște *mistici*...ci niște *oameni realiști*, ca grupul PSD-ist⁴⁰ de la

³⁷ A se vedea: <http://www.cristianbadilita.ro/>.

³⁸ Idem: <http://mariuscruceru.ro/>.

³⁹ Idem: <http://ro.wikipedia.org/wiki/Origene>.

Cluj: au vrut bani și privilegii, li s-au promis, dar nu li s-au dat în integritate⁴¹.

Tocmai de aceea durerea lui Atanasie Anghel⁴² și a ierarhilor greco-catolici de după el, care observau că romano-catolicii *îi vor ai lor...* și nu așa: *jumate-jumate*⁴³.

8. Cu *baptistul ortodox...* a fost așa...o *delicatesă într-o mare de indescifrabil*.

9. Și totuși, nu sunteți d-l *Dr. Cristian Bădiliță*? Nici măcar în *viața reală*?!...

10. Nu sunt *un admirator* [asta e titulatura pentru *oameni de cultură* sau pentru *staruri rock*], ci un om *care îl iubește înțelegându-l și îl înțelege iubindu-l*⁴⁴.

Și nu e singurul...⁴⁵

Vedeți și la noi sunt *mai mulți* în inimă, nu numai la *părintele Dumitru*!

11. Dacă noi mai *deviem* subiectul...dv. vă *acoperiți* întreaga existență. Așa că e *nula la nula*⁴⁶!

12. Care Sfânt Părinte nu a vorbit despre *lumina dumnezeiască*, *har sauslava lui Dumnezeu*? Spuneți-mi care Părinte *nu a vorbit*?

13. Pasajul din *Scrisoarea către Marin*⁴⁷, la care faceți referire, e înțeles de teologia romano-catolică după cum e înțeleasă și spusa Domnului: „Tu ești Petru și pe această piatră”⁴⁸...

14. Nu, doar despre Antim vă putem da *noi* detalii, acum, textual, pentru că e proaspăt la noi în minte și, dacă o să facem vreodată un studiu despre cine s-a luptat cu iobăgia în Rusia și România, de vreo 4 secole încoace, o să vă spunem cum stau treburile!

⁴⁰ PSD = Partidul Social Democrat.

⁴¹ În latină: *în întregime*.

⁴² A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Atanasie_Anghel.

⁴³ Adică jumătate ortodocși și jumătate romano-catolici.

⁴⁴ Pe Fericitul Părinte Dumitru Stăniloae.

⁴⁵ Pe care îl iubesc, îl înțeleg și îl cinstesc cu evalvie, ca pe *un Sfânt al Bisericii...*

⁴⁶ În latină: *zero la zero*.

⁴⁷ A Sfântului Maxim Mărturisitorul.

⁴⁸ Adică în sensul primatului papal.

Până atunci suntem ignorați în ceea ce privește problema *gurilor*, care au luptat împotriva iobăgiei, în spațiul nostru sau în cel rusesc.

Noi nu am spus niciodată că suntem *Nostradamus*.

Însă Dr. Cruceru Marius s-a comparat, de câteva ori, cu *Sfântul Pavel* și cu *toți Părinții pustiei schetice*.

15. Domnule *levit*...avem o altă ediție, pe cea a lui Alberigo⁴⁹, cu tot, de la cap la coadă...în materie de dogme și canoane, până la *Vatican II* inclusiv.

Bineînțeles, în latină, și de prin '70.

Însă, când citim falsele dogme romano-catolice, de după sec. 11, e ca și cum *am citi pe cuie*.

Dv., când știți că o carte, pe care o luați în mână, e o *șarlatanie dureroasă* de la cap la coadă...o tratați ca pe *Sfânta Scriptură* sau ca pe *o realitate rizibilă*?

Noi le citim nu pentru ca *să ne minunăm* ci pentru ca *să ne consternăm*.

Cititul nostru în domeniul hulelor, al mistificărilor, al aberațiilor și al imposturii e un citit...*de durere*. Așa se întâmplă cu noi! Poate la alții e *mai bine*...

16. Și noi vrem să îl întrebăm pe Dr. Bădiliță, dar nu știm unde să îl găsim în lumea aceasta *lungă, largă și adâncă*. Poate ne spuneți dv.

Vrea să ne ajute cu *bani, cărți* sau să...ne *îndoctrineze*?

Poate că ne va facilita *o bursă de studii* tocmai în inima Vaticanului ca să învățăm să fim *mai cu bun simț* decât acum.

17. Sfântul Isaac Sirul e *un ortodox al Bisericii Ortodoxe*. Dacă dv. știți că e *altceva*...pe cine interesează?

18. Vreți să vă dăm traducerea în română ale *Conciliului de la Ferrara-Florența*?...

Cât sunteți dispus să plătiți pentru asta? Primim banii înainte...și materialele vin după.

Așa e în economia de piață și noi, care suntem *necapitaliști la spirit*, încercăm, din răspuțeri, să ne aliniem

⁴⁹ E vorba de *Conciliorum Oecumenicorum Decreta*(COD), Editat Centro di Documentazione, Istituto per le Scienze Religiose Bologna, Curantibus J. Alberigo, P.-P. Joannou, C. Leonardi, P. Prodi, Consultante H. Jedin, Editio tertia, Bologna, 1973.

În engleză: <http://www.ourcatholicfaith.org/documents.html>.

normelor în vigoare...sau, cel puțin,*umbrei de capitalism* aflată în vigoare.

19. N-am mai fost de mult la circ, dar vizionez multe...*circuri*.

20. Dialogul te scoate din tine, te face să mergi, să vezi, să vezi cum e să mergi spre un altul...dar nu *te ridică* și nici nu *te coboară*, ci *te zidește*!

Dar dialogul se face între *oameni cu față*, care se știu reciproc și nu între *preotul Dorin* și *levitul neindentificat*.

21. Dv. nu vă închinați la Îngeri, Sfinți, Maica Domnului? Atunci, da, sunteți *deviat*. Există și *deviere de sept*...

La noi, la ortodocși, nu e doar *o vorbă*...ci *cultul Sfinților e real, tradițional și de când e Biserica*.

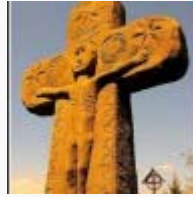
Însă, ce spun eu toate astea...Dr. Cristian Bădiliță? Dumnealui știe toate acestea.

22. Dacă dv. sunteți *mirean* și eu *cleric*, dv. nu mă puteți binecuvânta dar eu, da.

Însă cum *levitul* nu e *nume* ci doar...*o impostură postmodernă*, modul în care oamenii fără caracter, farsorii și ...neînțelepții au *statut pe net*...nici atât nu pot face, adică *să vă binecuvintez*.

Asta nu înseamnă însă că *sunt canibal*...

Notă de subsol⁵⁰

Dr. Mihail Neamțu⁵¹ a pus acum câteva minute două studii ale sale, în engleză, pe blog [1⁵² și 2⁵³], ca să ne arate cum...scrie *în engleză*, ceea ce se constituie într-un lucru *foarte bun și util* pentru noi.

Având în față o felie de pepene roșu⁵⁴...citeam la unul dintre articole. Doamna preoteasă vine și mă întreabă *ce citesc*. Îi spun că *Mihail ne-a lovit...în engleză*.

Stă cu mine și citește puțin și apoi o aud spunând: „Dacă nu mi-a spus *nicio idee teologică* în română...de ce să cred că o să-mi spună *adevărul Ortodoxiei* în engleză?!”.

Adică e de *un nihilism...atroce*⁵⁵.

Cu toate condițiile atmosferice dezavantajoase...vom încerca să fim cu Mihail și *în engleză...ca și în română!*

Numai că s-ar putea să se întâmple...*imprevizibilul*.

⁵⁰ Un articol din data de 7 august 2008.

⁵¹ A se vedea: <http://grupareaaproape.wordpress.com/despre-autor/>.

⁵² Idem: <http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/08/07/revisiting-orthodoxy-and-nationalism/>.

⁵³ Idem: <http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/08/07/the-unfolding-of-truth-eunomius-of-cyzicus-and-gregory-of-nyssa-in-debate-over-orthodoxy-360-381-2/>.

⁵⁴ Adică în timp ce mâncam dintr-o felie de lubeniță...

⁵⁵ Soția mare, se pare, că nu vrea să creadă în...*scriitori cu renume fals*. Nici eu...

Predica părintelui Savatie...a fost foarte citită

Vă vom da⁵⁶ ratingul ei, ca să înțelegeți că...nu e nicio minciună! Predica părintelui Savatie Baștovoi⁵⁷ la *Duminica a 8-a după Rusalii* a fost o...*fotografie*.

Ce era în fotografie? Păi în fotografie...erau primele două poziții din topul celor mai citite articole din *WordPress*, adică primele două articole, din care, primul, *cel mai bun*, era *al său*...

Concluzie: *cel mai bun, cel mai muncit, cel mai genial, cel mai...incalificabil* dintre blogurile gratuite⁵⁸, de pe platforma *WordPress*, din România, este *blogul părintelui Savatie*...și articolul în care *trăgea la rost* Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române că nu și-a/ nu își canonizează Sfinții închisorilor comuniste...a fost *cel mai teologic* și *căutat* articol din România în ziua de ieri⁵⁹.

Noi, bineînțeles, am *elogiat* munca sa, demersul său fotografic...și am dat un link spre dumnealui.

Când au intrat primii 40 de cititori de la noi la dumnealui...părintele Savatie Baștovoi, din *smerenie*, și-a șters *predica*și i-a lăsat cu ochii în lună [că noaptea nu mai e *soare*...ci doar *lună* și...ceva *miliarde de stele*] pe cititori.

Cititorii însă, nu s-au lăsat, și au vrut să cunoască – probabil în paralel cu *neînsemnata noastră predică muncită* – cum arată și predica părintelui Savatie și, bineînțeles, că această căutare e „foarte bună”, „normală” și, mai ales, „lăudabilă”, pentru că Prea Cuvioșia sa este un om care *se zbate* pentru comunitatea online, e un om care vrea să învețe pe oameni la *calm*, la *sfințenie*, la *bun simț*...la o adică, la *autenticitate ortodoxă*⁶⁰.

⁵⁶ Un articol din data de 10 august 2008.

⁵⁷ Blogul său: <http://savatie.wordpress.com/>.

⁵⁸ Adică hostate pe *WordPress* în mod gratuit...

⁵⁹ Pentru că fanatismul și prostul gust sunt penibile oricând.

⁶⁰ Spre care niciodată nu îi prea *ghidează*...ci e ahtiat după faptul de *a i se vinde cărțile*.

Pentru că, de aceea *a revenit* online, cu *forțe proaspete* [poate că cei mai tineri nu știu că părintele Savatie, ca și Marius Tucă⁶¹, a avut prin anii 2000-2001 un site, care s-a terminat în spamuri porno...creat, pe atunci [cu ce bani? Că netul era scump...și dânsul...*proaspăt călugărit*] pentru ca să își găsească cititori pentru *ratingul debusolant* pe care...*Editura Marineasca*, insignifiantă⁶² până la editarea lui Savatie...s-a mirat că îl are], pentru ca *să ne ajute*, să ne *fundamenteze teologic*...și să fie *o oază de înțelepciune și de gentilețe* între blogării online ortodocși, care sunt *extremiști* pentru că știu *prea puține*...sau...pentru că au...*prea multă evlavie*.

Mai pe scurt...oamenii au căutat *predica* și *predica*...s-a făcut că *nu e!*

Însă vă dăm *ratingul* publicității noastre pentru dumnealui, ca să vedeți că oamenii au căutat *predica*...dar ea *s-a eclipsat*.

Aseară, 9 august 2008, *predica* noastră a avut 286 de intrări directe pe pagină. Însă...nu atâți au căutat *predica* sau nu doar *o mie de oameni*, pe fiecare zi, cum zice contorul de pe *WordPress*, ne cunosc, pentru că, ea fiind *audio*, se poate intra pe o mie de căi în contul nostru de podcasturi, poate să fie ascultată cu RSS-uri externe, putea fi dată din computer în computer etc.

Însă...124 de oameni, cum se vede în foto infra, au căutat...*predica* părintelui Savatie.

Titlu	Vizionari	
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	286	
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	124	
Televiziunea Bisericii Ortodoxe Române	58	
Predică la Duminica a 8-a după Rusal	51	
Protosinghelul Savatie Baştovoi vă dă	33	
Trinitas TV online se prinde acum	30	
Windows Media Player 1	27	
Dor de	23	
TV online la modul free over	18	
Televiziunea TRINITAS (TRINITAS TV): Tel	16	

⁶¹ A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Marius_Tuc%C4%83.

⁶² Adică necunoscută în mediul ortodox.

La orele dimineții lui 10 august 2008, primul 38...este părintele Savatie – iată, tot *primul*, tot *cel mai bun!* – pentru că oamenii au crezut în publicitatea noastră a predicii părintelui Savatie...și au vrut ca să o cunoască.

Însă predica se făcuse *nevăzută* de la orele 21 ale lui 9 august 2008.

Titlu	Vizionari	
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	38	
Televiziunea Bisericii Ortodoxe Române	38	
Predică la Duminica a 8-a după Rusalii	33	
Televiziunea TRINITAS (TRINITAS TV): Tel	23	
Trinitas TV online se prinde acum	17	
Windows Media Player 1	11	
ACDsee 10 pro full + s	8	
Panoplia locați	8	
Exorcizări în Biserica Ortodoxă și p	7	
Spanzurarea lui Saddam Hussein va face d	5	
Presupuneri și așteptări în ziua ale	5	

Lucrurile, aseară și astăzi, s-au petrecut ca la votarea din urmă, unde unul dintre candidații la primărie a decedat în timpul scrutinului⁶³...dar lumea, electoratul, s-a dus ca să-l voteze, în continuare, cu aceeași *emoție vie* pe *decedat*, pentru că nu dorea să iasă primar *Dorel* [care avea nasul prea mare], adică *contracandidatul decedatului*.

Însă, fiind zi *desărbătoare* și de *relaxare*, dedicăm tuturor *admiratorilor necritici* ai părintelui Savatie, următoarea poemă, a unui *necunoscut genial*...care se numește...Mihail Eminescu:

La steaua

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

⁶³ Caz mediatizat TV.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum,
Luci vederii noastre.

Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie;
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Pieri în noapte-adâncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmărește încă.

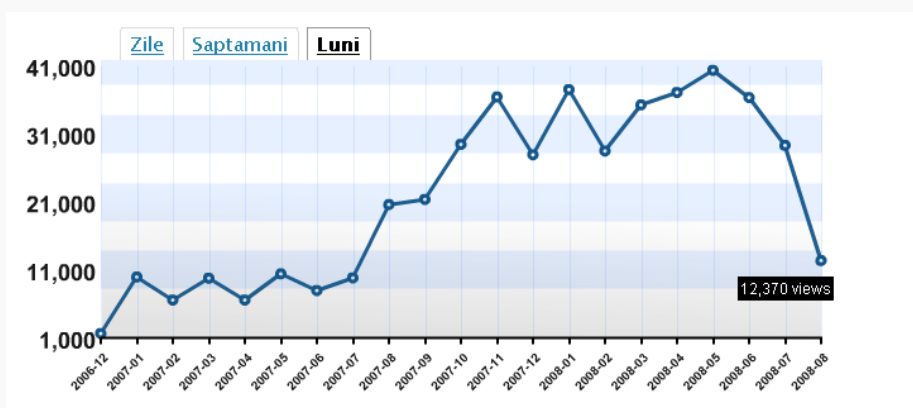
Poem *cf.* ediției: Mihai Eminescu, *Opera poetică*,
ediția a II-a, revăzută, ediție îngrijită de Dumitru Irimia, Ed.
Polirom, 2006, p. 204.

Semnează: Un preot *ofticat* pe părintele Savatie...că
scrie prea mult.

*Frecvența vizitelor, din toate timpurile, pe
„Teologie pentru azi”*

Găsiți⁶⁴ aici imaginea cu ratingul nostru.

Întrebarea la care vă răspundem e următoarea: ce rating
scăzut au...cele 2948 de articole de pe blogul nostru?

Și articol pe blog e și fotografia – pentru că și pe aia
trebuie să o faci – și fila video, și predica, și articolul, și
expunerea, și notele de lectură...adică tot ce are link de
inventariere.

Prin contrast cu munca noastră...vă invităm să vizitați
blogul lui Valentin Petcu⁶⁵, aliasZoso, considerat unul dintre
„cei mai buni creatori de online”⁶⁶ ai României, ca să
discerneți care e baremul de blogăr al României...și ce vă
oferă un preot ortodox român în materie de creație online.

Și acum vă citim nodurile din imagine, adică traficul
lunar al blogului:

⁶⁴ Un articol din data de 11 august 2008.

⁶⁵ A se vedea: <http://www.zoso.ro/about-me>.

⁶⁶ „Cel mai bun creator de online”...pentru oameni care nu prea știu să citească...sau
obosesc dacă citesc mai mult de o pagină.

decembrie 2006, începând cu 6 decembrie...1.654 vizite;
ianuarie 2007...9.970;
februarie 2007...6.578;
martie 2007...9.808;
aprilie 2007...6.579;
mai 2007...10.421;
iunie 2007...7.979;
iulie 2007...9854;
august 2007...20.612;
septembrie 2007...21.375;
octombrie 2007...29.467;
noiembrie 2007...36.430;
decembrie 2007...27.935;
ianuarie 2008...37.516;
februarie 2008...28.498;
martie 2008...35.267;
aprilie 2008...37.093;
mai 2008...40.351;
iunie 2008...36.356;
iulie 2008...29.308;
august 2008, până pe 11 august, ora 10.36: 12. 370⁶⁷.

Rostul acestor *înșirări de cifre* este următorul: aceste cifre au în spate *motive reale de vizitare*, pentru că cei care ne-au vizitat au venit nu pentru *porno*, nu pentru *cancanuri*, nu pentru *filme ninja*, ci pentru *teologie duhovnicească* și *academică*, pentru *predicile* și *opiniile noastre*, pentru *bunul nostru simț*, pentru *modul în care relaționăm* și *ne facem treaba în mod...gratuit*.

Știm că acest **gratuit**...sună *enervant* pentru cei care au blog din interese meschine!

Adică, în loc să ne odihnim și să ne vedem de treaba noastră, să facem rost de bani, de mulți bani încât să ne îngropăm în ei, în loc *să parvenim*...noi ne ocupăm *de scris*...care *nu ajută pe nimeni* și e o *prostie crasă*.

Și, cu toate acestea, dorim să fim *proști*...de muncitori, amabili...de *enervanți*, insistent...de credibili, crezând în faptul că ai noștri creștini ortodocși vor să se mai mântuiască și în secolul al 21-lea sau că o întreagă lume e avidă de *dorul de Dumnezeu* dar nu știe...că *asta caută*.

⁶⁷ Acesta era ratingul numai pentru *blogul principal*, de la acea dată, al platformei noastre, adică pentru: <http://bastrix.wordpress.com/>.

Dați-ne un mesaj dacă suntem proști *îndeajuns de mult*...ca să mai continuăm în acest fel sau doriți să ne reprofilăm pe *cancanuri*, pe *politică*, pe *jos Sinodul*, pe *mărunțișurile noastre cele scumpe*?

Post scriptum: A se vedea, pentru cei care cred că pe noi ne *ghidează ratingul* și nu *râvna pentru binele aproapelui nostru*...că am scris *tot la fel de mult și de bine* și când *am avut* și când *nu am avut vizitatori*.

Iar, de vreo două luni, nu am mai apărut niciodată în topul celor 100 de bloguri ale *WordPress.ro* [pentru că e manipulat în mod execrabil], unde am stat din prima zi a creării blogului nostru...și substanța blogului nu *s-adiluat* ci, dimpotrivă, *s-a îmbogățit*.

Nu ne interesează *ratingul nemuncit*, ci *numai cel...transpirat*!

Însă ne umple de repulsie...*aflarea în treabă* în materie de blogging și, pe de altă parte, și *manipularea ratingului* cu trei prostioare pe pagină.

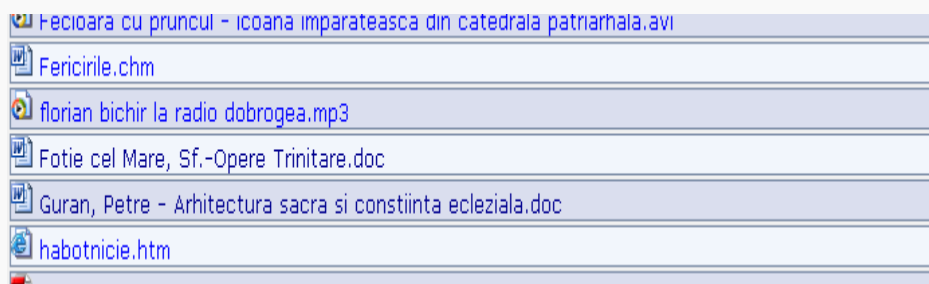
„Arhiva ortodoxă” publicitează⁶⁸ una dintre cărțile noastre...care ne-a fost furată prin „amabilitatea” editurii Predania, din computerul lui Ionuț Gurgu⁶⁹

Pe 10 iulie 2008, cineva⁷⁰ a ridicat în *Arhiva ortodoxă*⁷¹ [a se vedea secțiunea *Upload*, fișierul: *Fotie cel Mare, Sf.- Opere trinitare. doc*, 758.5 kb] una dintre cărțile noastre, care ne-a fost furată/sau a fost pur și simplu aruncată pe net, din calculatorul lui Ionuț Gurgu⁷² sau chiar de către el, de la editura *Predania*, după ce am refuzat, acum câțva timp, să o tipărim cu dumnealui.

O răzbunare tipic...*ne-ortodoxă*!

A se vedea imaginea de aici:

Ce am putea să mai spunem?! Pe cine să mai *acuzăm* sau ce să *revendicăm*...dacă *mojicia umană este la ea acasă*?!!!

Mulțumim însă confracților care ne citesc cartea furată, ne râd pe sub mustați...și par *Sfinți*!

⁶⁸ Eufemistic spus...pentru că punea la download un text carte ne-a fost furat.

⁶⁹ Un articol din data de 8 august 2008.

⁷⁰ Anonimul care o întreține, pentru că nu e cu upload la liber.

⁷¹ A se vedea: <http://arhiva-ortodoxa.info/>.

⁷² Idem: <http://www.predania.ro/redactia.html>.

Un mesaj de pe lumea cealaltă

Atenție: e un articol despre *un spirit neodihnit*⁷³...care umblă nestingherit prin spațiu, nu a nimerit adresa la *OTV România*, ci a ajuns la noi pe blog!

Rămâneți aproape că...e *paranormal* totul!

Mai tare decât atât nu există!

Mai tare decât atât...e incredibil de paradoxal!

Dr. Frankenstein,

alias *Pătrățosu...*

⁷³ Pe vremea aia, Marius Cruceru avea blogul închis și se *dădea de mort*, potrivit ultimului articol din vechiul său blog. De aici și mitul *spiritului neodihnit*, care ne *bântuie* de dincolo de moarte și calarea articolului de față pe *ideea resuscitării* și a *meciului de wrestling*, care reies din clipul publicitar cu *Triple H*.

Iconul prim al articolului e de la *wrestling* (*World Wrestling Entertainment*: <http://www.wwe.com/>) și se suprapunea perfect *W*-ul de acolo cu *W*-ul de la *WordPress* (<http://wordpress.com/>), platforma de blog pe care scriam atunci.

un spirit aflat acum în lumea umbrelor⁷⁴

...despre care unii, bineînțeles, *rău intenționați*, zic, că ar fi chiar *maestrul Scardanelli*⁷⁵

se întoarce printre noi pentru *un game*⁷⁶ *de proporții*, pentru...*the game of the games*⁷⁷...

cu nimeni altul, decât cu

*Bastrix*⁷⁸,

alias

*Triple H of Bucharest*⁷⁹...

Pentru cei care nu îl cunosc pe *Bastrix* și ce poate să-i facă lui *Dr. Frank* în ring – atenție: *numai în ring!*– [Nu repetați aceste mișcări acasă sau în spațiul public!⁸⁰], vă dăm un mic promo⁸¹:

⁷⁴ A se vedea: <http://patratosu.wordpress.com/>.

⁷⁵ Idem: <http://grupareadeparte.wordpress.com/>.

⁷⁶ În engleză: un joc. Aici: un meci de wrestling.

⁷⁷ Idem: meciul meciurilor.

⁷⁸ Asta pentru că, atunci și acum, Dr. Marius Cruceru ne încurca *numele de familie* cu *userul blogului principal: bastrix*, fără majusculă.

⁷⁹ Și *Triple H* e numele de scenă al unui wrestler faimos, care nouă ne place: http://en.wikipedia.org/wiki/Triple_H.

⁸⁰ O ironizare a avertismentului făcut de către diverși wrestleri, care se difuzează în cadrul showurilor televizate, între meciurile de wrestling.

⁸¹ Fila video din care am preluat câteva cadre:

<http://www.youtube.com/watch?v=ShN878K-NEo>.

Iar filmul e următorul: *Triple H e reconstruit, e resuscitat, revine în arenă, ca să se lupte, cu cine?...cu Dr. Frank, care și el iese din mormânt...printr-un email.*

Miza jocului: „Bă, popo, de ce ne enervezi pe toți bapțiștii la un loc! Nu știi că ești *patologic*...dacă nouă *nu ne placi*?

Că noi, când nu mai avem argumente [a se urmări binecunoscuta emisiune: *Întoarcerea la argument!*⁸²]...ne luăm de familie, de nație, de culoarea pielii, de cum pronunți cuvintele și te putem scoate...*dement, infractor, antisemit, homosexual* etc.”.

De ce s-a enervat Dr. Frankenstein?

Din cauza acestei...*grandomanii*⁸³ de bun simț a lui Triple H petrecută în ziua de astăzi.

Când Triple H și-a dat ratingul în mod public...Dr. Frank, la numai o oră după – incredibil de rapid pentru *un spirit hibernat!* – la numai o oră după *comiterea incidentului*, ne-a trimis...

Scrisoare de psihologizare

Monday, August 11, 2008 11:33 AM.

From:

“marius david cruceru” <marius.crucearu@gmail.com>

To:

dorinfather@yahoo.com

Dorine dragă⁸⁴,

După câteva luni mi-am adus aminte de blogul tău⁸⁵. M-am uitat azi prin el.

Am avut sentimente *amestecate*. Am sărit peste faptul că faci referire la mine de câteva ori. De asta nu-mi pasă⁸⁶.

⁸² A lui Horia Roman Patapievic: <http://www2.tvr.ro/inapoilaargument/contact.htm>.

⁸³ A se vedea: <http://www.teologiepentruazi.ro/2008/08/11/frecventa-pe-teologie-pentru-azi/>.

⁸⁴ Am corectat textul scrisorii și l-am ghilimelat.

⁸⁵ ...când el ne citește zilnic.

⁸⁶ *O minciună crasă*...ca să fie cu rimă.

Mărturisesc [faptul], că senzația predominantă a fost că sunt în spațiul unui om care își pierde dreapta cumpănă pe zi ce trece⁸⁷.

Obsesiile⁸⁸ tale se agravează: ratingul, ideea cum că ai fi singurul care face ceva serios și demn de luat în seamă și altele ca acestea.

Am destula experiență pastorală⁸⁹, zic eu, ca să recunosc *o psihoză debutantă și impresia de sine* ca boală spirituală în plină dezvoltare⁹⁰.

Te îmbolnăvești, dragule!⁹¹

Consideră acest email *o dovadă de grijă* și [de] *dragoste creștinească*. Ești doborât între tâlharii⁹² propriilor *pofte și idei de sine*.

Dacă am fi *pe același drum* te-aș pune pe *măgar* și te-aș duce la *han*⁹³.

Ceidoi lei n-ar fi nicio problemă⁹⁴.

Cu adâncă milă,
același⁹⁵.

⁸⁷ Cam așa încep...*șantajele morale*: cu aluzii la starea ta de sănătate sau la modul în care arăți, cu inventarea de boli imaginare, cu atacuri sub centură, cu amenințări...în loc să spună că *se regăsește perfect* în lucrurile pe care le-am scris despre el.

⁸⁸ De unde știi că sunt *obsesii* pentru mine? Sau, mai degrabă, de ce îmi imputi...propriile tale *psihozе*?

Pentru că ratingul îl manipulează baptiștii de atunci și până astăzi și nu eu, lucru observabil de către oricine. Deci nu pot fi *obsedat* de *ceea ce nu fac*.

Pe al doilea blog al lui Cruceru, se translează articole de pe primul blog și se scriu altele tot la fel de proaste ca și primele...iar manipularea e precum canicula afară, acum, în vreme de vară.

Iar faptul că eu am scris și scriu serios se vede din aceea că scriitura mea s-a transformat în cărți, că eu îmi asum și îmi explic scriitura online și o împărtășesc tuturor în mod gratuit, alături de alte cărți ale mele, care nu au avut nimic de-a face cu mediul online.

⁸⁹ Mă îndoiesc de acest lucru...sau ceea ce eu numesc *experiență pastorală* e altceva...

⁹⁰ Și, dintr-un foc, pentru că am analizat în mod tranșant *nesimțirea lui online* am devenit eu *psihotic*, care am văzut boala lui...și nu el.

⁹¹ Nesimțirea atinge cote delirante...atunci când e îmbrăcată în foița fariseismului baptist.

⁹² Asta ca să nu zic eu...că scrisoarea nu a venit de la unul care...*răstălmăcește Scripturile spre a sa pierzanie*...

⁹³ La spital vor să î ducă baptiștii...pe toți care îi enervează?!

⁹⁴ Are cine să te sponsorizeze, nu?!

⁹⁵ Final...pe care l-am ironizat de mai multe ori la nivel online, pentru că presupune că îl știu de când avea...3 luni de zile.

Tripl H îi răspunde:

Dragă Dr. Frankenstein,

când dv. erați pe pământ, printre noi, și când erați mai tânăr ca...*moartea*, și noi mai tineri cu...vreo 20 de ani, era o vorbă printre noi, cam *nasoală* ea și *păcătoasă*, dar era....

Spre exemplu, când cineva venea cu o minciună gogonată la tine, colegul de joacă o asculta, tu i-o spuneai...și el, la sfârșit, îți spunea, cu multă obidă: *Să mori tu...*că nu te-ai mai uitat la noi pe blog *de vreo câteva luni!*

Acum nu trebuie să o luați *ad litteram*⁹⁶, ci *în spiritul zicerii!*

În al doilea rând...e un lucru bun ceea ce ziceți.

Odată, când vă ziceam ce vă ziceam, *măi, dragă Pătrășosule*⁹⁷, o ziceam *cu dreaptă cumpănă*.

Și nu le mai înșir acum pe toate, ce ziceam eu despre bapțiștii fără față pe blog, care atacă în turmă, despre manipulatorii de rating bapțiști, despre niște doctori în teologie bapțiști care taie frunză la câini și o dau...la cai...pentru că nu avem *timp* și nici...*chef*, poate...

Însă, Pătrășosule,

frate,

dragă Marius,

dragă Scardanelii,

dragă domnule doctor de familie,

să veniți la noi ca să ne acuzați că mi se învâрте ratingul în cap toată ziua și numai pentru asta scriu eu, când dv. stați la...umbră în America, pe banii confrăților pe care îi jecmăniți de bani, după ce îi prostiți să devină *bapțiști*, înseamnă să fiți...*un spirit cam dulău!*

Pentru că, vă aducem aminte de ziua aceea a pensionării dv. bloghistice, când gura dv. zicea că toată scâlâmbăiala de intrări la dv. pe blog e *contrafăcută* și *ați vrut să ne-o dați...în barbă*.

Când însă, *vreți să ne-o dați în barbă* [tot o expresie din anii '80 ai secolului trecut], ca *și ai noștri*, cu, puncte-puncte-muncă, vorba lu' Dr. Simuț cel bătrân sunteți: *un zero tăiat* pentru noi.

⁹⁶ În latină: cuvânt cu cuvânt.

⁹⁷ Parafraza celebrei: *Măi, dragă, animalule!* a lui Ion Iliescu sau pusă pe seama sa.

Psihoza debutantă, galopantă, stresantă[am folosit *metonimia*: adică acel procedeu stilistic prin care zicem de parte...ca să subînțelegem întregul, persoana], *măi, dragă, Pătrășosule*, o să vă facă să vă mușcați gheruțele în continuare...fapt pentru care, stați prin preajmă!

Ce v-ați gândit: ia uite, frate, și unii de-ai lui râd de el, haide să ne dăm noi *arama pe față*, să se vadă cine suntem și să mai facem rost și de un...prim-plan cu moaca noastră.

Noi considerăm al dv. email drept un act tipic, non-galant, de *perversitate predicatorială*, care prinde la dame nemăritate, la băieți trecuți de a doua maturitate...dar nu și la noi.

Din partea noastră vă dorim să fiți...*așa cum sunteți!* Și, considerăm, că o să auzim, cât de curând...că strigoiul a înviat⁹⁸ și că...a mai făcut ceva *false minuni* ca Samantha, din: *Ce vrăji a mai făcut Samantha!*⁹⁹

Păcat că nu v-ați dat seama că nu merge *să fiți penibil* cu noi, nici atunci când îmbrăcați zona albă a pumnalului... în *cuvinte frumoase*.

Însă, pentru că știți că sunt...*predictibil*, mulțumim că ați făcut paragrafe scrisorii. Ne-ați ajutat la editare...

Triple H of Bucharest

⁹⁸ Lucru care s-a petrecut, revenind pe un al doilea blog, cu numele său, așa cum îi sugerasesem, dar fără să se ocupe de ceea ce spune că *s-ar pricepe* ci de aceleași farafastăcuri ca și pe primul blog.

⁹⁹ Un serial de televiziune care a rulat și pe un post românesc la un moment dat.

Dreptul la replică al lui Ionuț Gurgu, pe care îl publicăm acum, eludează adevărul că din calculatorul său s-a scurs...cartea noastră, din același an, adică din 2005¹⁰⁰

Trecem cu vederea faptul că îi facem *reclamă gratuită* lui și...editurii sale și peste aceea, că *ne blochează atenția* pe dumnealui în aceste zile sfinte, când avem atâtea de făcut.

Însă prima apariție online¹⁰¹ a cărții noastre-a petrecut atunci, în 2005, manuscrisul fiind găsit într-un alt hub ortodox de către actualul părinte Jean Nedelea¹⁰², cadru universitar la *Facultatea de Teologie* din București...motiv pentru care a venit la noi ca să ne felicite că *am editat cartea*.

Însă noi nu *editasem cartea*...ci nouă *ni se aruncase cartea*, din răutate, pe net, adevărat, când încă editura *Predania* avea față evlavioasă...dar nu tipărise încă nicio carte¹⁰³.

Deci editura *Predania* a început cu *păcatul de a ne desconsidera* și de a arunca o carte asupra căreia nu ne înțelesesem în ceea ce privește auspiciile de editare...iar acum dorește să ștergem *un linc de avertizare* pentru *potențialii colaboratori*, când știe foarte bine că o carte a altuia, dacă iese din casa ta, oricum ar ieși...atrage blamul *asupra ta* și nu asupra...*întâmplării*.

¹⁰⁰ Un articol din data de 13 august 2008.

¹⁰¹ În mod fraudulos.

¹⁰² A se vedea: http://www.ftoub.ro/index.php?view=article&id=29%3Aasist-drd-jean-nedelea&option=com_content&Itemid=276.

¹⁰³ Pentru că discuția pentru editarea cărții Sfântului Fotie, tradusă de către soția mea, a avut loc cu Ionuț Gurgu înainte ca editura *Predania* să se constituie și să publice ceva. Adică atunci când își căuta oameni ca să debuteze.

Atunci ne-a promis, că această carte va fi ștearsă din calculatorul său...și că fiecare își vede de treabă¹⁰⁴.

Dar noi am fost singurii care ne-am văzut de treabă până mai ieri, am înghițit în sec, când o mulțime de oameni ne vorbeau despre cartea noastră cu aerul că...*ne protestesc*, și am reacționat, numai când a fost urcată pentru a treia oară în spațiul online, într-un hub ortodox, ca *Arhiva ortodoxă*, pe care tocmai o publicitasem.

De unde știm că e varianta dată lui Ionuț Gurgu?

Simplu: pentru că varianta cărții pe care i-am dat-o lui a înghețat la acea formă, iar acum, cartea are...*altă formă*.

La fel, icoana, fontul, scrisul, wordul, e același...e neșters, e identic, ci numai locațiile au fost schimbate...

Ce ar trebui să facem noi acum...potrivit *economiei de piață*? Ne puteți spune? Cine e vinovat de *scurgerea unor informații*, dacă lăsați un act la cineva, dar acel act...ajunge...la ziar sau în spațiul public din calculatorul aceluia?

Ce contează dacă pisica, mămica, soacra sau dv. ați lăsat-o, din greșeală, într-un DC++ la început...și ea acum se *reciclează periodic*, navighează nestingherită ca luna de pe cer?

Mesajul venit din partea dv. are mult tupeu. Trebuie să recunoaștem asta.

Valentin Petre Lică¹⁰⁵, colegul nostru¹⁰⁶ și colaboratorul dv., și-a cerut scuze în numele amândurora, atunci, în acel an, când l-am întâlnit pe stradă și i-am spus că...*Sfântul Fotie al nostru*...a făcut aripi din calculatorul lui Ionuț Gurgu.

Ca să mă *consoleze* mi-a spus, ca și dv. acum: *și nouă, din același calculator, ni s-au furat manuscrise și le-am găsit la Iași, la unul, în calculator...luate de pe un hub*.

Ce ați fi făcut dv., domnule editor, dacă erați în locul meu, și îmi aduceați cartea...dar ea...*făcea aripi*? Unde mă reclamați?

Noi știm unde, potrivit temperamentului dv. echivoc. Dar noi am iertat...am zis să uităm, până când am văzut că uitarea naște o...*eternă reîntoarcere* a cărții noastre la nivel online.

¹⁰⁴ Dacă nu am perfectat o înțelegere pentru publicarea cărții.

¹⁰⁵ A se vedea una dintre cărțile traduse de către el pentru editura *Predania*: <http://www.predania.ro/editura/parinti-duhovnicesti/pace-si-bucurie>.

¹⁰⁶ De seminar și apoi de facultate.

Dacă aveți probleme de securitate, dacă nu știți să vă păziți calculatoarele e problema dv.

Cereți consultanță de specialitate...sau lăsați-vă de meseria aceasta, care nu vă caracterizează! Decât să tot pierdeți manuscrise sau să vi se fure manuscrise...apucați-vă de munci neintelectuale, care nu cer multă...emoție!

De la noi și de la prietenii noștri, care ne-au lăsat pe încredere manuscrisele lor și le-am consultat și ne-am poziționat față de ele nu a dispărut niciunul, chiar dacă, cu unii dintre ei, am slăbit relațiile. Dacă vrei să mai dai ochii cu oamenii vreodată, *acum*, sau *în cer*, trebuie să ai *coloană vertebrală*.

Dv. trebuie să vă cereți scuze public față de noi, dacă aveți *conștiință* [însă nu e obligatoriu pe lumea asta...sau să vă rugați Sfântului Fotie ca să vă ierte], să fiți atenți la cum colaborați cu oamenii care vă *creditează cu încredere* și apoi, da, vă vom face publicitate gratuită non-stop! Pauză și...nu mai avem nimic de spus!

Cele de mai jos...au fost trimise în această dimineață prin email...de către „făcătorul nostru de bine”, pentru care nu avem nicio stimă.

Însă bunul simț ne îndeamnă să...fim galanți cu dumnealui și să îi edităm emailul la nivel online, deși, după logica democratică a businessului editorial...când cineva face acest lucru...e *o nulitate* de care nu mai vrei să auzi.

Luni¹⁰⁷, 11 august [2008], am primit următorul link pe *Yahoo!Messenger*, linkul de aici¹⁰⁸.

Am rămas uluit¹⁰⁹ de cele scrise acolo și de acuzele aduse mie și editurii *Predania*.

Mai întâi, aș fi vrut să vă spun că mi s-ar fi părut ceva de *bun simț* ca înaintea de lansarea în spațiul public a unor învinuiri precum „Ionuț Gurgu s-a răzbunat pe noi aruncând cartea pe net” sau „cartea ne-a fost furată prin «amabilitatea» editurii *Predania* din calculatorul lui Ionuț Gurgu” să îmi scrieți un e-mail personal, în care să cereți lămuriri despre *neplăcutul eveniment* (dacă nu-mi știați adresa de mail, îmi

¹⁰⁷ Am corectat și suplinit textul acestuia.

¹⁰⁸ <http://bastrix.wordpress.com/2008/08/08/arhiva-ortodoxa-si-sfantul-fotie/>. E vorba despre textul editat în cartea de față la p. 22.

¹⁰⁹ Cum să rămâi uluit de ceva...care știi că ai făcut?

puteați scrie pe adresa editurii sau puteați întreba cunoștința noastră comună, *Valentin Lică*¹¹⁰).

În al doilea rând, aș vrea să vă atrag atenția asupra *aspectului duhovnicesc* al situației¹¹¹ – oare n-ar fi fost mai bine să vedeți ce are de zis *fratele în Hristos* al Sfinției voastre mai înainte de a-l învinui în public¹¹², eventual să vorbiți cu duhovnicul Sfinției voastre¹¹³ și să-l întrebați *ce cale* ar fi trebuit urmată – mai înainte de toate?

În clipa în care am citit mesajul postat de [către] Sfinția voastră, am căutat să-l contactez pe administratorul site-ului „Arhiva ortodoxă”, ca să lămurim și să rezolvăm situația.

Aveți, pentru conformitate, anexată corespondența electronică purtată cu acesta.

În urma acesteia, reiese că nici măcar acesta nu știe cine a încărcat cartea pe internet¹¹⁴; ba mai mult, cercetând site-ul cu pricina, am descoperit două lucrări aflate în curs de apariție la editura *Predania* (una chiar la ora aceasta în tipar, este vorba de studiul în privința monofiziților realizat de Ioan Vlăducă¹¹⁵).

¹¹⁰ Cunoștința noastră comună știa despre „evenimentul neplăcut” din 2005 și doar el și-a cerut scuze...nu și cel care, acum, a avut tupeul să ne scrie.

¹¹¹ *Aspectul duhovnicesc* al situației stă în felul următor: am înghițit în sec 3 ani de zile, adică *l-am așteptat*, pe cel care și-a permis să îmi arunce cartea pe net (după ce îmi promisese ochi în ochi că o va șterge de la el din computer și nu va mai apărea pe nicăieri, până când eu însumi doresc să o public) să își ceară *măcar scuze*...dacă odată a fost *nesimțit cu mine* sau a crezut că *răzbunarea e arma deșteptului*. Dumnealui nu a răbdut...nicio săptămână și s-a considerat *lezat*. Însă nu el este *lezatul*...ci eu.

¹¹² *Fratele meu în Hristos* nu a avut și nu are de zis nimic...în afară de protejarea afacerii sale.

¹¹³ Și iată cum Gurgu introduce într-o discuție în care el e cu musca pe căciulă, e autorul bătăii de joc la adresa mea, cel care ne-a înstrăinat cartea în mod ilegal, același *santaj moral* ca și Cruceru, deși unul e *ortodox* iar altul *baptist*, întorcând discuția cu 360 de grade, în loc să recunoască faptul, că *el* sau *de la el* a ajuns cartea noastră la nivel online.

Să îl întreb și eu tot la fel de fariseic: Ce zice duhovnicul dv., despre faptul că vă răzbunați pe cei care nu ajung să perfecteze un contract cu dv., înstrăinându-le operele? Ați mai făcut sau mai faceți și cu alții la fel? Dacă eu aș fi fost în locul dv., nu-i așa că m-ați fi dat în judecată? V-ați întrebat de ce nu procedăm și noi la fel cu dv.? Vă spunem acum: pentru că judecata lui Dumnezeu e mai dreaptă decât cea a oamenilor.

¹¹⁴ El, poate, nu știe (deși habar avem cine e autorul: *Arhivei ortodoxe*), dar dumneavoastră *da*. Dv. ați aruncat-o pe net...el a găsit-o sau a primit-o de la cineva și a introdus-o la el în arhivă: simplu.

Pe noi nu ne interesează acum câți o au, câți au citit-o, unde se mai află...ci ne interesează *conștiința* celui care a introdus-o, în mod ilegal, la nivel online.

¹¹⁵ Și iată cum autorul nostru ne furnizează date despre cât de *profesionist* este și cât de *securizate* și *atente* sunt acțiunile sale editoriale, dacă, în timp ce publică o carte, manuscrisul cărții zboară pe afară.

Trebuie să *îl compătimim* pentru asta sau să *îl ironizăm*?

Am trimis un e-mail cu rugămintea ca toate aceste lucrări să fie retrase de pe net, lucru care ne-a fost promis de administratorul „Arhivei ortodoxe” (la ora la care vă scriu, văd că traducerea Sfinției voastre a fost *deja retrasă*).

Aș vrea să mai lămurim câteva aspecte legate de acuza că „Ionuț Gurgu s-a răzbunat pe noi aruncând cartea pe net pentru că nu am dorit să o publicăm cu *Predania*”.

La vremea acelei discuții, purtată în februarie 2005, editura *Predania* era doar un vis frumos...nu exista. Primele noastre cărți au apărut abia în toamna anului 2005¹¹⁶.

Apoi, ce rost ar fi avut să aștept trei ani și jumătate ca să mă „răzbun”?¹¹⁷

Iar legat de nepublicarea lucrării Sfinției voastre, vă amintesc că fost o decizie a mea și a redactorului-șef din mai multe motive, unul (și care a cântărit destul de mult în luarea hotărârii) fiind că traducerea nu era făcută *din original*, ci *din franceză*¹¹⁸; alte două motive au fost că limbajul folosit era prea neologizant pentru cum gândeam conceptul de apariție editorială „*Predania*” (lucru cu care am încercat să fim consecvenți în toate traducerile publicate) și că ați refuzat orice intervenție din partea editorului pe text¹¹⁹.

Nu pretind să *fiți de acord* cu aceste motive, ci doar să *le admiteți* ca atare.

Date fiind cele de mai sus, nădăjduiesc să retraceți de pe blog-ul Sfinției voastre acel articol, care conține *neadevăruri* în [ceea] ce mă privește¹²⁰.

¹¹⁶ Da, și ați început *afacerile* cu carte ortodoxă, prin acest delict împotriva noastră, care nu are nimic de-a face cu *bunul simț ortodox*.

¹¹⁷ Nu, nu ați așteptat 3 ani și jumătate de zile, ci ați aruncat-o atunci...pentru că părintele Jean Nedelea a găsit-o la nivel online, în mod întâmplător, în 2005.

¹¹⁸ Dacă am fi tradus-o *din greacă*, credeți că era *mai teologică* decât *din franceză*? Dacă editura dv., datorită soției dv., traduce cărți numai *din sârbă* aproape, înseamnă că limba sârbă e *mai ortodoxă* decât limba română?

Motivul principal al necolaborării noastre a fost acesta: dumneavoastră căutați, la acea vreme, colaboratori stabili, care să nu vă depășească viziunea de lucru (foarte redusă și fără mari racordări teologice, lucru evident până astăzi) iar noi, în câteva minute, în cele două întâlniri avute cu dv., v-am făcut să înțelegeți, că noi optăm pentru teologia care se face cu profesionalism și cu multă știință și duhovnicie și nu scriem și nici nu vrem să publicăm doar *pentru bani*, cum doreți dv.

¹¹⁹ Motivele pentru care nu s-a perfectat înțelegerea noastră e una...însă faptul că ați aruncat cartea pe net e alta și pe noi ne interesează numai acest al doilea aspect, care vorbește despre caracterul deținătorului editurii *Predania*.

Iar pe noi nu ne doare că nu am publicat cartea cu dv., ci că ați aruncat-o în vârtejul onlineului...deși ne-ați promis că ea nu va apărea nicăieri, că nu *se va scurge* de la dv. din computer.

¹²⁰ Și, cu tupeu maxim, înfășurat într-un limbaj *părut evlavios*, nu spune nimic despre cum a aruncat cartea pe net, nu își cere scuze pentru acest act, măcar acum, în cele din urmă, dacă tot vede că nu îl acționăm în instanță (fondul discuției), ci se ocupă doar de

În Hristos Domnul,
Ionuț Gurgu¹²¹.

*

From: ion gurgu <iongurgu@gmail.com>
To: admin@arhiva-ortodoxa.info
Date: Aug 11, 2008 1:05 AM
Subject: o lamurire

Doamne ajuta!

Azi am primit un link:
<http://bastrix.wordpress.com/2008/08/08/arhiva-ortodoxa-si-sfantul-fotie/>

în care sunt acuzat de o mulțime de lucruri, care nu mi-au trecut nici măcar prin minte, [și] aș fi bucuros, dacă ați putea, să mă lămuriți cum a ajuns textul cu pricina pe siteul dvs.¹²²

Cele bune,
Ionuș Gurgu
<http://www.predania.ro>

*

On 8/11/08,
admin@arhiva-ortodoxa.info
<admin@arhiva-ortodoxa.info>
wrote:

ștergerea ei din *Arhiva ortodoxă* și de motivele pentru care noi nu am publicat cartea împreună (care nu au nicio relevanță).

¹²¹ Și iată cum ortodoxul, care ne spoliază de carte...e un creștin desăvârșit...iar eu, păgubașul, trebuie să îmi cer scuze...pentru că *am fost pungășit*. Nu e ironic la culme?!

¹²² De la dv. din computer, domnule Ionuț Gurgu! El a plecat din 2005...și peripatetizează...

Însă, la un moment dat, cu harul lui Dumnezeu, sperăm să readucem tratatele Sfântului Fotie cel Mare, din acea carte, cât și altele ale sale, în atenția publicului larg, pentru ca să elogiem teologia sa dumnezeiască, peste care, acum, s-a așternut acest gest gratuit de răutate ne-ortodoxă.

Pentru că nu noi am pierdut, în primul rând, prin tot acest gest mizerabil, ci Sfântul Fotie cel Mare nu a intrat, prin intermediul acestei cărți, în inimile oamenilor.

Doamne ajută!

Pe site-ul *Arhiva ortodoxă* se pot încărca materiale de folos duhovnicesc, cu ajutorul unui cont ftp, care s-a facut public pe mai multe *forumuri ortodoxe*.

Acest cont poate fi cunoscut și printr-o cerere adresată pe email admin-ului.

Materialele sunt încărcate de persoane pe care nu le cunosc. Deci nu cunosc persoana care a încărcat cartea de care vorbiți.

Aș putea să caut prin login-uri adresa de IP de la care a fost încărcată cartea, dar nu vreau să apelez la astfel de metode.

Am retras, temporar¹²³, cartea de care vorbiți, până se va lămuri situația ei¹²⁴. Vă rog să mă anunțați dacă *o pot pune* sau *nu* înapoi, pe site¹²⁵.

Toate cele bune!

Admin A. O.

¹²³ *Temporar* nu e tot una cu *definitiv*, nu?

¹²⁴ Situația nu se va lămuri deloc, pentru că oricând va apărea pe undeva, va apărea ilegal, fără voia mea...și ca urmare a gestului execrabil al lui Ionuț Gurgu. Dacă noi o vom publica, la un moment dat, în mod gratuit, în colecția de cărți online a platformei *Teologie pentru azi*, tocmai atunci ea va fi *o prezență legală* la nivel online, adică *cu binecuvântarea și acordul nostru*.

¹²⁵ Deci în loc să mă întrebe pe mine despre viitorul cărții, pe cel care am făcut-o, anonimul deținător al *Arhivei ortodoxe* îl întreabă tot pe Ionuț Gurgu, cel care ne-a spoliat de ea. Iarăși destul de ironic, nu?! Și acesta, se pare, că e un ortodox *tot la fel de profund*...ca și Gurgu.

Oare își va desființa și părintele Savatie Baștovoi blogul politic...după cum și l-a desființat părintele Ioan Usca pe cel cultural?

Ioan Usca - Comentarii la Cartea Facerii

1 day ago by Vania — 2 comentarii

Motto¹²⁶:

Ceea ce se vede în imagine a devenit...neant.

Ieri, pe 23 august 2008, elanul părintelui Ioan Usca¹²⁷ a fost...*fenomenal*.

De la orele 10-11 și până spre seară a pus tot comentariul personal la *Facere*, adică nu mai puțin de 50 de postări¹²⁸.

Record personal! Noi ne minunam de dumnealui urmărindu-l pe surfărul blogului nostru. Când mă duc acum 10 minune să văd ce-i mai face blogul, citesc...

WORDPRESS.COM

The authors have deleted this blog.
The content is no longer available.

You can [create your own free blog on WordPress.com](#).

¹²⁶ Un articol din data de 24 august 2008.

¹²⁷ Blogul său cultural: [http://ivanuska.wordpress.com/și cel teologic: http://ioanuscateol.wordpress.com/](http://ivanuska.wordpress.com/și_cel_teologic:http://ioanuscateol.wordpress.com/).

¹²⁸ Articole online.

Oare ce l-a determinat să facă acest lucru...dacă considera, până mai ieri, că blogul acesta era *o bună carte de vizită* pentru dumnealui, care e preot ortodox și a stat de vreo două luni în *top 100. ro*?

Poate că nu *pare a fi*, la o primă vedere, *o legătură* între părintele Ioan Usca, preot ortodox...și protosinghelul/ieromonahul ortodox Savatie Baștovoi, care a venit să facă *politică* eclesială și, de când a venit, stă tot timpul, în mod fals...în primele locuri ale lui *100. ro*.

Însă noi credem că se aseamănă foarte mult în ceea ce privește...*aspectul nesperios* cu care își tratează vocația.

Dacă ieromonahii mănăstirilor se ocupă de *politică*, de *huooooo!* și nu de...*predici, comentarii, aprofundări*, înseamnă că nu mai am *legături reale*, profunde cu realitatea mănăstirească ortodoxă¹²⁹.

*Dor de blog 3*¹³⁰ l-a atenționat, cu curtoazie, pe părintele Savatie...că venirea sa, cu o asemenea față și cu un asemenea grad al muncii la nivel online e *o decepție* pentru noi, personal...și nu credem că *doar pentru noi*.

Deși părea a fi *comunicativ*...se pare că în noi a găsit pe „cel mai mare dușman”, paradoxal, în noi, care îl iubim.

Credem că a avut și are *sfătuitorinerecomandabili* și...intenții ortodoxe online *parazitare*.

Dacă vine la nivel online, după ce ne urmărește 3 ani de zile și vede cum încercăm să ne facem noi treaba și vrea să îl lăudăm că stă toată ziua în top cu...*nescrieri, prost gust și nesimțire*, îi urăm pătrătoșim îndelungat [dacă nu se simte că trebuie *să se retragă*, pentru că e *un fiasco total* demersul său] sau îl implorăm prietenește să își desființeze blogul¹³¹, așa acum a făcut-o, cu *eroism* și cu *frângere de orgoliu*, părintele Ioan Usca¹³².

Și cererea noastră e de cel mai mare bun simț, părinte Savatie, pentru că îl vrem pe Savatie acela *fulminant*, pe

¹²⁹ Sau nu vreau să am de-a face cu reprezentanți de această factură, *extremiști*, din mediul mănăstiresc.

¹³⁰ A se vedea: <http://www.teologiepentruazi.ro/2008/08/04/dor-de-blog-3/>.

¹³¹ Lucru pe care nu l-a făcut...dar la care nici nu mai lucrează prea mult.

¹³² *Orgoliul* sau *râvna pentru binele altora* i-a revenit părintelui Usca, pentru că s-a relansat pe două fronturi: *teologic* și *cultural*, lucru pe care nu l-a făcut părintele Savatie.

Faptul că părintele Ioan Usca și-a creat un al doilea blog, pe cel teologic, pentru a-și edita cărțile în el, pe cele publicate, în mod gratuit, e demn de remarcat și de apreciat. Dimpotrivă, părintele Savatie și-a publicat o parte dintre articolele cărților sale la nivel online, apoi și în foaie, scoțând bani din faptul că ele erau cunoscute online în mare parte.

Savatie *cu capul pe umeri*, pe Savatie care poate să desființeze *blogul de ziarist* de acum, care e o rușine în primele locuri ale Wp. Ro, fără munca aferentă – o rușine pentru *ortodocșii români* și nu *pentru top*, care e o *rușine de proporții*! – și poate crea *adevăratul blog* al lui Savatie, pe care să îl vedem pe Savatie cel de acum, cu conștiință și devotament preoțescși nu *peun invidios de doi bani*, care vrea să îl facă pe preotul Dorin Picioruș la rating.

Sperăm că poate va învinge, bunul simț și eroismul vostru, Părinte Savatie dar, în primul rând, sperăm să învingă grija și respectul pentru ortodocșii români, care vor de la noi *hrană tare*, duhovnicească și nu: *jos Sinodul, toți sunt proști...dar sfinții suntem noi!*

Lăsați-i pe sfătuitoarii dv. să urle la lună...și dați-vă demisia la blog! Dați-l pe pustii ca și pe celelalte că e o rușine!

Apoi, pocăit de trecut, veniți să facem împreună o muncă preoțească, care să convingă și să uimească o lume întreagă, alături de toți ortodocșii care vor să scrie serios și consideră că munca online face parte din *vocația lor creștinească și ortodoxă!*¹³³

¹³³ Cred că am crezut în conștiința și bunul simț al părintelui Savatie Baștovoi mai mult decât el însuși.

Versus Dănuț Mănăstireanu sau...nu mai lăsați domnilor „evangelici” ipocrizia sau interesul financiar să vorbească!

Download this episode (37 min)¹³⁴

Podcastul¹³⁵ nostru comentează articolul *Limбай protestant vs. limбай ortodox*¹³⁶, și a fost înregistrat la ora 8, la cafeau de dimineață, azi, 2 septembrie 2008.

Prea multe enormități¹³⁷ ca să nu îl iei la bani mărunți și e scris de un om care nu prea face *teologie*, își pune, în mod sistematic, anele de *urmărit*, ale Securității, pentru a deveni „martir”, care e *trans-ecclesial*, dar ne învață *cum stă treaba cu teologia*.

Blestemul teologului evanghelic, fără operă online, continuă!¹³⁸

¹³⁴ Inițial, podcastul nostru a fost publicat aici:

http://www.mypodcast.com/fsaudio/dorin_20080902_0556-287563.mp3.

Platforma *Mypodcast* ne-a șters, fără preaviz, cele 200-300 de podcasturi audio, fapt pentru care acum, când edităm cartea, podcastul nu există la nivel online. Sperăm să îl readucem...

¹³⁵ Un articol din data de 2 septembrie 2008.

¹³⁶ A se vedea: <http://danutm.wordpress.com/2008/09/01/limбай-protestant-vs-limбай-ortodox/>.

¹³⁷ Sunt cuprinse în articol...

¹³⁸ Deși anglican acum...lucrurile stau neschimbate pe blogul lui Dănuț Mănăstireanu: scrieri fără conținut, fără personalitate, a reluat publicarea dosarelor sale de urmărit și cărțile sale nu sunt la vedere.

Ooooooh, am scris și despre Sceptik!...

Ce-i mana pe unii ca ca pr. Petru, Bastrix, etc, sa reinventeze roata si sa descopere lucruri inedite, "originale", fie ca vorbim de Biserica Primara, fie de contemporaneitate? Ne raspunde Sfantul Ioan Casian in Convorbiri duhovnicesti:

Scurt pe doi¹³⁹.

Frendul¹⁴⁰ sceptic¹⁴¹ este un anonim creștin ortodox din Moldova, care ține mereu piatra în mână ca să-ți dea cu ea în cap, fiind consternat că tu nu o poți confunda cu...o floare.

El este *antiintelectualist* – ca mulți alții – pentru că nu are *școli prea multe*, adică e *necultivat*, e ca bălăria de pe câmp.

Lui nu îi plac *teologii* – ce surpriză!!!! – pentru că nu e *teolog* și nici nu are *bun simț*, adică e *bădăran*, dar se bagă cu nasul în munca teologilor pe care nu-i pricepe mai deloc.

Lui nu îi place *ierarhia* Bisericii Ortodoxe Române – ce smerenie copleșitoare! – pentru că nu face parte din ea.

Lui îi place să frunzărească cărțile Sfinților, să copie din ele în mod haotic, uitând că acelea au fost traduse de către teologii pe care el îi înjură și că nu are nimic de-a face nici cu *teologii* și nici cu *Sfinții*.

El scrie ca *un canibal al literelor* pe WordPress, se autovotează, e *cel mai bun* în ochii lui, e reprezentativ pentru categoria: *proștii noștri sunt cei mai străluciți*...și vrea să ne zgândere la nervi.

În concluzie...e bun ca fotbalul lui Pițurcă¹⁴² iar noi îi echivalăm acest dute-vino la nivel online...cu gazul de la eșapament al unei Dacii din anii '70.

¹³⁹ Un articol din data de 8 septembrie 2008.

În imaginea cu care începe articolul de față se observă faptul, că pentru *Sceptik* sau *Mihail Băcăuanu* (pentru că e: *din Bacău*) eu sunt *Bastrix*, ca și pentru Marius Cruceru și nu *Dorin Picioruș*, dar părintele *Petru Pruteanu*, din Republica Moldova, e *pr. Petru*.

Adică eu sunt subiectul *marii enervări*.

¹⁴⁰ Românzarea englezescului *friend*. Aici: *prietenul*.

¹⁴¹ A se vedea: <http://sceptik.wordpress.com/2008/09/07/din-seria-desteptii-pamantului/>.

¹⁴² O ironie.

Victor Pițurcă (http://ro.wikipedia.org/wiki/Victor_Pi%C8%9Burc%C4%83) antrena pe atunci naționala de fotbal a României...și nu câștiga mai deloc în meciurile cheie, decisive.

Despre ispita de-a vrea să fii prost și de-a te strădui să o afle și alții

Motto: *IMGB face ordine!*¹⁴³

Articolul¹⁴⁴ lui sceptic¹⁴⁵...e bun de înrămat...pentru că așa gândesc o mulțime defalse *staruri* actuale ale Ortodoxiei românești virtuale, care întrețin animozitatea cu *ierarhia* și *clerul ortodox*.

Luați aminte! Acesta e un exemplu de *extremism prostesc*, fără sens.

Da¹⁴⁶, așa cum mă așteptam, au venit și reacțiile¹⁴⁷ la ce am scris față de Ieromonahul Petru¹⁴⁸ din Basarabia, *noul, marele și cel mai teolog dintre teologi*.

¹⁴³ Un slogan din timpul mineriadelor: <http://avmr.ro/video-mineriade/video-proprii/>.

¹⁴⁴ Un articol din data de 8 septembrie 2008. Imaginea supra e o porțiune din blogul celui la care facem referire, din care se observă țarghetul său.

¹⁴⁵ A se vedea: <http://sceptik.wordpress.com/2008/09/08/ispita-de-a-te-crede-teolog/>.

¹⁴⁶ Am corectat textul articolului său din nota 145, pe care l-am preluat aici.

¹⁴⁷ Și a dat link către articolul nostru cuprins în p. 42 a cărții de față.

¹⁴⁸ A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Petru_Pruteanu.

Așa cum spunea și altcineva¹⁴⁹, acest Ieromonah se pare că are ceva cu Sfintele Taine, a început cu Sfântul Maslu iar acum continuă cu Sfânta Cununie.

Însă replica nu vine din partea sa ci din partea „colegului de suferință” *don Batrix*¹⁵⁰, care, simțindu-se și el cu musca pe căciulă, s-a autosesizat în acest caz, pentru că apărându-l pe „frendul” Petru se scoate curat și pe sine, pentru că, alături de mândria de *doctorand în teologie* a părintelui Petru, pr. Dorin este el însuși un exponent al curentului *pietisto-comunist*¹⁵¹, prin care *inovația* ajunge, pe același eșafod, cu Tradiția/Tipicul.

Susținător al ierarhiei, pe românește *lingău*¹⁵², pr. Dorin nu face decât să *smintească* la rându-i lumea¹⁵³ și să *polueze netul*¹⁵⁴, vorba lui, *precum o Dacie din anii '70*.

Mostră în acest sens, găsiți pe situl lui Sorin Tudor¹⁵⁵, într-o discuție referitoare la masonerie.

Acolo, participanții la discuție, n-au mai răbdat *obraznicia* și „bădărănia” pr. Dorin, care îi *punea pe toți la zid*, în locul lor așezându-se pe sine, și l-au rugat, *cu prea multă smerenie*, aș putea spune, să-și vadă de treabă dumisale¹⁵⁶.

¹⁴⁹ Cine? Un alt anonim?

¹⁵⁰ În italiană...ca să par *mafiot*? Și care ar fi *suferința* mea: faptul că sunt *teolog*, că scriu *cărți*, că am *studii teologice*? Astea sunt *bucuriile mele*.

¹⁵¹ E interesantă până la stupizenie această afirmație. Când or fi fost comuniștii materialişti *pietiști* și ce am scris eu vreodată la nivel online sau în cărțile mele, ca să pară *pietist*? Se prea poate să se fi exprimat defectuoas cu privire la acest lucru și el, în esență, să se fi gândit la cu totul altceva.

¹⁵² Deci *starea de a fi a ortodoxului* e să lupte împotriva propriei sale *ierarhii bisericești*? Nu e de mirare de ce pentru extremiștii ortodocși de la nivel online *lupta împotriva propriei ierarhii* pare un *gest de evlavie*.

Iar *lingău* înseamnă *profitor*, lucru care la mine nu se observă.

¹⁵³ Ca eu, ca teolog și om al Bisericii, să îi *smintesc* pe oameni cu adevărat trebuie să propovăduiesc minciuni, erezii, bârfe, să îndemn la răzmelite, să născocesc povești din care să am profit financiar și de imagine etc.

Însă eu nu fac nimic din toate astea, ci, dimpotrivă, m-am pronunțat adesea împotriva celor care găsesc nod în papură, întotdeauna, ierarhiei Bisericii și nu îi îndeamnă la echilibru și la pace interioară pe oameni.

¹⁵⁴ Dacă ar *polua* cu *duhovnicie* și *profesionalism*, ca platforma *Teologie pentru azi*, încă 20-30 de platforme ortodoxe românești onlineul, atunci acest lucru s-ar vedea din plin, pentru că ar trebui să creeze tot la fel de mult ca noi și să fie tot la fel de generoși ca noi.

¹⁵⁵ A se vedea: <http://sorin-tudor.ro/despre/>.

¹⁵⁶ Singura dată când am vorbit cu autorul aceluși blog e aici: <http://sorin-tudor.ro/exista-mizerii-dincolo-de-moarte/> și nu am fost dat de nimeni afară, ci, dimpotrivă, autorul a solicitat o opinie a mea.

Dacă cineva nu te vrea la el pe blog sau, pentru că, îl doare ceea ce îi spui, nu îți mai lasă comentariile acolo, asta nu înseamnă, în mod automat, că *el are dreptate* și tu ești *irelevant*.

Însă autorul nostru vrea să dovedească că *nu sunt privit prietenos*...De ce? Ne spune tot el: pentru că *am opinii tranșante* uneori, cu anumiți oameni.

Acum, pr. Dorin, din lipsă de alte subiecte¹⁵⁷, în loc să reflecteze la importanța și semnificația [vocației n.n.] pe care și-a asumat-o *caslujitor al Domnului*, se lansează impertinent în atacuri personale, lipsite de fond.

Un fel de „hoțul strigă hoții!”. Nici nu mă așteptam la [o] altfel de postare.

Mă acuză că sunt *antiintelectualist*, presupunând că n-am terminat nici liceul¹⁵⁸, când, de fapt, ar trebui să vadă că *măsura omului în cele duhovnicești nu este intelectualul*, așa cum afirma și Nichifor Crainic, ci *copilul*¹⁵⁹.

În știință sunt apreciați intelectualii, savanții, cercetătorii, în creștinism e de dorit „naivitatea” pruncilor¹⁶⁰.

Intelectualii nu au ce caută în Biserică¹⁶¹. Ei îs cu Big-Bangul¹⁶², cu Darwin¹⁶³ și alte teorii. În Biserică sunt căutați Sfinții.

Sigur, că și intelectualii își pot aduce *aportul*, dar nu după mintea lor înșelătoare, împătimită, ci supusă analizei duhovnicești a unui duhovnic iscusit.

Așa că, pr. Dorin, în loc să tindeți spre a fi *un preot intelectual*, mai bine v-ați orienta însprea *fi un preot smerit și sfânt*, despătimit¹⁶⁴, pentru aputea lucra și la mântuirea aproapelui, în mod *real*, nu *închipuit*.

Va puteți amăgi voi, toți, că sunteți *mari teologi*, dar, comparativ cu „schizofrenicii”¹⁶⁵ din secolul 20 sunteți *mai schizofrenici*.

Nici măcar la nivelul unui *îngrijitor de grajd* nu ați ajuns, sau al unui *țăran simplu* de care amintește Dan Puric sau Petre Tuțea¹⁶⁶.

¹⁵⁷ De aceea s-a lăsat autorul nostru de blog, din 24 august 2009, din cauza *mulțimii de subiecte*?

¹⁵⁸ L-ați terminat? O facultate? Cine sunteți? De ce sunteți atât de *curajos* când sunteți *anonim*?

¹⁵⁹ Însă Nichifor Crainic, care spunea asta, era *profesor universitar* și *scriitor* și nu un *copil*.

¹⁶⁰ Naivitatea pruncilor = neștiința răului. *Curăția pruncilor*, în sens evanghelic, este *sfînșenia omului* și omul Sfânt nu e un *ignorant*.

¹⁶¹ Dacă eu *am dedus* din scrisul său online că e *antiintelectualist*...el o spune acum în clar. Era enervat că l-am intuit?...

¹⁶² A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Big_Bang.

¹⁶³ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Charles_Darwin.

¹⁶⁴ La mine *cunoașterea* nu se desparte de *sfînșenie* și nici nu pot fi disjunse. Iar eu nu sunt un preot *indiferent* la viața duhovnicească, ci, e în mod evident în tot ceea ce am scris, eu sunt, mai întâi, un *teolog duhovnicesc* și un *scriitor religios cu conștiință atentă și suplă*, care am ca fundament al vieții mele *dorința de mântuire* și de *comuniune veșnică* cu Dumnezeu și cu oamenii bineplăcuți Lui.

¹⁶⁵ Probabil se referă la teologii ortodocși ai secolului al XX-lea.

¹⁶⁶ Ambii amintiți însă sunt *intelectuali* și nu *pierde vară* ca autorul nostru.

Credeți că ce faceți voi, prin studii din astea, prin care *schimonosiți* Ortodoxia¹⁶⁷ folosește pe cineva? Nu fac decât să vă alimenteze orgoliul¹⁶⁸ și să producă sminteală. Vă credeți *intelectuali* dar sunteți *snobi*!¹⁶⁹ Niște *caraghioși*!¹⁷⁰

Nu pricep cine înțelege *superficial lucrurile* sau cine *frunzărește* cărțile Sfinților Părinți pentru a cita haotic¹⁷¹.

Tizul dumneavoastră, de peste Prut, susține la fel, că el îi reprezintă pe Sfinții Părinți, când el e *departe de adevăr*.

Cât privește pe teologii care au tradus/compilat din Sfinții Părinți, da, ei au fost *teologi, mari teologi*, [pe când] voi sunteți niște *cioflingari*, niște *pierde-vară*, care v-ați târât printr-o universitate pentru a avea „mandat” de a trimite sufletele în iad!¹⁷²

Mă întreb dacă voi chiar *aveți credință*¹⁷³, dacă sunteți *ortodocși adevărați* sau *doar cu numele*, ca să mâncați și voi o pâine cumva...

Nu mă autovotez deloc. Poate Cucernicia voastră se autovotează și crede, de aici, că toți o fac¹⁷⁴.

Autosuficiența¹⁷⁵ emanată de blog și ideile unsuroase¹⁷⁶ pe care vă susțineți vădesc modul *total greșit* în care percepeți lucrurile¹⁷⁷.

¹⁶⁷ Cum eu nu publicasem la nivel online niciun studiu al meu științific, se pare că se referă la părintele Petru Pruteanu sau, așa, în general...

¹⁶⁸ Orgoliul *cui* și *de ce fel* a alimentat acest articol? Orgoliul prostului? Al extremistului? Al insului care nu face nimic valoros?

¹⁶⁹ *A fi snob* înseamnă a nu avea discernământ și a admira, cu valul, împreună cu alți oameni lipsiți de profunzime, ce e la modă într-o anumite vreme. Iar cum Țuța e la modă cu două maxime și nu cu sistemul său filosofic, iar Puric e cunoscut datorită diatribelor sale religioase și sociale și mai puțin cu ceea ce face în teatrul, snobul, se pare, că e autorul nostru.

¹⁷⁰ Ca să fiu *caraghios* trebuie să fac ceva atât de prost încât să merit o luare în râs continuă. Însă oare *caraghios* sunt sau unul care îi enervează pe insignifianți?

¹⁷¹ Unul ca tine...și ca tine sunt mulți la nivel online. Luați trei cărți, citați din ele...și vi se pare că le-ați înțeles.

¹⁷² Autorul vorbește despre *ceea ce ar fi dorit să fi făcut noi...dar nu am făcut*: adică nu am pierdut timpul prin școlile teologice pe care le-am făcut. Atât eu, cât și părintele Petru Pruteanu, studiem, scriem despre lucrurile pe care le-am înțeles și nu doar dăm *copy paste* ca autorul nostru sau ca alții ca el.

Iar *sufletele merg în Iad* nu pentru că o frază sau o carte a unui teolog nu le plac, le smintește sau au greșeli de învățătură, ci pentru că acei oameni nu înțeleg multe, pe lângă ceea ce au găsit undeva și li s-au părut *proaste*.

Așa că oamenii nu merg în Iad doar pentru că un anumite teolog scrie, spune sau face ceva anume, ci pentru că, la rândul lor, aceia nu fac nimic serios cu viața lor.

¹⁷³ Eu mă întreb un singur lucru : de ce te temi atât de mult să spui *cine ești*, dacă ești *atât de extraordinar*?

¹⁷⁴ Dacă aș fi făcut-o, aș fi stat cu un articol, scris de 6 zile, pe primul loc, în fiecare zi, în top 100 ro...dar nu aș mai fi ajuns la peste 7000 de articole în nici 4 ani și nu aș mai fi editat 30 și ceva de cărți la nivel online.

¹⁷⁵ Blogul nostru emană multă atenție, multă muncă, duhovnicie, profesionalism, dăruire, onestitate, noblețe...Când ești *autosuficient* nu îți faci blog, ci te gândești doar

Cine sunteți voi?

Vă comparați voi cu Sfântul Nicodim Aghioritul sau cu Dumitru Stăniloae, să desființați voi Maslul, Cununia¹⁷⁸, să susțineți intercomuniunea și să validați botezul ereticilor? Aveți *iluminare de sus* că așa e bine? Aveți voi trăirea Cuvioșilor din mănăstirile Moldave (și nu numai)?

Uitați-va la voi cât sunteți [de] *bădărani*. Sunteți niște *papițoi*, niște *nesimțiți* [la modul] total atunci când credeți că sunteți *ceva* și începeți prin *a inova*.

Niște *mototoi*, niște *mormoloci*, care vă zbateți în mocirla gândirii atrofiate, [pentru că suferiți] de *lipsa totală a discernământului*¹⁷⁹.

Vă credeți *vedete* și vă place să mergeți pe *podiumuri luminoase*, în pas de defilare.

Voi sunteți stră-strănepoții fariseilor din vechime, care vă îmbrăcați în haine luminoase și mergeți prin piețe,[prin] „agore virtuale”, [pentru ca] să vi se plece lumea și să va numească *învățători*, *autori de studii*, de care râd copios dracii.

Voi sunteți stră-stră-strănepoții fariseilor din vechime, [care au fost] muștrați aspru de Mântuitorul, care l-ați întrebat pe orb *de unde vede* și apoi l-ați mai întrebat odată, doar, doar s-ar încurca.

Voi sunteți ca și fariseii, care au zis despre Mântuitorul: „tu ai venit să ne înveți pe noi?”.

Voi știți *toate*, sunteți *intelectuali*, sunteți *doctoranzi*, *autori de studii*, supranumite de voi *teologice*,[dar] nepercepute ca atare.

Din mâna voastră se va căuta sângele aproapelui, prin voi vine sminteala dar vai de voi, ce răspuns înfricoșător veți da, ce răspundere uriașă, la ce v-ați înhămat, habar n-aveți.

Voi, care bagatelizați și [îi] jigniți pe cei care nu vă aud, sau în fața cărora ați păli de rușine, voi ridicați cuvântul mereu, în orice domeniu, indiferent de spațiul temporal sau fizic.

la cărțile tale. Eu m-am epuizat prea mult în acești 4 ani, la modul gratuit, ca să fiu *autosuficient*...Autosuficientul trăiește din *faima ieftină*...și nu din *munca continuă*.

¹⁷⁶ Cu ce sunt *unse*...ideile noastre? Pentru că, după cum știți, noi scriem pe taste și nu ne murdărim cu nicio *unsoare*...

¹⁷⁷ Care lucruri?

¹⁷⁸ Se referă iarăși la părintele Petru Pruteanu, care a scris lucruri care l-au enervat...

¹⁷⁹ De ce se chinuie însă autorul nostru, ca să îi minimalizeze pe teologii români...doar verbal, fără probe, și nu se apucă să scrie cărți, prin care să demaște presupusele noastre *erori*, în mod punctual și să și le asume cu propriul nume și cu propria sa viață?

Întotdeauna oamenii de nimic ajung să se considere că sunt *ceva*.

Gunoaiele vor și ele sclipirea giuvaierurilor dar nu *curățindu-se pe sine* ci *întinându-le pe ele*.

Credeți că diplomele voastre, care sunt emise tot de cei ca voi, au vreo *valoare*?¹⁸⁰

Doar dacă n-ai cu ce aprinde focul...

Oare ce zice lumea¹⁸¹ de cei *ca voi*? Credeți că *văconfirmă* vreunul?

Nu faceți decât să [îi] dezgustați pe toți!¹⁸²

Să citească lumea, de la un preot¹⁸³, că cine susține Cununia e *schizofrenic*!¹⁸⁴ Iar cine nu-*ipentru ecumenism* e dus cu pluta, e dobitoc, fără carte, anagramat, analfabet¹⁸⁵...

Sunteți niște *broscoi* care poluează fonic!

Spuneți de mine¹⁸⁶ că *stau mereu cu piatra pentru a o arunca* dar, [mai] întâi de toate, voi aruncați cu *noroi* și *întinați*.

Voi sunteți cei care *ironizați* și *răniți* tot ce ar putea fi *promițător* și *benefic*.

Și-așa abia ne lingem rănila după perioada comunistă, iar voi veniți și accentuați *criza*.

Unii caută să [-l] folosească pe aproapele explicându-i din tipic, din Părinți, din simbolisme iar voi veniți și dărâmați totul¹⁸⁷.

NEGHIOBILOR! Vrăjmașul¹⁸⁸, și nimeni altul, vă face să vă purtați așa.

¹⁸⁰ Nu aveți nici măcar o diplomă de studii?!

¹⁸¹ Care *lume*: cea care nu are habar de teologie sau cea care are habar?

¹⁸² După cum se observă, autorul, în mintea lui, crede că reprezintă aici *glasul lumii*, al pământului, al tuturor oamenilor, când el vorbește *în nume propriu*.

¹⁸³ Iarăși se referă la studiul părintelui Petru Pruteanu...

¹⁸⁴ Probabil studiul părintelui Petru Pruteanu luat în vizor de către autorul de față e acesta: http://teologie.net/data/pdf/PP_slujba-cununii.pdf.

Însă el a fost editat online, în forma aceasta, pe data de 22 octombrie 2009...pe când articolul supra a fost scris în 8 septembrie 2008.

S-ar putea ca această formă citată acum să fie *forma finală* a studiului și părintele Petru să îl fi publicat la nivel online, prima dată, în vara lui 2008.

Însă, cu siguranță, părintele Petru Pruteanu a scris una...și autorul nostru a înțeles altceva...

¹⁸⁵ Și astea, cu siguranță, sunt calomnii la adresa lui...

¹⁸⁶ E interesant modul cum autorul vorbește cu Petru Pruteanu, cu toți teologii români la un loc, ne admonestează pe toți...fără însă să uite să mi se adreseze și să se disculpe în fața mea.

¹⁸⁷ E autorul nostru, în cele din urmă, *un preot* sau *un ieromonah*, fără prea multe studii teologice, care, sub acoperământul anonimatului, își spune oful personal? Pentru că, din cele spuse, el i-ar catehiza pe oameni în materie de tipic bisericesc, de teologie patristică, de simbolism liturgic...iar noi, *teologii*, îi ducem pe oameni *în eroare* cu munca noastră de *cercetare teologică*.

¹⁸⁸ Satana.

El, primul, vă îndeamnă *să scuipați în fasole*, să aruncați cu dejecții în *luminătorii neamului* și în valorile românești, el, care nu suportă lucrarea unui Arsenie Papacioc, Iustin Pârvu sau Ilie Cleopa¹⁸⁹.

El vă îndeamnă să va împărtășiți cu ereticii, ca unde a strălucit suferința Mucenicilor (ardeleni) să se instaleze acum duhoarea putreziciunii¹⁹⁰, moartea sufletească!

Mă (ne) faceți *hulitor(i) al ierarhiei*. Dar ce ierarhie este aceasta, care-și vinde propriul suflet?

Să vorbească *în numele lor* nu *al poporului* pe care ar trebui *să-l reprezinte*.

Dacă vlădica Corneanu¹⁹¹ sau Sofronie¹⁹² nu se simt *ortodocși* să meargă [și] să adere la *un post de cardinal*, nu să târască după ei întreaga obște!

Înainte, pe scaunele episcopale, se puneau *oameni Sfinți*.

Da, da! Acum se-aleg dintre *cei cu diplome* în străinătate și onoruri malteze! Nici nu-i de mirare că vă susțineți unul pe altul!

Dacă ar ajunge în Sinod oameni duhovnicești, întreg eșafodul vostru putred ar pica. N-ar fi cine să mai blagoslovească „studiile” ieromonahului Petru, nici pe cine să perieze *don Batrix*.

Dar vremea e *a voastră*. Voi și cei ca voi faceți să se confirme Scriptura și profețiile.

Trebuie să existați voi, dar [nota] bene: e *binecuvântare!!* Cine are ureci de auzit...

¹⁸⁹ Aceasta e una dintre expresiile *fundamentalismului ortodox românesc*, care are la bază reducționismul funcțional, cum că, numai câțiva Părinți români, considerați *Sfinți* și *deținătorii adevărului absolut*, conduc Biserica Ortodoxă Română și că ei sunt deasupra întregii ierarhii bisericești.

Însă acest fundamentalism, care se manifestă, din plin, și la nivel online, e promovat de către creștini fără prea multă pregătire teologică sau deloc, pentru că numai unii care nu cunosc Tradiția și Teologia Bisericii pot confunda *Ortodoxia* cu *3 oameni*.

¹⁹⁰ Se referă la împărtășirea cu greco-catolicii a ÎPS Nicolae Corneanu.

¹⁹¹ ÎPS Nicolae Corneanu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Corneanu.

¹⁹² PS Sofronie Drinceac:

http://www.basilica.ro/ro/stiri/ps_sofronie_drinceac_implineste_9_ani_de_arhierie.html.

Te lași de fumat cu Răduleasca sau te masturbezi „intelectual”?

Când¹⁹³ 9 AM ne-a trimis astăzi news-urile, prima dintre știri – adică *cea mai importantă problemă, știre, ocupație* a României – erau *chiloții roșii* ai doamnei Mihaela Rădulescu¹⁹⁴ din spotul, între gilimele, *antifumat*, pentru că el e *pro-masturbatoriu*.

Unul din cele trei spoturi arată cam așa¹⁹⁵ și ele vor deveni bannere publice, pe care le vor vedea și copiii și necopiii și pudibunzii și sexualizații la maximum.

Fumatul chiar este singura ta plăcere?!

Rădulescu

**Acum ești ajutat să te lași de fumat!
CONSILIERE ȘI TRATAMENT GRATUITE**

Tel Verde STOP FUMAT: 0800 878673

De la 1 ianuarie 2009, Legea 349 / 2002 te protejează de expunerea involuntară la fumul de tutun din spațiile publice închise.

Campanie finanțată de Ministerul Sănătății Publice.

Ce zice *Cotidianul* sub această reclamă?

¹⁹³ Un articol din data de 9 septembrie 2008.

¹⁹⁴ Blogul său: <http://mihaela-radulescu.blogspot.com/>.

¹⁹⁵ A se vedea:

http://old.cotidianul.ro/mihaela_radulescu_as_fi_avut_o_problema_cu_sotul_meu_dac_a_o_alegea_pe_andreea_marin-57451.html.

Mihaela în "chiloții roșii de campanie" se va afla în curând pe panourile publicitare și pe mijloacele de transport în comun din toate orașele țării, spre disperarea "nevestelor care vor fi supărate pe mine" și mulțumirea "domnilor care vor plescăi fericiți". "Am mers pe o temă mai puțin abordată, aceea că fumatul distruge feminitatea și provoacă impotența. Și în Europa campaniile merg pe ideea de sex", a declarat Rădulescu la conferința de presă care a anunțat demararea campaniei, justificând astfel ipostazele sexy în care s-a lăsat fotografiată. "Fumați liniștiți! Nu vreau să fiu dădaca nimănui, pentru că nu te poți lăsa de fumat decât dacă-ți vine ție sau dacă prinzi momentul potrivit, nu dacă-ți spune cineva.

[Ceva adiacent. Redacția ziarului *Cotidianul*, faceți margini textelor, cu paragrafe, cu spații între bucățile de text¹⁹⁶, că nu vă ia mult timp!

Dacă scrieți în limba română, măcar faceți citibile textele pe care le publicați, că de consistența lor nu ne mai temem de mult!]

Reclama de față e soră cu reclama *Sex în pat cu părinți*¹⁹⁷.

¹⁹⁶ Lucru care nu s-a întâmplat până la dispariția ziarului în foaie, ci l-au făcut deabia acum, când el e doar online: <http://www.cotidianul.ro/>.

¹⁹⁷ A se vedea: http://old.cotidianul.ro/sex_in_pat_cu_parintii-48974.html.

În reclama de aici și în cea indicată supra, s-a mers pe aceeași idee: lipim *pornografia de idee*, oricare ar fi ea și vindem campania la nivel mediatic.

După cum din campania *Sex în pat cu părinții* nu reiese că tinerii *vor* sau *pot* să muncească pentru a-și dobândi o casă, ci se arată numai faptul că ei sunt nesimțiții care fac sex, la o adică, în pat cu părinții lor, cu părinții unuia dintre ei...tot la fel în campania *chiloți roșii*, nu suntem invitați ca *sănu mai fumăm*, ci *să ne masturbăm*.

În prima campanie cât și în a doua învățăm chintesența ideologiei porno – de care am mai vorbit anterior – și care constă în sexualizarea oricărui obiect public sau caznic la nivel vizual și în introducerea *subtilă*, dar *sigură*, în mentalitatea omului curent, a unui mod de *a fi procesat în pornografie*.

Din campania *sex cu părinții* aflăm că, *casa* sau *a fi acasă* sau *a avea casă* nu înseamnă să te rogi în casă, să te odihnești în casă, să vorbești în casă, să primești musafiri în casă etc. ...ci înseamnă doar *să faci sex în casă*, cu iubita/amanta/soția ta...eventual la decibeli mari, pentru ca să *împărtășești* și celorlalți nesimțirea iubirii voastre și să te doară în c** de toți, începând cu părinții tăi.

Din campania *chiloții roșii* aflăm cum să ne masturbăm văzând-o pe vedeta noastră, care se veștejește...dar aici e *mereu nouă*, *frumoasă* și *apetisantă* și în niciun caz nu va fi *un motiv întemeiat* ca să te lași de fumat.

Cine a ales-o pe doamna Mihaela Rădulescu, ca *cel mai bun brand românesc*...care *alungă tabacul* din sângele românilor, are o *genialitate* tot atât de mare, ca aceia care o promovează pe Nicoleta Luciu¹⁹⁸, acum gravidă în fază avansată, drept...*cea mai sexy româncă*.

Dacă v-ați lăsat de tutun...sau v-ați apucat de altceva, vă rugăm să ne scrieți!

Ar fi interesant pentru noi de văzut, atâta timp cât „cel mai tare articol” din data de 9 septembrie 2008 al *Cotidianului* sunt...*chiloții roșii*, care alungă tutunul din oameni.

¹⁹⁸ Saitul său: <http://www.nicoletaluciu.ro/web/index.php>.

„Râvnă” de ortodocși...

Totul reiese din poza asta...

Ieri, de ziua de naștere a doamnei preotese, a soției mele, când a împlinit 31 de ani¹⁹⁹, ortodocșii „cu râvnă” au vrut să o felicite, să îi arate simpatie...și, pentru că dumnealor nu știu să își verbalizeze prea bine sentimentele au intrat de nu știu câte ori la *Acatistul nașterii Maicii Domnului*, pe *Sinaxis*, fapt pentru care cel de al doilea blog al platformei *Teologie pentru azi*, pe care performează, cel mai adesea, doamna preoteasă, a ajuns pe locul 40 și ceva, ieri, în WP.100. ro.

Însă i-au arătat că nu citesc despre *ortodoxia lui Eminescu*, despre cât de ortodoxe sunt *scriptele române*, despre unul și altul, adică despre *grosul* muncii sale...ci ei citesc...doar *acatiste*.

Mesajul *râvnei* lor:

Nu mai scrieți teologie!

Nu mai faceți studii!

Nu vă mai spetiți atât de mult ca să ne luminați la minte...pentru că noi nu dorim acest lucru! Noi dorim să murim *așa cum suntem*!

¹⁹⁹ Un articol din data de 9 septembrie 2008.

Însă în topul WP.100. ro sunt „ortodocșii autentici”, cei care „muncesc” pentru Ortodoxia românească la nivel online cât muncește...președintele Bush jr. la „stabilitatea” din zona Golfului Persic²⁰⁰.

Să dăm nume?!!!

O, ei sunt mult *prea cunoscuți*! Și, totuși...pentru *memoria istorică*²⁰¹...mai stricăm ceva pagină de blog și pentru acest lucru.

„Performerul” Savatie Baștovoi, „jurnalist” din Republica Moldova...locul 13, cu un desen animat și cu o fereastră de chilie postate...în 4 zile [!!!!!!!].

13. [Savatie Baștovoi](#)

Membru al Uniunii Jurnaliștilor din R. Moldova

Pe locul 25. *Biserica „secretă”*²⁰², creată de nu-știu-cine, anonim ortodox, care „apără” Ortodoxia împotriva ei.

Un expert în a vedea neajunsurile altora dar nu și pe ale lui. Cu ce stă azi în top? Cu „marele articol” al maestrului în *noduri în papură* Claudiu Târziu²⁰³, care a găsit *însemne plurale* în Biserica Sfântul Ilie din cartierul Titan din București.

25. [BISERICA „SECRETĂ”](#)

Despre păstrarea și mărturisirea Adevăratei Crediințe

Pe locul 39, cu articole scrise împotriva noastră și a părintelui ieromonah Petru Pruteanu, anonimul Mihail din Bacău, care nu are față, casă și nici bun simț...prestează și el...pentru *Ortodoxia din capul lui*.

²⁰⁰ Care nu știa cum să mai bombardeze prin acea zonă. Ne referim la: http://en.wikipedia.org/wiki/George_W._Bush.

²⁰¹ Adică pentru clipa asta, când punem istoria onlineului, pe care am trăit-o, în carte.

²⁰² A se vedea: <http://bisericasecreta.wordpress.com/>.

²⁰³ Are două bloguri. Pe acesta: <http://c-tarziu.blogspot.com/> (actualizat la zi) și pe acesta: <http://www.rostonline.org/blog/claudiu/> (rămas la data de 16 aprilie 2009).

Pe ceilalți îi găsiți dv. intrând în „marele top”²⁰⁴, format, în marea majoritate, din *fete ieșite la produs* sau *la măritat*, băieți care stau *cu fotbalul în ei* și nu știu unde să-l termine, *extremiști ortodocși* și *extremiști bapțiști*, oameni care se distrează, pentru că nu au ceva mai bun de făcut etc.

Și acum, noi, care nu facem „nimic” în comparație cu aceste somități în *materie de manipulare* dar și de *prost gust*, ce putem spera?!

Putem spera să avem *o vizibilitate trucată* ca dumnealor?!!!! O, nu, niciodată!

Cum ne-am putea permite să îi devansăm pe aceste ilustre mostre de „râvnă autentică”, de „bun simț ieșit din comun”?...

La întrebarea: *Dar de ce, Părinte, ne-ați scos de la blogroll, pe noi, cu blogurile și saiturile noastre, că și noi suntem ortodocși?!*, răspunsul e simplu: *Decât cu trăsniți în NATO*²⁰⁵, *mai bine fără ei!*

Și îi rugăm din toată inima, pe cei care ne au la blogroll dintre extremiștii ortodocși [din *imprudență*, bineînțeles...], să ne șteargă de acolo²⁰⁶, pentru că nu suntem *frați de mentalitate* de nicio culoare.

Vă rugăm să stați acolo, în cabotinismul dv., și să strigați toată ziua *împotriva ierarhiei*, să vedeți toată ziua *negrul de sub unghie* al altora, pentru că cu acelea o să rămâneți!

²⁰⁴ A se vedea: <http://botd.wordpress.com/?lang=ro>.

²⁰⁵ Aluzie la: <http://www.primatv.ro/seriale/trasnit-din-n-a-t-o.html>.

²⁰⁶ Lucru care s-a întâmplat în mare parte...dar ne citesc în continuare.

De ce „creștinul ortodox. ro” face, cel mai adesea, pe...marele anonim?

Da²⁰⁷, recunoaștem public, ne-am pus această întrebare. Și astăzi ne-a căzut fisa...*în minte*, bineînțeles. Cum?! Vă spunem imediat.

De nu-știu-când avem cont pe *Creștin Ortodox. ro*²⁰⁸, cu adresa dorinfather@yahoo.com și ne vin news-uri de pe situl ortodox românesc, care a monopolizat, cu totul, sintagma „creștin ortodox”.

Adică zici: „Danion Vasile”, zici: „toată teologia universală într-o singură conferință publică” – asta în mentalitatea ageamiului, a copilului care acum învață și el, săracu’, ce e sfânta noastră credință și se duce, mai întâi, la ăia care nu au ce să-i spună în mod esențial – iar când zici „Creștin Ortodox. ro” zici, de fapt: „tot ce trebuie să știe un ortodox român ca să se mântuiască”.

Când mi-am făcut cont n-am știut cine sunt *dilării de Ortodoxie* din spatele sitului.

Când am aflat cine sunt *manipulatorii de informație* [poate că nici acum nu știm *prea bine*...Dorim ajutor! Rugăm seriozitate!] și ne-am dat seama că băieții ăștia *doar copiază*, iau totul din cărți și pun pe sit și situl lor e *cel mai tare* din parcare din spatele blocului a României...nu mi-am tăiat contul la *noutăți*, ci așteptăm *cu înmărmurire*, ca să vedem *de pe unde a mai copiat* și de astă dată.

Ceva timp am publicat locația, până am dat de știrea cu pricina, adică de *cine sunt inițiatorii* lui.

²⁰⁷ Un articol din data de 10 septembrie 2008.

²⁰⁸ A se vedea: <http://www.crestinortodox.ro/>.

Apoi am renunțat să mai facem acest lucru...deși, uneori, am trimis către dumnealor lincuri și am publicat informație de la aceștia.

Dumnealor, bineînțeles, nu ne-au văzut niciodată, pe premisa...suntem orbi, nu vedem nimic...dar îl citim la greu, ca să vedem când *o greși*, ca să ne luăm de el.

Adică practică o „virtute”, care, ortodox vorbind și pe românește se numește: *invidie*.

Când nu i-am mai publicat...au început să se caute la noi pe bloguri, ca să vadă *ce s-a mai zis* despre ei. Din păcate, despre ei *nu s-a zis nimic*...dar *le-o zicem acum*.

Adică, va să zică, textele dumnealor sunt *copy paste* din teologi ortodocși, fără niciun comentariu, mulțumită *Basilicii* au acum și informații ca să le pună în newsletter²⁰⁹ și băieții ăștia se compară cu noi...care chiar scriem, frate, chiar scriem pe blogul ăsta și chiar înregistăm, chiar facem multe și poate o să facem și mai multe.

Poți să știi *surpriza* zilei de mâine?!...

Ce ne siderează pe noi, da, ne siderează rău de tot e nesimțirea cu care stau cu nasul pe sus.

Adică ni tu scris, ni tu comentat, ni tu CV – nu scrie pe nicăieri cine sunt *marii mahări* care fac „Creștin Ortodox. ro” – dar ei sunt *apărătorii Ortodoxiei*, gealații care te taie la erezie, care găsesc erezia și păcatul în tine cum găsește microscopul câte sunt roșii și câte sunt albe într-o picătură de sânge.

Ce știm noi despre *Creștin Ortodox ro.* – din zvonuri și sușanele, că nicsai nume pe sait – e că acest sait e creația d-lui Răzvan Codrescu și, probabil, al altor câțiva.

Acum, dacă nu e acesta *capul răutăților* și i-am zis-o degeaba, asta e! Dacă nu scrie acolo...și m-am referit la dumnealui din greșeală, toată polologhia noastră se mută în cărucia celui/celor care scriu...de ne *tumefiază* gândurile.

Pentru că de fiecare dată apare în newsletter-ul lor unii pe care îi cheamă: Dumitru Stăniloae, Dumitru Popescu, Ioan I. Ică jr., I. Zizioulas, Lossky etc., dar nu apar niciodată autorii, autorii români, *ăștia de azi* ai saitului.

Adică au o transparență tot la fel de mare ca a bapțiștilor, masonilor și a evreilor. Știi *totul* despre ei...adică *nu știi nimic*.

Și, da, mi-a căzut fisa...

²⁰⁹ A se vedea:<http://en.wikipedia.org/wiki/Newsletter>.

Măi, frate, de aici toată lumea – ne-am zis noi – se dă de *marele anonim* pe net...pentru că „creștin ortodox. ro” e, de fapt...*anonim*.

Toată lumea e *ortodoxă*, toți le știu *pe toate*, toți teologii de acum li se par *proști*, ierarhia li se pare *coruptă*, însă, domnilor și doamnelor, pe cine *citează* și din cine citează...*ortodocșii anonimi*?

Din operele traduse de către teologii ortodocși români sau scrise de către ei – cu binecuvântarea cui? – a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române sau a unuia dintre ierarhii ortodocși români.

E *joc duplicitar* sau *nerozie multă* la mijloc?

Sunt toți *manipulați* sau cei mai mulți dintre ei sunt *ofticați*, ofticați la modul personal, din cauza unuia sau a altuia și tot ceea ce vedem noi se numește doar...*ranchiună personală*?

Ce se petrece de fapt?

Oamenii ăștia gândesc cu capul lor...sau sunt trași la xerox?

Iar dacă, totuși, *gândesc*...faptul de a nu-și asuma *cât pot să înțeleagă* sau *cât înțeleg* din Ortodoxie, survine dintr-o inabilitate psiho-somatică sau din alte rațiuni care îmi scapă?

Da, de obicei, noi ne punem multe întrebări deranjante...dar verbalizăm numai câteva.

Și, mai ales, deranjăm pe cei care au transformat cartea ortodoxă, cartea sfântă, cartea de rugăciuni etc. într-o *marfă vandabilă* și care stau cu pistolul cu gloanțe oarbe la pândă, ca, dacă zici ceva de ei – ca șoferul de la Parchet²¹⁰ – să îți tragă vreo trei-zece cartușe în rutul pantalonilor și să te pună la punct.

Ce să vă mai spunem?!

Trăim în România...suntem *ortodocși sfinți* dar *nu ne suportăm unul pe altul*...pentru că unii sunt *excesiv de sfinți*.

²¹⁰ Un caz mediatizat TV.

Interogatoriu baptist

Adică²¹¹ vine prof. Simuț²¹², teolog baptist, cu o impresie foarte bună despre dumnealui, cu maniere de Oxford, de Praga și de Ferentari, ca să îl întrebe pe Bogdan Stârceanu²¹³ [căci l-a văzut la noi pe blog] cine e, ce-a mâncat, cu cine se culcă etc. ...și, când e să îi pui întrebări...nu îl mai vezi din cauza prafului mașinii, care a pornit de lângă tine cu 150 la oră.

Repetăm: un necunoscut, care, în realitate, este profesor baptist la Oradea, vine la tine pe blog și, fără pusă masă, te ia la întrebări, ca Garcea²¹⁴ pe infractorii care furau gândăcei din parc.

Tu trebuie să iei *poziția de drepti* și, eventual, trebuie să-i răspunzi pe vârfuri.

Dar, individul, nu spune nimic despre el, din ce motive subite *s-a îndrăgostit* de o persoană pentru ca să înceapă să o ancheteze ad-hoc, nu-și pune problema dacă *îl interesezi*...ci el își urmărește...*interesul*.

²¹¹ Un articol din data de 10 septembrie 2008.

²¹² A se vedea: <http://corneliusimut.wordpress.com/>.

²¹³ Idem: <http://starceanub.wordpress.com/>.

²¹⁴ Un personaj jucat de către Mugur Mihăiescu în proiectul *Vacanța Mare*. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mugur_Mih%C4%83escu.

La fel se petrece treaba și cu *evanghelizarea* ilegală²¹⁵ prin București, la care noi, cu tot dinadinsul, vrem *să participăm*.

Pentru că mi s-a întâmplat – ce șansă!!!! – să mă întâlnesc de câteva ori cu evanghelizatorii și să facem puțin circ cu ei.

De fapt, nu *m-am întâlnit*, ci dumnealor *au năpustit* peste mine, hodoronc-tronc, ca să mă învețe *despre Biblie*.

Adică nici tu *bună ziua*, nici *cum te cheamă*, nici dacă ai *ceva timp* sau dacă *îți plac la vedere*...ci ei, domne', *puși pe evanghelizare*.

Domnu' Dr. Dr. Corneliu Simuț, acestea sunt manierele ăloră²¹⁶ care te luau cu duba neagră de acasă și te vărsau la canal, la Canalul Dunărea-Marea Neagră!

Acolo unde *ar fi trebuit să învățați* dv. sau unde *se presupune că ați fost*...se face *mai cu gentilețe* întrebarea către altul, cu maniere, cu șprai dat sub unghii.

Acu' nu trebuie să o luați *de bună*, ci urmați-vă, constant, *interesul*!

Nu trebuie să vă schimbați caracterul doar pentru că pe noi ne enervează...tare, *tare mult*.

²¹⁵ A baptiștilor.

²¹⁶ Sunt *maniere securiste*, practicate de către fosta *Securitate* comunistă.

*Post scriptum la un an de la Colocviul
decentei*²¹⁷

Colocviul internațional al comentariului decent[15 sept.-15 oct. 2008]²¹⁸ a fost *un proiect provocator* al platformei noastre, prea mare pentru dimensiunea imaturității onlineului ortodox de la acea dată – și acum ni se pare *și mai provocator*, atâta timp cât nimeni dintre ortodocși nu a încercat să îl repete – la care a dat curs numai un singur invitat²¹⁹, acel invitat fiind acum *al treilea editor* al platformei noastre.

Însă, văzând ritmul de melc al blogurilor ortodoxe românești în perioada 2007-2008 și inabilitatea creatorilor de online ortodox de a purta discuții, de a demara proiecte și de a face ceva, care să depășească granițele propriei lor parohii sau ale propriei lor case, ne-am dat seama că nici nu se putea altfel.

²¹⁷ Un articol din data de 14 septembrie 2008.

²¹⁸ A se vedea discuțiile sale:

1.<http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007/>

2.<http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007-xiv-xxx/>.

²¹⁹ Bogdan Stârceanu, care, pentru o perioadă de timp, a fost al treilea editor al platformei noastre.

Am înțeles cu amărăciune, că românii ortodocși nu au început, încă, să conștientizeze foarte profund *marele dar* – de care nicio generație de români și de ortodocși nu a beneficiat vreodată – acela de *a putea scrie instant* și *de a folosi o întreagă lume* prin ceea ce scrii, spui și faci.

Onlineul este încă un spațiu neexplorat pentru ortodocșii români, fapt pentru care este neapreciat la justa lui valoare.

E un spațiu considerat *altfel* decât *viața reală*, de parcă ar scrie *pisicile* sau *dinozaurii* pe bloguri și nu *oamenii*!

E greu să explici cuiva din afara țării noastre acest infantilism al ortodocșilor români, această reticență față de a te prezenta la nivel online, atâta timp cât acest lucru îți stă la îndemână la prețuri foarte mici.

Ce făceai, mai pe scurt, dacă erai invitat la un astfel de *colocviu al decenței* și *al eleganței*?

Îți spuneai părerea/părerile/crezurile.

Dacă vrei să fii *știut* și *crezut* trebuie să *te exprimi*.

Unde trebuia să vii? La nivel online, stând acasă, fără să te miști de la biroul tău și să scrii.

Aveai o lună la dispoziție.

Puteai să aprofundezi orice subiect. Puteai scrie despre orice subiect al vieții tale de ortodox, despre orice cută a vieții tale. Puteai să te *inspiri* – dacă nu știai ceva – din orice carte, dicționar, enciclopedie, notiță avută la îndemână și puteai *spune ceva* despre un subiect anume.

Ce s-a petrecut însă? Am invitat teologi și mai puțin teologi ortodocși și nu a venit niciunul dar câțiva au tras cu ochiul la discuții.

Și neinvitații au tras cu ochii la discuții și unii – bravo lor! – s-au alăturat, în treacăt, nouă.

Ce au spus, a rămas. Că au spus *mai bine*, *mai rău*, *mai scurt* sau *mai lung*: nu contează! Contează că au comunicat și că o puteau face de o mie de ori mai bine.

Și, comunicând, tot comunicând, se formează o comunitate, *reala comunitate online ortodoxă*²²⁰, care apare atunci când îl cunoști pe celălalt numai din ceea ce scrie el pe net și ți-ai dori să îl cunoști și mai bine, dorind să te întâlnești cu el și în realitate, față către față.

Însă, *comunitatea românească online ortodoxă* e în stare de fetus. Și, când fetusul nu se naște la timp...moare.

²²⁰ Aspiratie care nu s-a împlinit niciodată în realitate.

Sau, deja, totul este *ireal*, și fiecare trăiește în *irealitatea lui*...de nu ne putem strânge niciodată la un loc?

Am privit, am privit îndelung ceea ce se scrie, cum se scrie, cine scrie, cum se comentează pe bloguri, ce pregătire duhovnicească, teologică și experiență de viață au creatorii online ortodocși...și suntem profund dezamăgiți.

De ce? Sunt la nivel online, în marea lor majoritate, numai oameni cu vederi înguste, orgolioși, extremiști, lipsiți de caracter, care nu arată deloc faptul că posedă vocația *gratuității online*, adică râvna de a crea proiecte coerente, printre picături, care să transforme pe cititorii noștri.

Tocmai de aceea creatorii români de online ortodox sunt *xeroxiști* sau *parabolani* în majoritatea lor.

Xeroxiștii sunt *ortodocși* pentru că...pun pagini întregi, din cărțile traduse de către alții pe net, fără să zică nici *crau* de la ei...iar *parabolanii* sunt blogării ortodocși cu bătă, *justițiarii de ocazie*, oamenii care nu au nimic de făcut și își găsesc astfel de lucru amușinând murdăriile.

Noi, având acum un an, o părere *idealizată* despre ce sunt în stare să facă ortodocșii, care atunci erau pe net, am crezut că și dumnealor vor să facăceva *serios* și *reprezentativ* pentru noi, ca ortodocși.

Însă ne-am dat seama că *spiritul găștii* înseamnă de fapt *smerenie*, că *xeroxarea* înseamnă *sfîntenie*, că nu sunt în stare, la propriu, ca să scrie ceva profund despre ei și credința lor și că, în definitiv, creatorii de online ortodocși români au *trei mari subiecte de discuție* pe blogurile sau saiturile lor de clică:

1. Ce *păcate* au mai făcut Sinodul și ierarhia Bisericii noastre?

2. Ce *politică* se mai practică în Biserică?

3. *Cine* și *ce a zis* împotriva noastră, pentru ca să ripostăm ca proștii?

Într-o atare situație e normal să ți se pară *comic* sau *prostește* faptul de a te gândi la *dialog* și la *trecerea peste granițele proprii*.

Dialog...*cucine*?

Dialog...*în ce scop*?

Pentru că *dialogul* provoacă și conduce la descoperirea noastră reciprocă și la creșterea frățietății dintre noi, tocmai de aceea dialogul este *dușmanul numărul 1*, dușmanul de clasă al creatorilor ortodocși români de online, care doresc, cu obstinație, să se închidă în casa, în obștea sau în

comunitatea lor, crezând că astfel *se apără* de poluări de tot felul.

De unde frica lor de dialog? Din perspectiva nerealistă, anacronică a concepției lor teologice despre viață și despre relațiile dintre oameni.

Dinamismul vieții postmoderne, schimbările de tot felul, cel mai adesea *negative* din societatea noastră îi ghetizează, îi fac să se retragă, pentru că nu văd pe Dumnezeu în mod real, în mod prezent, în lumea de astăzi.

Citindu-l pe Sfântul Vasile cel Mare sau pe Sfântul Grigorie Palama, spre exemplu, și încercând să fie *ca ei*, în afara secolului lor, li se pare că pe atunci *Dumnezeu exista* în societățile acestor doi mari Sfinți ai Bisericii dar că acum *nu mai există*.

Semnul că au o experiență și o spiritualitate minoră se vede din aversiunea față de societate și de modul în care dialoghează în societatea noastră, deși, schizoid, se folosesc de tehnologia și mediile dialogice ale posmodernității.

Din această cauză, poți vedea mireni, preoți sau monahi ortodocși ghetizați, cu aversiune față de viața socială, față de femeie în general sau față de evenimentele sociale, care nu concep să dialogheze cu cei care nu sunt *ca ei*, dar care au căștile în urechi, celularul în buzunar și acasă laptop, dar nu știu să le utilizeze la *performanțele dialogice* ale lumii lor.

Mulți ortodocși trăiesc în 2008 *cu trupul iar, cu mintea*, în mod evanescent, la nivel de *vise iluzorii* și nu *în mod real*, au rămas prin pustiul Egiptului sau prin Muntele Athos, dar ei trăiesc la București, Constanța sau Timișoara.

Trăirea în iluzii nu face parte din nevoința ortodoxă, după cum nici *ghetoizarea* și *repulsia față de social*, ci acestea fac parte tocmai din simptomatologia inexistenței unei *înduhovniciri reale*.

Pentru că *înduhovnicirea reală* nu poate fi oprită nici de televizor, nici de internet, nici de prostituția de la colțul străzii, nici de regimuri torționare sau de decadența societății, pentru că ea ține de *relația ta cu Dumnezeu* trăită în *ipostaze concrete de viață*.

Sunt multe de spus în această privință...

Concluzia concluziilor la un an de *Colocviu internațional al comentariului decente* aceea că platforma noastră a pus începutul, am indicat modul în care se poate

coagula onlineul ortodox românesc, dar tot noi afirmăm astăzi, în mod răspicat și cu toată conștiința, că generația de acum, care se află la nivel online, care creează pentru ortodocși, nu e aptă să facă acest pas *spre unitate și dialog frățesc*. Credem că nu sunt cei care *trebuie să fie la nivel online*, pentru ca să avem *cu cine dialoga*.

Nu știm cine trebuie să vină, câți trebuie să vină, cum trebuie să fie, de unde să fie...ca să existe o comunitate ortodoxă online autentică și puternică, care să demareze proiecte și să susțină sesiuni de dezbate pe diverse teme, dar cei de acum au dovedit, că lucrează numai *de ochii lumii*, numai pentru *prestanța lor* și, mai ales, numai pentru *clica lor*.

Noi credem că i-am învățat pe cititorii noștri fideli și care ne înțeleg cât de cât, că se poate face performanță ortodoxă la nivel online, că se pot exhiba multe virtuți la nivel online și se pot demara proiecte uluitor de vaste, că într-o atare muncă e bine să fim *cât mai buni* în ceea ce facem, *cât mai specializați* și *cât mai uniți*.

Dacă e să răspundem la întrebarea: *Ce ne-au învățat creatorii ortodocși români, pe care i-am găsit pe net sau cei care au venit după noi sau din cauza noastră, în marea lor majoritate?* – după *principiul anti-moga* – am spune următoarele:

1. „Ortodocșii” trăiesc în alt secol decât secolul 21.
2. „Ortodocșii” *plagiază* și nu creează.
3. „Ortodocșii” sunt *tocsuni, prost crescuți și fără vocația excelenței*.
4. *Mai bine* îți faci un blog cu manele și cu pornografie decât *un blog serios de teologie și de gândire realistă*, pentru că „ortodocșii” nu au chef de *lucruri serioase* și pentru asta te vor invidia și te vor dușmăni cât or trăi, pentru că le-ai arătat că ești *mai bun decât ei* și astfel, ei *au căzut de proști*.
5. Dacă ești *prost*, dar *faci pe smeritul* ești „băiat bun” iar dacă ne scoți rufele murdare din coș și ni le pui în fața nasului...ești *dușmanul nostru cel mai mare*...pentru că nu vrem să facem nimic cu viața noastră. Noi vrem să fim *așa cum suntem!*

Dar, se pare, că nouă nu ne place realitatea acestor „ortodocși”, ci noi am venit la nivel online, cu harul lui Dumnezeu, pentru ca să o arătăm *fără substanță și în toată caricaturalitatea ei*.

Teologie pentru azi înseamnă o platformă online în care se trăiește și se scrie o teologie ortodoxă pentru oameni realiști, pentru oamenii care trăiesc acum, astăzi și care au reacții la ce se întâmplă în deșucheta lor postmodernitate, pe care nu *Biserica* a creat-o, ci *oamenii seculari* au creat-o și o dezvoltă.

Teologie pentru azi promovează Tradiția Bisericii Ortodoxe trăită în prezent, excelența în orice domeniu, evlavia vie, evidentă, copleșitoare, care se manifestă în mod real față de Dumnezeu și dragostea reală pentru oameni, frumosul și binele, pacea și eleganța în discuții, fără ca prin asta autorii ei să nu fie *plini de râvnă* pentru apărarea *purității credinței*.

Teologie pentru azi reprezintă primul proiect românesc de blog teologic ortodox de largă respirație, care își propune să sublinieze în fața contemporanilor săi *vitalitatea* și *farmecul soteriologic indescriptibil* al credinței ortodoxe, inepuizabilul mod de a fi și a gândi ortodox pe calea mântuirii.

Teologie pentru azi nu a ajuns nici la 10 % din ceea ce este acest proiect în inima noastră și ne bucurăm ca, oricât am face din el, cu harul Prea Curatei Stăpâne, să vi-l dăruim în mod gratuit, pentru ca să-l admirați și să vă umpleți de proșpețimea lui.

Vă mulțumim tuturor!

O conferință despre nimic²²¹

Dr. Mihail Neamțu²²² ne-a făcut *bucuria* în această zi de a ne da, la nivel online, o conferință *învățată pe de rost*, cu puține idei, unele *fixe*, din care una, ne-a sărit drept în ochi, pentru că credem că, în foarte scurt timp, se va și *materializa*.

Care e ideea – am auzit-o și în alt interviu al său, de la radio – care ne-a *edificat*?

Ideea e aceea, că *trebuie*, că *avem nevoie* de...*școli private*.

Nu ne-ar mira faptul să îl vedem pe Mihail predând, cât de curând, în una de acest tip, iar ieșirile sale în public de până acum să fie numai o *introducere* la proiectul: *școală privată*. Îi urăm succes, dacă are promisiunea de la cineva că va fi făcut: *profesor particular*.

În al doilea rând, observăm titlul conferinței, unul generos, la care ar fi trebuit să *muncească serios*...

Însă s-a dus la studenții de la ASCOR doar cu *titlul pompos*, fără să fi cercetat cum arată, de fapt, *gradul de cunoaștere al credinței* în mediul urban, *cum se face preoție* în mediul urban, care sunt *datele reale ale muncii eclesiale* la nivel urban sau...cât *se denigrează* Biserica și *ce fel de obstacole* întâmpină oamenii Bisericii în urbanitatea românească ortodoxă.

Însă dumnealui nu a făcut nimic din toate acestea.

După ce și-a atenționat auditoriul că *un Gigi Becali*²²³ este lucrul *cel mai rău* pentru Biserică [uitând parabola neghinelor din lanul de grâu, pentru că Mihail se situează pe sine, în mod regular, în tagma *catarilor Bisericii*],

²²¹ Un articol din data de 14 septembrie 2008.

²²² A se vedea: <http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/09/14/conferinta-ascor/>.

²²³ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Becali.

că Biserica nu știe să scape de *pericolul secularismului* și *al islamizării* și că statul este *un inamic de viitor*, pentru că poate să suprimă din grila de studiu obiectul numit *Religie*...a pus punct, neexistând în discursul său – întotdeauna *măsurat*, *răsînvățat* și niciodată *gândit pe loc* – nicio referință la *urbanitatea credinței*.

Ce are *credința de la oraș* mai mult decât *credința de la țară*? Cine este *credinciosul orașului* și cine este *credinciosul satului*? Ce îl leagă pe *cel de la oraș* de *cel de la sat* și invers?

Aici se puteau face excursuri în psihologie, sociologie, inventaristică, istoriografie...Se puteau observa cutumele, fobiile, aspirațiile ortodoxului român de la oraș, greutățile lui, viața lui.

Însă Mihail a ieșit din casă pentru a *politiza* tema și pentru a ne arăta că e din aceeași *tradiție locvace* ca și *Danion Vasile*, din tradiția *discursivului steril*, care ia mintea tinerilor cu un discurs *fără muncă în spate*, cu un discurs *citațional* și, mai deloc...cu un discurs format din *evidențele muncii de cercetare pe teren*.

Dacă vrei să vorbești despre *tineri*, cum vorbesc toți conferențiarilor *mai tineri*, trebuie să te deghizezi în tânăr și să mergi la discotecă, la bibliotecă, la școală, la locul unde joacă ei fotbal înjurându-se de mama focului sau unde mai trag ceva pe nas și să îi intervievezi, mai pe șleau și mai pe ascuns, despre ce cred, vor, nu vor, le place și nu le place.

Așa...tema...*urbanitatea credinței*, în tratarea Dr. Mihail Neamțu e un sufleu, o prăjitură umflată cu bicarbonat, din care lipsește tocmai...*coca*.

Diferența dintre *cocă* și...*coajă*, e diferența dintre *muncă*...și *lene*, adică *paradigma lenei* – la care s-a referit la un moment dat – fiind, de fapt, o autocaracterizare.

Însă, pentru noi, nu e mirabil gestul său. Dacă nu ai *simțul penibilului* nu îl ai nici pe *cel al muncii*. Iar cine crede că poate spune *orice* pentru că și așa *le știe pe toate*...își confecționează un discurs din trei citate, survolând tema ca avionul orizontul, doarme bine înainte, mănâncă bine...și apoi *tună* discursul.

Prietene Mihail, conferința prin excelență – așa cum îi sugeram și *prietenului Danion* – nu este un balon făcut din guma de mestecat!

Dacă îți alegi o temă, alege-ți-o tu, muncește-o, disec-o, vezi cât poți să faci din ea...și nu pune banner mare la

intrare: *Proiectul de dezvoltare al României pe 1000 de ani*, ci rezumă-te la: *Ce fac eu azi*.

E mirabil pentru noi că nu v-a intrat în vene *sobrietatea engleză a muncii* – unii ziceau că ar exista și așa ceva – ci vă plac *lăutărismele*, poveștile despre dv., reamintirile, divagațiile.

Doriți să nu *stresați* auditoriul, să nu îl învățați cu mai mult sau...vă menajați sănătatea...invers proporțional cu gradul de dezvoltare, nemeritat, al faimei dv.?

Pentru că altfel nu se explică cum, după ce am fost *realist* cu Danion...tocmai dv. veniți să ne prezentați o *caricatură de conferință*, pe care putea să o țină și el.

Credem că și președintele Băsescu ar fi putut să facă o conferință *mai bună* despre *urbanitatea Ortodoxiei*...deși nu are nimic de-a face cu *teologia*.

Pentru că, pe Gigi Becali poți să îl înjuri și dacă ești *fotbalist*, Biserica e înjurată de orice extremist iar școala publică e înjurată chiar și de profesorii ei....

Asta nu înseamnă că *școala privată* nu face și nu va face temenele și mai *odioase*, decât cea *de stat*...față *de stat*.

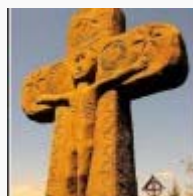
Recent, Ierom. Dr. Petru Pruteanu a ținut la Chișinău, tot unor studenți, o conferință teologică-exegetică²²⁴ – noi am pus-o pe blog și nu mă îndoiesc că *nu ați văzut-o* – care se vede de la o poștă că *a fost făcută atunci* dar, în același timp, că în spatele ei nu stau *amintiri din copilărie*...ci o *muncă* și o *grijă* pentru ceea ce spui...celor care așteaptă de la tine *exelență*.

Alegeți-vă *modele elitiste* și *munciți ca ele*, dacă vreți să fiți *al elitismului* și nu mai îndrăzniți să ne dați motive ca să fim...*real de sinceri* cu dv.!

²²⁴ Pentru a fi audiată și downloadată, aici:

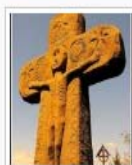
<http://ia360706.us.archive.org/6/items/ArhivaAudio-videoteologiePentruAzi1/ConferintaChisinau2008.wmv>.

Dr. Mihail Neamțu, vrem să ne povestiți despre parvenitismul dv. în democrație și apoi vom discuta despre Apostolatul Social al PFP Justinian în comunism!

Facem referire²²⁵ la aceste două articole, editate pe *Antiteze*, de către Dr. Mihail Neamțu, pe data de 15 septembrie 2008.

A se vedea fotografiile: *mojicie I*²²⁶

PATRIARHUL IUSTINIAN MARINA CĂTRE NICOLAE CEAUȘESCU (1974): CONTRIBUȚII LA CULTUL PERSONALITĂȚII

5 hours ago by [Antiteze](#). — [1 comentarii](#)

Fragmente din "Apostolatul Social", vol. 12 (București, 1976)

"Slujirea Patriei și sprijinirea eforturilor ei"

2574

Prezența noastră aici este determinată de un eveniment de o excepțională importanță și anume: comunicarea și pe această cale a tuturor participanților tuturor eforturilor la activitatea Frontului Uniunii Socialiste din Republica Socialistă România ca organism democratic cu caracter larg reprezentativ, necesar să polarizăm în jurul său toate capacitățile noastre, astfel în fața sa, ca președinte, pe Ionuț Dumitru Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România. Experiență convergentă și sentimente de unitate și credință în Frontul Uniunii Socialiste precum și pe alți conducători direcți și credincioși tuturor eforturilor din țara noastră, dăruie să vă alinați. Domnule Vicepreședinte, să participarea noastră la activitatea Frontului Uniunii Socialiste nu este un act de complăcere, un răspuns formal la invitația cuprinsă în articolul 14 din Statutul Frontului. Istoricul nostru este rezultatul unei atente examinări a tuturor eforturilor de acest organism și a programului său de activitate. După cum în organizarea intermedie și birocrației din care facem parte, noi am lucrat alături, alături cu eforturile religioase și intermedii noastre, tot astfel înțelegem că, participând la munca Frontului Uniunii Socialiste, să ne îndeplinim o sarcină de mare răspundere: slujirea Patriei și sprijinirea eforturilor ei pentru ridicarea nivelului de viață a poporului nostru, pentru apropierea între popoare, pentru înălțare, dreptate socială și pace trinitică în lume.

Dorim să vă alinați, Domnule Vicepreședinte, că noi, conducători Cărilor creștine, prin participarea la activitatea Frontului Uniunii Socialiste, ne lămurim asupra noastră sursele de a îndruma pe clerici și credincioși noștri, să la poarte activă la toate acțiunile întreprinse de forțele de conducere ale acestor

88

²²⁵ Un articol din data de 16 septembrie 2008.

²²⁶ A se vedea: <http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/09/15/patriarhul-iustinian-marina-catre-nicolae-ceausescu-1974-contributii-la-cultul-personalitatii/>.

și: *mojicie* 2²²⁷

FILE DIN ISTORIA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE SUB COMUNISM

5 hours ago by [Antiteze](#).

Din cuvântările Patriarhului Justinian Marina.

Biserica Ortodoxă Română continuă să rămână alături de poporul român și de năzuințele lui, sprijinind cu toată convingerea activitatea internă și externă a statului nostru și a Conducătorilor lui.

Ne-au bucurat în gradul cel mai înalt succesele obținute peste hotare de Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Dl. Nicolae Ceaușescu, îndosebiți cu prilejul vizitelor sale recente întreprinse în America Latină și în Statele Unite ale Americii. Alături de toți fiii patriei noastre, am urmărit cu vie satisfacție contribuția consecventă și substanțială adusă de Domnia Sa la statornicirea unui climat nou în viața lumii contemporane, pe temeiul egalității în drepturi și respectului reciproc al suveranității și independenței tuturor statelor, indiferent de mărimea și ordinea lor socială. Am trăit sentimente de adâncă satisfacție, pentru că țara noastră — purtând, prin Domnia Sa, solia înaltă a păcii și a demnității umane în lume — a dobândit un însemnat spor de prestigiu internațional.

Strins legată de ființa poporului român, Biserica Ortodoxă Română salută cu bucurie toate înfăptuirile statului nostru, fiind hotărâtă ca — de pe pozițiile ei proprii — să contribuie și în viitor, cu aceeași abnegație, la creșterea bunăstării poporului nostru și la continuă înălțare a prestigiei sale, atât înainturi cât și peste hotare.

Cu aceste gânduri și simțăminte, declar deschise lucrările Adunării Naționale Bisericești, rugând pe bunul Dumnezeu să reverse asupra noastră binecuvântările și darurile Sale cele bogate.

Cuvântare rostită cu prilejul lucrărilor
Adunării Naționale Bisericești din 18 decembrie 1973.

De ce au apărut ele? Pentru că Dr. Mihail Neamțu ne audiază umilele noastre interviuri sau discuții intime...fapt pentru care îi mulțumim.

Și, în unul dintre interviuri, Prof. Dr. Remus Rus²²⁸ vorbea despre rolul PFP Justinian în Biserica Ortodoxă Română și despre gratitudinea pe care trebuie să ne-o manifestăm față de posteritatea sa, noi, cei care ne împărtășim astăzi de rezultatele patriarhatului său trăit în zile dramatice.

Și cum a reacționat Dr. Mihail Neamțu la respectul nostru față de înaintașii noștri, pe care nu-i vedem în modidealizat, dar nici nu le privim *scăderile* cu *satisfacție demonică*?

A dat citate din PFP Justinian, ca să ne arate, că pe atunci se pupa ** *** conducerea țării iar acum nu se mai pupă.

Însă noi îl rugăm pe Dr. Mihail Neamțu, ca înainte să înceapă *un război surd* cu noi, ca *La Pătrătosu*²²⁹ și *Război întru Cuvânt*²³⁰, să nu inițieze o *dispută falimentară din start*,

²²⁷ Idem: <http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/09/15/file-din-istoria-bisericii-ortodoxe-romane-sub-comunism/>.

²²⁸ Idem:

http://www.interculturel.org/index.php?option=com_content&view=article&id=54&Itemid=2&lang=ro.

²²⁹ Idem: <http://patratosu.wordpress.com/>.

²³⁰ Idem: <http://www.razbointrucuvant.ro/>.

cu argumente *de tip sectar*, rupte din context, ci să facă analize echilibrate, juste, atunci când vine vorba de *istoria trecută* sau *recentă*.

Și noi i-am sugera Dr. Mihail Neamțu, ca să ia exemplul lui Dan Diaconescu, care de vreo 3-4 zile povestește, în medie, cam 8 ore pe zi, în direct²³¹, despre *meandrele realului în capitalismul furibund*.

Și, aidoma lui, așteptăm de la Dr. Mihail Neamțu să înceapă, în primul rând, cu sine, cu modul cum *a parvenit* el, cu modul cum *a trecut* de la *studenția în România* la *studiile în străinătate*, cine i-a dat burse, pentru ce, pe cine a pupat **
***, pentru cine lucrează, câte a făcut și face pentru ca să fie primit în *cadre exclusiviste*, cu *orientări dubioase* din punct de vedere financiar și cultural, ca să nu mai vorbesc de *profilul teologic*.

Dacă e *nepătat*, dacă e *catar*, pur, nevinovat, neangajat nici în *grupuri de interese* și nici în *partipriuri dubioase*, atunci o să ne dea detalii, o să ne spună *cu câți bani* și *cu ce relații* a făcut unele lucruri și apoi vom lua în calcul cele 5 patriarhate anterioare ale României, vom face studii asupra gradului de mizerie morală a europenilor din Evul mediu târziu, vom vedea ce vom face cu acceleratorul de particule, care aduce, printre noi, *găurile negreși*, nu în ultimul rând, vom vorbi despre noua *campania electorală* ce stă la ușa, și despre *ce vom vota* fiecare.

Dar credem că e *bărbătește* și *teologic* în primul rând, ca, dacă ești de la *Colegiul Noua Europă* și dacă interpretezi *realități fenomenologice curente*, să începi cu istoria parvenitismului tău personal, în care să descrii modul cum ai trecut de la *inocența teologică* la *interesul de a distorsiona realitatea teologică* și cum ai trecut de la *infantilismul mioritic*, specific tuturor până la o anumită vârstă, la *hiperdoctismul anglo-saxon*, extrem de subțire la capitolul: *teologie autentic ortodoxă* și *viață duhovnicească*, care privește *mielul* numit *Istoria României sub comuniști* cu curiozitate oarbă, îi vede numai rănilor de la picioare și că i s-a pârlit puțin blana din cauza atmosferei sufocante, dar nu vede că acest miel a supraviețuit...și a devenit *oaia de acum*.

Da, frate Mihail, mai multă *transparență de la tine* în primul rând, dacă te țin curelele!

²³¹ Lucru pe care l-am elogiat în articolul următor.

Și, ca să te țină curelele, trebuie să ne arăți că *poți scrie teologie*, un tratat de *teologie ortodoxă*, ca să *observi* și să *observăm* cât de *ortodox* mai ești, după câte te-ai mânjit și te mânjești continuu!

Sperăm că nu doriți să dăm *detalii* mai multe!...

*Suntem alături de sinceritatea lui Dan Diaconescu*²³²

Confesiunea maraton începută de către Dan Diaconescu²³³ acum 4 zile e primul mare eveniment mediativ de restaurare morală în România.

Ca să vorbești 8 ore, cu calm și cu discernământ, cu multă logică și bun simț...înseamnă că ai ajuns la o *maturitate socială* foarte mare, la o maturizare reală, pentru că maturizarea reală înseamnă să vii cu adevăruri care te fac *vulnerabil*, dar numai din partea oamenilor fără scrupuli morali.

Am înregistrat câteva ore, în cele 4 zile, de confesiune mediatizată și, pentru a chintesența ceea ce am ascultat noi ne-ar trebui mai mult timp...

Însă aveți în *Ziua*²³⁴ niște fragmente – interpretate în mod revanșard de către acest ziar – dar amănuntele citate sunt reale.

Confesiunea d-lui Dan demitizează, te duce în *realul real*, creând un cadru autentic în care poți să înțelegi de ce România de după 1989 nu e cea pe care ne-o dorim.

²³² Un articol din data de 16 septembrie 2008.

²³³ A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Diaconescu.

²³⁴ Adresa era: <http://ziua.net/display.php?data=2008-09-15&id=242722>. Saitul ziarului, în urma desființării sale, a fost radiat de la nivel online.

Trecerea de la *Elodia* și *Magda*²³⁵ la...sinceritatea de-a fi *om de televiziune* și *jurnalist* în România a renăscut pentru noi emisiunea zilnică, maraton, a acestuia și credem că demersul său trebuie ajutat, încurajat și indicat peste tot ca *etalon pentru transparență*, aici, într-o Românie plină de *dedesubturi dubioase*.

²³⁵ Două persoane mult timp mediatizate de către OTV.

Dragoș Bucur vs. Mihaela Rădulescu. Lupta se dă în pielea goală și nu oriunde ci pe un bloc bulevardier

Vă reamintim²³⁶ cum stă treaba cu *iconismul postmodern*, cu *discriminarea* și cu *vizualitatea* în România!

Un domn²³⁷ s-a simțit, la un moment dat, în România, *discriminat* de Sfintele Icoane de pe pereții unei școli și a cerut ca ele să fie...*demise*. Icoanele erau *în școală* și nu pe *pereții exteriori ai școlii*, nu mușcau pe nimeni și învățau și la lucruri bune.

O doamnă din Italia²³⁸ – doar o mică paralelă!... – în vârstă, locuiește lângă o Biserică romano-catolică. Din cauză că pe doamnă, la un moment dat, au început să o enerveze bătăile clopotelor Bisericii de lângă ea, a dat în judecată Biserica Romano-Catolică și a...primit despăgubire 600.000 de euro. Caz recent – caz real.

²³⁶ Un articol din data de 17 septembrie 2008.

²³⁷ Emil Moise. A se vedea: <http://www.salvati-icoanele.info/2006/11/27/doar-dracul-fuge-de-icoane-si-de-tamaie/>.

²³⁸ Un caz real, despre care am citit la nivel online.

Se spune că în casa ta poți să mergi cum te taie capul. Dacă mergi și pe stradă *la fel*...atunci ai probleme cu capul.

Însă iconismul obscen de pe blocuri e chiar hrănit cu bani mulți ca să se înmulțească.

În ziua când Zoso truca imaginea cu suptul²³⁹...noi scriam despre aceeași imagine numind-o *chiloții roșii* și despre cât de perversă este falsa campanie a Mihaelei Rădulescu împotriva fumatului.

Din cauza acelui articol, un necunoscut, ne-a făcut un fake²⁴⁰ la blogul nostru, arătând tuturor cât de *porno* e *Teologie pentru azi*, de parcă eu m-aș fi dezbrăcat pe bloc.

Cum se pune problema și cum trebuie să se pună de fapt? Un teolog ortodox și, mai ales, un preot trebuie să ia atitudine împotriva *iconismului postmodern obscen*, camuflat în *intenție bună*, ceea ce s-a și petrecut.

Chiloții roșii nu e o problemă *privată*, ci *unapublică*, și ea angajează, ca toate cele de până acum și ca cele care or să se mai nască, *sentimente puternice* în generația tânără.

Pentru mine, doamna Mihaela Rădulescu, goală, nu e o *calamitate*. Calamitatea constă în faptul că e *prea publică* și pe imagine nu e pusă sigla *sub 12 ani* și o vede tot pietonul, care e și *copil*, nu numai *adult*.

Pentru adult e doar o *femeie goală*...Însă *femeia goală* e...altceva pentru *un copil*.

În drum spre școală o vede pe Mihaela *goală*, dar, la școală, nu o poate vedea pe Maica Domnului *plină* și *prea frumoasă*, în icoană, dacă are vreun *special* de director...care nu vrea *discriminare*.

De aceea, ne bucurăm că mulți dintre creatorii români de online au constatat același lucru ca și noi: e o *reclamă sexuală* și nu *anti-fumat* și împotriva ei au luat atitudine.

Însă, când trec astăzi pe la posterul mare cu pricina, de pe bulevard, direct deasupra a trei magazine cu haine de firmă, îl văd și pe Dragoș Bucur²⁴¹, gol, lângă *goala* Mihaela.

E tot *întâmplare*?! Nu! Văzând că s-a vândut treaba cu *chiloții roșii*, au adus pe Dragoș ca să-și vândă filmul.

Vreți să știți ce se întâmplă, dacă eu afișez mâine un poster, pe Magazinul Unirea sau la mine pe bloc cu o Maica

²³⁹ A se vedea: <http://www.zoso.ro/mihaela-radulescu-e-antifumat>.

²⁴⁰ A făcut un blog, în care prelua unele dintre articolele noastre, scrise împotriva diferitelor derapaje ale postmodernității și prezentate de către el ca *publicitare a pornografiei* din partea noastră. A se vedea: <http://en.wikipedia.org/wiki/Fake>.

²⁴¹ A se vedea: <http://www.imdb.com/name/nm1058007/>.

Domnului în mărime de 14 metrii pe 20? Sau un Iisus Răstignit?

Majoritatea o să găsească *deplasată* acțiunea mea și chiar o să o înjure cu spume. Însă goliciunea, păcatul, pentru că suntem *frate* cu el, nu e hulit, nu e înjurat, pentru că de aceea nu zice nimeni că e o *prostie* să vezi postere cu oameni goi pe stradă.

Păcatul vinde pentru că suntem *putregai* ca și el. Și nouă ne place urâtul, pentru că suntem contaminați cu el toată ziua.

Când nu mai știi cine ești...îți plac tocmai lucrurile care-ți fac rău. Și sexualizarea socială masivă a românilor, alături de imbecilizarea prin programe media proaste și prin alfabetizarea precară duc la români violenți, fără umanitate în ei și viscerali.

Ceea ce pare astăzi *un mic atentat* la morala publică, mâine devine *cât casa*.

Iar pornografia – nu vă mințiți singuri! – dorește să facă din oameni niște ființe care *îndrăznesc* din ce în ce mai mult, care vor și mai mult *dedesubturi* și din cancan în cancan nu te mai miri nici de violuri, nici de incesturi, nici de aberații sexuale morbide.

Cele două reclame de mai sus sunt...*doi stropi de murdărie* într-un ocean care se tot umple cu așa ceva și devine...*inima noastră!*

Vedem numai trupuri, numai materie, numai interese individualiste...și nu mai vedem ceea ce trebuie să ne lege pe unii de alții, ceea ce ne înobilează și ceea ce ne sfîntește.

Post scriptum:

Pentru cei trecuți de 30 de ani.

Vă rog să vă gândiți la un singur lucru: la cât de mult s-a schimbat mentalitatea românului de când au apărut, în 1992-1993, revistele porno la colț de stradă și filmele porno pe cablu TV, pentru ca să aflați *de ce* nu mai avem *stabilitate emoțională* și *familii normale*.

*Blogatu și blogurile copy-pasterilor
sau...blogări de vocație vs. blogări comerciali*

Dacă²⁴² Marius²⁴³ a venit online ca să spună *unele lucruri și să facă bani...Teologie pentru azi* s-a născut cu scopul de a determina, în mod gratuit, pe creștinii noștri ortodocși și pe tot omul în general, ca să-și dorească să fie *oameni integri*.

Ne zbatem să arătăm că *se poate*, că fiecare poate să dăruie altora ceea ce știe și ceea ce are mai frumos în el, pentru că asta îl *înnobilează* pe om.

Însă, mai înainte ca să ne luăm de *cei mai tineri*, trebuie să subliniem că în *domeniul excelenței*, al *calității* și al *moralității*, creatorii de online mai vechi sunt *carențiali rău de tot*.

*Zoso*²⁴⁴, *Piticu*²⁴⁵, *Manafu*²⁴⁶, X, Z, Y nu scriu lucruri *de te doare capul*, academice, ci mai pun 10 porno, 15 bârfe,

²⁴² Un articol din data de 18 septembrie 2008. Fila video cu care am debutat articolul și la care facem referire în text: <http://www.youtube.com/watch?v=nQhXkV9-50E>.

²⁴³ A se vedea: <http://blogatu.ro/>.

²⁴⁴ Idem: <http://www.zoso.ro/>.

²⁴⁵ Idem: <http://www.piticu.ro/>.

²⁴⁶ Idem: <http://www.manafu.ro/>.

40 reclame, 25 de imagini trucate sau hilare, trei postări mici...și cam ăsta e *bloggingul*.

Dacă e să văd eu, ca *preot și creator de online ortodox profesionist*, cum stă treaba cu creatorii de online românesc, atunci *Blogatu*, *Zoso*, *Piticu*, *Manafu*, *Subiectiv*²⁴⁷, Bobby Voicu²⁴⁸ etc. sunt, pentru noi, în categoria...*blogărilor comerciali*, *blogărilor rating*...și nu *a creatorilor de onlinespecializați în ceva anume*, care performează cu ceea ce sunt ei înzestrați sau cu lucrurile în care s-au profesionalizat.

Adică, cu ce ies la înaintare creatorii de *online comercial*?

Nu știm ce studii are *Blogatu*, *Zoso* sau *Piticu*, pentru că ele nu transpar în articolele lor. Și dacă au...de ce nu scriu în perimetrul lor? De ce încearcă toți să...fie *experți în lucruri evidente*?

Dacă *Subiectiv*²⁴⁹, spre exemplu, ar fi *inginer*, să zicem...de ce să nu scrie despre *inginerie* și să scrie despre *politică*? Iar dacă *Manafu* e *doctor*, să zicem, de ce să nu scrie despre *ale lui* și să scrie...*generalități*?

Părerea noastră despre „liderii autodeclarați” ai bloggingului românesc [pentru că manipulează cumva ratingul sau scriu pentru nasul "proștilor", la care face referire, în videoul de față,*Blogatu*] e aceea că nu au *un targhet real*, construit de către ei...ci au targhetul făcut de televiziuni, de ziare, de moda vremii.

Dacă ar începe să scrie despre *ceea ce sunt* și *au învățat ei*, la școlile *multe* sau *puține* pe care le-au făcut, ar fi *anoști* și o știu și ei.

Întrebarea mea pentru blogării „de top” din România: sunteți vizitați pentru că aduceți *lucruri unice*...sau pentru că lumea caută la dv., ceea ce, de fapt, au fost învățați de către alții să caute?

Pe *Teologie* pentru *azi* formăm...*căutările* și nu *le luăm* de la alții. Explicăm oamenilor *cine suntem*, *ce avem de spus* și îi ducem spre locuri – pe mulți dintre ei – spre care nu au fost duși mai înainte: adică spre *întâlnirea cu ei înșiși*.

Sunt multe de zis...

Generația tânără însă – despre asta ne cere Marius să vorbim în clip – care epatează, făcându-și blog numai din

²⁴⁷ A se vedea: <http://subiectiv.ro/>.

²⁴⁸ Idem: <http://www.bobbyvoicu.ro/>.

²⁴⁹ Alex/Alexandru Mihăileanu.

furături, crede că acest lucru e *unul amuzant* sau chiar nu știu *la ce sunt buni* și *de ce există pe pământ* și au văzut că asta face lumea acum, azi: scrie pe net sau pune poze.

Unii se distrează iar alții chiar sunt incapabili să creeze. Însă nu cred că trebuie să fim *foarte drastici* cu noii creatori de online, chiar dacă nu știu prea bine *cum se face onlineul*, atâta timp cât doresc să ne țină în priză cu ceva anume.

Dacă nivelul lor, personal, de pregătire, bagajul afectiv, *bagajul de gratuitate* [adică ce sunt în stare să facă *în mod gratuit* pentru alții] e destul de slab...înseamnă că nu au primit ceea ce trebuia de la familia lor, de la școala lor, de la comunitatea lor, pentru ca să dea și altora.

Onlineul presupune oameni care au *din plin* de dăruit...

Dar, dacă totuși nu ai, decât să te apuci de furat și de dat în cap la oameni, mai bine fă-ți un blog cât de prost, care să te țină acasă și fă ce poți pe el!

Între tabloidizare și viața reală. Ex: Elena Udrea

Motto²⁵⁰:

Toți suntem mai mult...decât suntem văzuți de către cei mai mulți!

Ultimul articol al doamnei Elena Udrea²⁵¹ de pe blogul dumneaei e un contra-răspuns la vocea, tot mai *neînțeleasă*, tot mai *altfel* a *Realității*²⁵².

Acesta e finalul:

În realitate, eu sunt ceea ce sunt și întotdeauna am declarat că sunt o persoană obișnuită, o femeie ca oricare alta. Nu vreau să par mai mult după cum nu accept descrierea unora ca fiind mai puțin. De aceea mi-am ales motto-ul site-ului "port toate ale mele cu mine". Numai că unii îmi refuza normalitatea, cu atât mai inversunat cu cât mi-o revendic mai tare. Astăzi sunt suparați că personajul pe care l-au creat cu atâta trudă dar fără să țină cont de adevăr, un personaj care este drept, vinde foarte bine, risca să devină desuet și necredibil. Problema lor! Dar totuși, câtă ipocrizie!

Da: *marea ipocrizie* – la fel credem și noi – e să crezi că poți să reduci pe *un om* la *o imagine despre el*!

D-na Udrea are dreptate să arate că *știeși altceva* să facă, decât o vedem făcând, deobicei, la televizor sau în viața politică.

Și președintele țării și un profesor și un tipograf și un chelner fac *acasă* și *altceva* decât *la serviciu*.

²⁵⁰ Un articol din data de 22 septembrie 2008.

²⁵¹ A se vedea: <http://www.elenaudrea.ro/blog/marea-ipocrizie.html>.

²⁵² Idem: http://www.realitatea.net/elena-udrea-a-tricotat-in-direct-la-realitatea-tv---vezi-video_351151.html.

A susține însă că *o femeie* sau *un bărbat* trebuie să fie *numai o imagine*, adică să stea numai pe tocuri și să zâmbească toată ziua sau numai în frac și să fie mereu inteligent nu înseamnă *să vrei să cunoști* tot ceea ce este acea femeie sau acel bărbat.

Mass-media, în general, o tabloidizează pe Elena Udrea, după cum tabloidizează pe fiecare persoană publică în parte.

Dacă vrei ca cineva să fie în *postură bună* îl filmezi elegant. Dacă vrei să scoți bani de pe urma lui, dintr-un scandal inventat din orice, bineînțeles că îi înscenezi ceva grosolan.

Dar dacă Elena Udrea tabloidizată, care e când *amanta președintelui la Mondenii*²⁵³, când *blonda cu haine albastre mulate pe ea* de ziua Americii...arată că știe *să și croșeteze* sau să dea cu mătura, atunci presa *contestă* această imagine.

Cum să contești *o imagine*, dacă tu te ocupi numai de *imagini aiurea*? Dacă *joacă teatru*...pe cine interesează acest lucru, dacă până acum ai văzut-o *o femei ușoară*, *o incapabilă* sau *o pată mondenă de culoare*?

Articolul nostru a luat-o drept paradigmă pe Elena Udrea, care face și...*lucruri normale*, pentru că e *un caz recent*.

Însă, în locul ei, poate fi pus oricine.

Mai ieri era Teodor Stolojan²⁵⁴, care ieșea din apă, ca să dea un interviu, fiind în chiloți și, chiar ieri, blogurile și *Cancanul* vuiau datorită faptului, că scenele cu sexul oral o au drept protagonistă pe...Ana Birchall²⁵⁵.

Ca să demolezi un om la *nivel imagologic* trebuie doar să îi lipești *o etichetă*. Și eticheta trebuie lipită în consens cu *marea ipocrizie publică*.

Nu te interesează *adevărul*, ci tu lipești *etichete*! La rândul tău *ți se pun etichete*. Toți avem *etichete* puse pe frunte, care nu au nimic de-a face cu noi.

Tabloidizarea noastră înseamnă, de fapt, *falsificarea noastră la nivel vizual* și la cel al *receptării personale*, pentru că subțierea pe care ți-o cer 30 de secunde de știre sau două

²⁵³ A se vedea doar o singură mostră:

http://www.youtube.com/watch?v=msE_hANuSXY. Emisiunea din 3 aprilie 2007.

²⁵⁴ Și-a anunțat candidatura pentru *postul de premier* al României...în chiloți, abia ieșind dintr-o piscină. A se vedea: <http://www.cancan.ro/actualitate/intern/premierul-stolojan-si-a-lansat-candidatura-in-chiloti-26651.html>.

²⁵⁵ A se vedea: <http://www.anabirchall.ro/>.

palme de articol...nu permite evocările și nici dreptul la replică, ci *tabloidizarea* e o *adjectivare a ta în grabă*.

El e *prost, ciufut, dement...*

Ea este *curvă, penibilă, oligofrenă...*

Ei sunt *avari, corupți, nenorociți...*

Ai spus toate aceste adjective în grabă, fără explicații și fiecare înțelege *ce vrea* sau *ce poate*.

Da, oamenii fac și lucruri în afara profesiei lor sau în afara a ceea ce sunt văzuți că fac de obicei! Și, dacă tot nu ne interesează *adevărul* și *mestecăm numai imagini...* de ce să nu credem că Elena Udrea, pe lângă *politică* și *profesorat*, mai și croșetează și mai dă și cu mopul sau că...a fost săracă?

Dacă avem curajul *să ne omorâm imaginile* sau *etichetele proaste* puse pe seama noastră...arătăm prin asta cât de puțin ne cunosc, cei care credeau că ne știu de la A la Z.

Atât a putut să ne ofere pe blogul său...sau doar scandalurile îi trezesc râvna ortodoxă

S.O.S.: INSELAREA FOCOLARELOR SI PS SOFRONIE AL ORADIEI

Postat pe data: 19 Septembrie 2008
de admin in Stiri

Pe site-ul oficial al Patriarhiei Române am citit o știre îngrijorătoare: „Ediția din acest an a Congresului Ecumenic al Episcopilor prieteni ai Mișcării Focolarelor va debuta mâine, 17 septembrie, la Beirut, în Liban. La manifestarea care va avea loc în perioada 17-22 septembrie va participa din partea Bisericii Ortodoxe Române Preasfințitul Părinte Sofronie, Episcop al [...]

6 Comentarii

Mitropolitul Corneanu nu regreta gestul apostat

Postat pe data: 5 Iunie 2008
de admin in Alti autori

Intervenția telefonică a Mitropolitului Nicolae Corneanu la dezbateră publică organizată de AZEC pe 4 iunie 2008 - se poate asculta pe <http://www.rzbointrucuvant.ro/2008/06/05/ips-nicolae-corneanu-la-azec-da-m-am-imp>

Vă rugăm²⁵⁶ să ne răspundeți *măcar la una* din acest set de întrebări:

1. Cum se numește ortodoxul, care doar dă cu pietre în cei de la care curge, spre el, harul dumnezeiesc...dar el e *cel mai ortodox* dintre toți?

2. Cum se numește *blogărul ortodox* sau cel care se crede astfel...dar care scrie odată la începutul lui iunie și altă dată la jumătatea lui septembrie?

3. Ce fel de râvnă e aia care *se activează* numai la *nereguli* sau la *presupuse nereguli*...dar nu se activează zilnic, ca să zică ceva, acolo, *mai important* sau *mai puțin important*?

²⁵⁶ Un articol din data de 22 septembrie 2008. Imaginea supra e din blogul lui Danion Vasile. A se vedea articolele indicate în imagine:

1. <http://www.danionvasile.ro/blog/?s=S.O.S.+INSELAREA+FOCOLARELOR>.
2. <http://www.danionvasile.ro/blog/?s=Mitropolitul+Corneanu+nu+regreta>.

4. Cum se numește, când ești „cel mai genial” numai în *conferințe închise*, dar în viața publică nu emani *nicio savoare*?

Cei care vor *doar* ca să ne insulte...îi rugăm să nu mai scrie!

Și așa le vom șterge comentariile...

Ce fel de brand este Bucurenci?

Dragoș Bucurenci a tânjit să scape de copilărie. Nefiind bun la nimic anume, s-a risipit în toate: fizică, chimie, filosofie. A renunțat la facultate pentru o slujbă. A dublat regimul de club cu un regim de vicii: alcool, tutun, iarbă, K, pastile. A publicat zeci de articole, a scris o carte și a fugărit trenduri. A devenit vedetă de televiziune și copilul teribil care s-a duelat cu intelectualimea română în interpretarea comunismului. A preluat Salvați Dunărea și Delta și a făcut din ea cea mai puternică organizație de mediu din țară. S-a construit pe sine ca brand cu atâta sânge încât lumea a uitat că el se ocupă de ecologie. „Tu ești pretutindene”, i-a spus un profesor în liceu. „Asta o să te piardă pe tine.” Astăzi, la 27 de ani, Bucurenci conduce MaiMultVerde, o asociație ecologistă care reinventează modul de funcționare al unui ONG. E hiper-competitiv, tranșant, nemulțumit, pedant, vanitos, idealist și hotărât să domolească pretutindenele din el, ca să poată termina ce începe.

Cf.sursa²⁵⁷.

În română²⁵⁸ *brand* înseamnă *aruncător de mine*, dispozitivul care catapultează minele spre inamic. Ca să ajungem la semnificația lui *brand* din engleză, e adevărat, trebuie să dai cu ceva mine în alții, să te dai mare, să ieși în față și când nu trebuie...și să rămâi *memorabil* printr-o *tâmpenie anume*.

Spre exemplu, dacă *brandul*: *omul*²⁵⁹ *care i-a aruncat cerneală în ochi președintelui Constantinescu* era mediatizat ca Magda, fostă *Ciumac*...ar fi devenit *un brand britfor*, unul *românesc*. Și există multe branduri de acest *calibru*.

Însă, trebuie să specificăm faptul – pentru cei care știu engleză, dar folosesc numai o semnificație din trei sau zece ale cuvintelor – că *brand* englezesc nu înseamnă doar *marcă* de fabrică, *marcă* de pantof, *marcă* de marcă, ci și: *stigmat*, *pată rușinoasă*, *dungare cu fierul roșu*.

Și acum vine întrebarea: Bucurenci ce fel de *marcă* este: *o marcă elaborată pe speze proprii*, *muncită* sau...*o marcă teribilistă*, creată prin falsificarea imaginii de sine? Noi tindem să credem că *marca* asta e mai mult *teribilistă* decât *muncită*.

²⁵⁷ A se vedea: <http://www.ascr.org/2008/09/22/esquire-romania-octombrie-2008/>.

²⁵⁸ Un articol din data de 23 septembrie 2008.

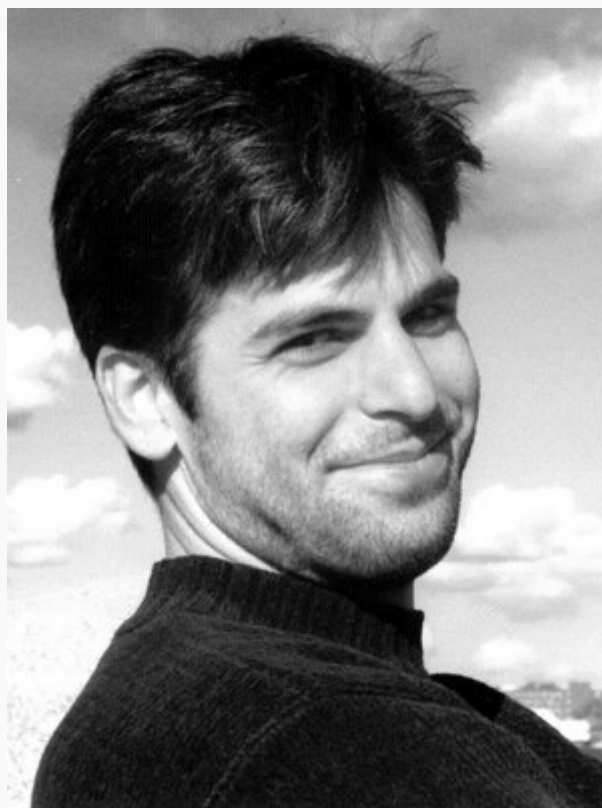
²⁵⁹ Faur Isaia.

Dacă e să luăm la rost diverse *branduri*, fie ele brandul *traducător*, *blogger*, *gazetar*, *președinte*, *dulgher*, *frizer*, *trăznit*...credeți că la o *critică obiectivă* mai sunt... *admirabile*?

Nu! Pentru că brandul e *comercial* și nu se înscrie în *zona excelenței*. Brandul e apă de ploaie înfășurată frumos și pe sticlă scrie...*parfum care îți întinerește tenul*?

Sunteți dv., domnule Bucurenci, *un brand* sau vă mirați și dv. că sunteți *numit* astfel?

Despre și pentru Mircea Platon

Nu l-am întâlnit²⁶⁰ niciodată pe acest domn, dar articolul său de aici²⁶¹ are linii de forță viguroase, fapt pentru care îl felicităm că se poziționează într-un mod salutar din multe puncte de vedere.

Ne-au plăcut următoarele lucruri din articol:

1. modul în care gândește și vorbește despre *responsabilizarea civică* a creștinilor ortodocși;

2. suntem de acord cu faptul că *extremismul ortodox* [nu: *tradiționalismul ortodox!*...] suferă de *monismul monofizit* al racordării defectuoase la Tradiție dar nu are aderență la *realitatea istorică*;

3. responsabilitatea aduce libertate;

4. statul, neamul, familia, Biserica sunt instituțiile în cadrul cărora un ortodox român trebuie să se miște *în mod natural* și nu *crispat*;

²⁶⁰ Un articol din data de 23 septembrie 2008.

²⁶¹ A se vedea: <http://www.rostonline.org/blog/claudiu/2008/09/gnduri-despre-ortodoxul-romn-astzi-n.html>.

5. demonizarea politicului, a socialului, a noului sau *a dușmanului* – am adăuga noi – sunt strategii falimentare în lumea noastră și în viața duhovnicească.

6. suntem *milenariști* în practică, da, pentru că ne place să huzurim numai aici... și asta fiindcă nu prea avem *viață duhovnicească în noi și nici nădejdi eshatologice*;

7. politica nu mântuie...ci ar trebui ca rostul clasei politice să fie acela de *ameliorator parțial* al inechităților sociale și de *sprijinitor al celor defavorizați*, că baștanii se ajută singuri;

8. comunismul ne-a occidentalizat și ne-a secătuit de forță și ne-a dezunit, ateismul sau nihilismul respiră în viața multor intelectuali mai vechi sau mai recentți, degringolada valorilor e în floare iar comunismul e *frate de sânge* cu democrația și duce tot acolo: la singularism, indiferență, alipirea de teluric, îmbâcsirea cu ideologii multiple;

9. mântuirea nu ține de *loc* ci de *voința umană* de a sta în harul lui Dumnezeu etc.

Problematica atinsă de autor e vastă, e de-un crud, de-o vitalitate de care avem nevoie și tocmai de aceea am vrut să elogiem acest articol, pentru că *e prima oară când aud* – în marea și *inexistentă* blogosferă ortodoxă românească – o *problematizare amplă și, în linii mari, calculată, venită din partea unui tânăr, vizavi de viața noastră postmodernă românească*.

Credeam că nimeni nu mai vrea să gândească amplu...și iată că am fost surprizat/surprins la modul foarte plăcut!

Noi avem un singur amendament major la întreaga scriitură chintesențiată de către d-l Mircea Platon și anume, atunci când vine vorba că în Biserica noastră există două tabere *mari și late* – *ecumeniștii și tradiționaliștii* – și, că, primii fac *politică* iar cei din a doua categorie fac *teologie* [mă refer la primele paragrafe de la punctul 2 / subtitlul 2, din articolul citat].

Adevărul e că cele două titulaturi sunt *foarte false* în practică. Nu există în România nici *ecumeniști* și nici *tradiționaliști* ci, în Biserica Ortodoxă Română există oameni care înțeleg, deopotrivă, și Tradiția și realitatea zilei și încearcă să fie, în același timp și *ai vechiului* și *ai noului*, chiar dacă unii își văd de treaba lor cel mai adesea...iar alții își dau în stambă și când nu au *motive reale*.

Credincioșii noștri autentici nu fac parte din cele două extreme, credem noi, ci sunt oameni în care se împacă de minune, cu harul lui Dumnezeu, atât *iubirea față de înaintași* cât și iubirea și atenția față de *oamenii prezentului* și de *realitățile cu care ne confruntăm*.

Argumente? Păi majoritatea ortodocșilor români sunt salariați la stat sau la patroni și nu sunt...*rătăcitori cu ochii tulburi*.

Majoritatea își plătesc taxele și impozitele, votează, primesc pensii, au duhovnici, au computer acasă, au celularul la ei, au internet sau vor să aibă toate astea, fac studii, merg în străinătate, primesc premii și distincții pentru munca lor.

Citim deopotrivă și pe Sfinți și pe păcătoși, citim și Scriptura și Părinții dar și literatură și știință.

Și „ecumeniștii” cât și „tradiționaliștii” au bani, călătoresc, au case mobilate la standardul zilei sau al buzunarului, mașini, hobbyuri asemănătoare, citesc aceleași cărți, merg în aceleași Biserici etc.

Dacă *tradiționaliștii* auto-declarați ar fi sinceri cu ei...ar trebui să își facă o Biserică aparte, pentru că ne ocupăm cu ecumenismul de vreo 50 de ani *ca Biserică* și nu *de două luni*.

Se sperie de ecumenism, de schimbarea credinței cei care nu știu ce se petrece de fapt la aceste întâlniri și nu au fost niciodată membrii activi în asemenea delegații oficiale.

Adică știu *basme* despre *ecumenism*, cum știu eu ce fac eschimoșii de la cercul polar, că i-am și văzut vreodată.

Iar dacă așa-zișii *ecumeniști* ar dori să-și vândă credința...și vor toți *posturi* și *bani*...ar trece la catolici, anglicani, martorii lui Iehova în masă etc. ...

Însă nimic din ambele *nebunii extreme* nu se întâmplă.

Mai pe scurt: cei care nu au smerenia și înțelepciunea ca să îmbine în ei istoria cu prezentul și să vadă lin, pașnic viitorul, în nădejde în fața Domnului...se declară susținătorii „Tradiției”, despre care știu două lucruri și înjură toată ziua Sinodul Bisericii.

Asta se numește *obscurantism*, *juvenilism*, *proastă direcționare* etc. ...dar nu „tradiționalism”.

Pentru că *oamenii Tradiției* nu se împiedică de *ispitele prezentului*, nu se consternează din cauza lor, ci se luminează pe fiecare zi prin ele, și trec, așa cum se merge pe pământul minat...*printre cataclisme*.

Eu, personal, nu cred nici în ecumenismul autodeclarativ și nici în tradiționalismul fluturat ostentativ, pentru că nu cred în extreme [adică în albi și negrii] și nu îmi plac extremele.

Prin mintea mea nu a trecut și nu trece niciodată ideea să mă lupt zilnic, epuizant, congenital, cu Sinodul Bisericii, cu ierarhia Bisericii, cu președintele statului, cu ordinea puterilor în stat, cu intelectualii, cu minerii, cu vânzătorii de zarzavaturi sau cu copiii de la grădiniță.

Da, e o confesiune publică și sper să se înțeleagă din ea diferența de *stare interioară* dintre noi, care trăim așa tot timpul...și cei pe care, de-a lungul timpului i-am ironizat pentru extremismele lor de tot râsul.

Eu am ceva *numai cu mine*, numai cu *patimile mele*, pe de o parte iar, pe de altă parte, vreau să ajut și pe alții cu ce pot și sunt în stare.

Doar atât...

Și credem că așa trebuie să gândească *un om realist*, care vrea să se mântuie în lumea de astăzi, acum, în aceste condiții și nu *într-o lume imaginară*.

Încă odată felicitările noastre, domnule Mircea Platon...și nădăjduim să fiți *real*, adică să fiți *tot timpul* cu capul pe umeri și nu doar *conjunctural*!

Și de ce spun asta?!

Pentru că, se pare, – opinia noastră... – că sunteți singurul om cât de cât *cu capul pe umeri* din cadrul organizației publicistice la care scrieți²⁶² și v-am citit cu interes de la un cap la altul al articolului și de aceea *ne creați speranțe*.

Sperăm ca să *ne facem speranțe* la dv., de care să nu ne pară rău...peste vreo 2-3 ani.

²⁶² Mă refeream la revista *Rost*: <http://www.rostonline.org/>.

În comparație cu mulți dintre ziariștii români, d-l Cristian Tudor Popescu este enervant de bun

Nu îmi place²⁶³ *necredința* și nici *accentele persiflante* ale d-lui Cristian Tudor Popescu, atunci când vine vorba de Biserică, de Biserica noastră *Ortodoxă*.

Însă nu pot să nu fiu captat, cu totul, pe deplin, de avalanșa de sentiment intact, cerebralizat, pe care o degajă, uneori, ca o detunătură, articolele sale.

Articolul de astăzi, *cutrăitul prost*²⁶⁴, e genial de bun, pentru că e un sentiment în derulare, o compoziție care *transportă* starea de spirit și nu încearcă să *o tragă de coadă* ca să intre în cuvinte.

Între ziariștii români, d-l Popescu are genialitatea oralității scrise, a oralității vehemente.

Dacă scrie bine, ca el, ca el *cel adevărat*...nu mai am nevoie să mă uit la televizor ci, numai prin intermediul scriiturii sale, văd cum a prins, în cuvinte, mișcarea, amănuntele, gesturile, inechitățile afacerii.

De multe ori scrie *puțin* și *tras de păr*, pentru că *nu îl enervează*...cotidianul. Însă, când a trecut prin el știrea, evenimentul, declicul, atunci e o *șampanie de bun*.

Am vrut să spun aceste cuvinte din toată inima și să preiau articolul său în cadrul platformei noastre, pentru că admir *spontaneitatea vulcanică* a dumnealui, atunci când ea

²⁶³ Un articol din data de 24 septembrie 2008.

²⁶⁴ A se vedea:

<http://www.gandul.info/puterea-gandului/sa-traiti-prost.html?4237;3223644>.

se produce, acest *recul imediat* al evenimentelor, care devine...*film cuvântat sentențios*.

*

Mă uitam²⁶⁵ la parlamentari în vreme ce președintele Băsescu își citea raportul despre *starea națiunii*. Cele mai *inteligente* și *expresive* erau fețele *celor care lipseau*, adică *jumătate*, și *ale adormiților*.

În rest, fețe de asfalt, fețe de pernă, fețe de masă, fețe de fese. Un deșert de mutre nestrăbătut de nici măcar un dromader. Nici o privire deschisă, luminoasă, limpede, nicio scânteie de atenție sensibilă, de interes pentru soarta altora în afară de sine.

Acestor *viețuitoare* le vorbea d. președinte de justiție, de sănătate, de educație, de patrimoniu. De fapt, nu lor le vorbea, li *se adresa* tot atâta cât îl ascultau și ei.

D. Băsescu vorbea *pentru popor*, pentru poporul elector. Și, în ciuda bogatului sortiment de teme abordate vreme de 50 de minute, avea de transmis un singur mesaj: *Să trăiți, prost!*

Și să țineți minte că pentru asta trebuie înjurați guvernării, parlamentarii, partidele, clasa politică, în niciun caz eu, Vodă, care iată cum *îi dau în fapt*²⁶⁶.

Cu capacitatea sa fabuloasă de a o întoarce ca la Ploiești fără să clipească, după ce a fost ales președinte spunându-le românilor: „Să trăiți, bine!”, d. Băsescu vrea să reușească *oximoronica performanță* de a mai câștiga un mandat cu: „Să trăiți, prost!”. Și cred că are șanse mari²⁶⁷.

Majoritatea „găurilor negre” din viața României, inventariate de d. Băsescu, sunt *reale*.

Românii sunt un popor bolnav, cel mai bolnav din Europa, stresat, nevrotic, îmbătrânit, dispus să plece să muncească și în junglă pentru niște euro în plus, un popor care mănâncă prost și se îngrașă, care zbiară și hăhăie, supus nedreptății în fiecare zi, izbindu-se întruna de autorități opace și corupte, de o infrastructură care te scoate din minți, și care

²⁶⁵ De aici începe articolul domnului Cristian Tudor Popescu citat la nota anterioară.

²⁶⁶ Îi demasc.

²⁶⁷ Din păcate a avut...și a dus țara de la *prost* la *și mai prost*.

răspunde la toate acestea cu ură, agresivitate, însingurare, egoism feroce.

Nu-mi iese din cap cetățeanul omorât în bătaie de doi tineri pe peronul gării din Brașov pentru că intrase agitat peste rând la coadă la bilete.

Și zicerea socratică a unui bucureștean bătrân: „În București sunt mai multe mașini decât oameni”.

Dar pe poporul ăsta care arată așa, cine l-a condus vreme de patru ani? Nu puterea *întronată* de d. Băsescu cu mânușitele lui?

D. președinte se comportă acum de parcă ar fi fost reprezentantul partidului turcilor dobrogeni, întrucât se bazează pe *memoria scurtă* a românilor, cât a carasului oceanic până-n pereții acvariului. Și cred că o să-i țină și asta.

În aceste condiții, mai merită să discutăm despre noua „indicație prețioasă” dată justiției de d. președinte în preziua judecării votului uninominal? La d-sa, nelegiuirile astea înseamnă deja *normalitate*.

În sfârșit, a mai avut dreptate d. președinte în legătură cu ceva. Nu a încercat să *scoată la vopsea* sau să *înfiereze nominal* nicio parte a clasei politice. I-a tratat pe toți *angro*.

Într-adevăr, la asta am ajuns după 18 ani de *libertate* și *democrație cu deficit*, cum zice d. președinte: la concluzia că *toți sunt la fel*, că *nu există salvatori ai neamului*, există doar *iude mesianice*.

În 2004, n-am votat pentru că n-am fost în stare să aleg între *Băsescu* și *Năstase*. Acum, ca să merg totuși la vot, pe 30 noiembrie [2008] o să scriu numele partidelor pe bilețele, le pun în șapcă, le amestec și trag unul.

Acela va fi *votul meu*, cu atât mai mult cu cât acești ultimi patru ani ne-au pus în vedere *procesul de transformare* după câștigarea puterii a voturilor în bilețele.

Intelectualul „profund”: diletantul

Pentru²⁶⁸ aprofundarea termenului:

DILETÁNT, -Ă, diletanți, -te, s.m. și f.

1. Persoană care manifestă preocupări într-un domeniu al artei, al științei sau al tehnicii fără a avea pregătirea profesională corespunzătoare;

2. persoană care se ocupă de ceva din afara profesiei sale, numai din plăcere; amator;

3. (peior.) persoană care nu adâncește (sau nu are pregătirea științifică necesară pentru a adânci) problemele profesiei sale, ale unei științe etc. – Din fr. *dilettante*²⁶⁹.

Noi ne-am referit doar la *primul* și *al treilea sens* al termenului invocat.

²⁶⁸ Un articol din data de 26 septembrie 2008.

Imaginea supra e un fragment din blogul lui Mihail Neamțu și bineînțeles, referindu-mă la *diletant*...m-a referit la *el*, pentru că e *un exemplu elocvent*.

²⁶⁹ Cf. <http://dexonline.ro/definitie/diletant>.

Nu e nicio diferență între sex și mâncare!

Ne-o spune²⁷⁰, în mod *plastic*...o reclamă a Mec-ului²⁷¹.

Deși explicitul *lărgirii gurii* sau *al pumnului până în gât* este o trimitere directă, fără dubii, la sexul oral cu un bărbat dotat XXL...bineînțeles că *toți* s-au gândit...la *dimensiunile mâncării*, a porțiunii de mâncare pe care o putem înghiți odată.

Și, nu-i așa, nimeni nu consideră o asemenea reclamă *deplasată*.

²⁷⁰ Un articol din data de 26 septembrie 2008.

²⁷¹ A se vedea fila video: <http://www.youtube.com/watch?v=y3jeBjtsD8k>.

Reclamă din colecția: *sexualizarea masivă a obiectelor din jurul nostru.*

Doar banii ne fac să scriem²⁷²

....și...cancanurile²⁷³:

Ceva teologie²⁷⁴, predică, studii gratuite, domnule ziarist Savatie...nu faceți?

Băgați capul în nisip când e vorba de muncă...și ieșiți numai la datul cu gura.

Dacă e să dați cu gura, atunci dați ortodox, pe fiecare zi...nu ca pensionarii: o dată la o lună.

²⁷² Adresa articolului din prima fotografie:

<http://savatie.wordpress.com/2008/09/30/teoria-subconstientului-un-plagiat-tirziu/>, unde autorul își publică retipărirea unei cărți personale.

²⁷³ Aritcolul indicat în a doua fotografie:

<http://savatie.wordpress.com/2008/09/30/radio-logos-a-fost-inchis/>.

²⁷⁴ Un articol din data de 30 septembrie 2008. Imaginile sunt din blogul protosinghelului Savatie Baștovoi.

*O plimbare din ciclul: sunt atent la orice mișcă
și nu mișcă, pentru ca să percep adevărul oamenilor
și al lucrurilor*

Iau²⁷⁵ trenul metroului de la *Unirii* spre *Victoria*.

Puțină lume în tren. Funcționează scările rulante...și
văd în zare, cum soarele rănea un bloc...de ultimă generație.

Unul dintre soldații care apără Palatul Victoria mă observă, altul trece pe lângă mine. După ce trece el, filmez steagul României, care flutura în vânt sau vântul îl flutura, pe palatul Guvernului.

²⁷⁵ Un articol din data de 1 octombrie 2008.

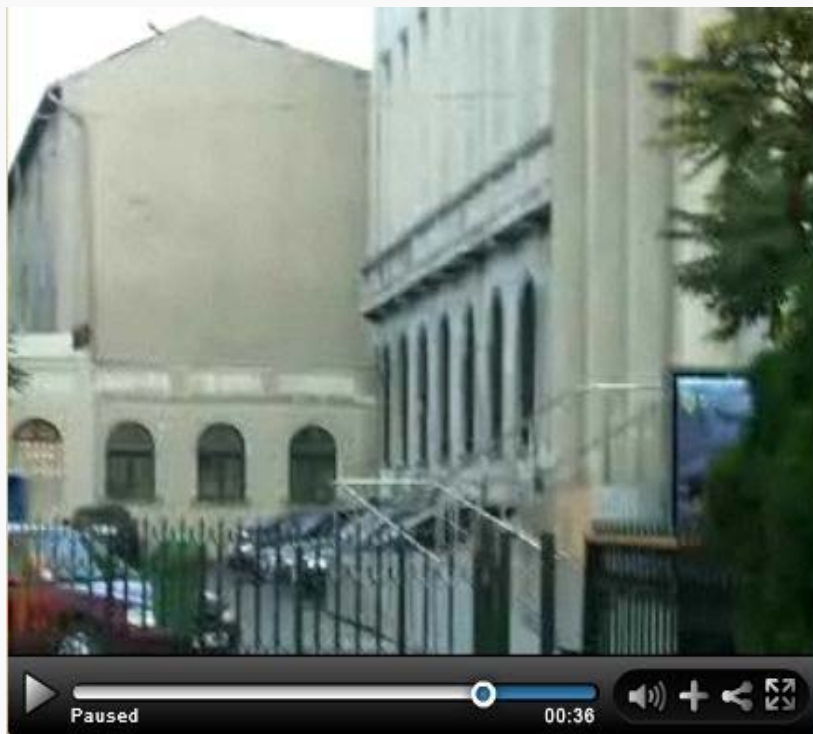
Dacă nu am vedea deloc *steagul României* sau vreun *însemn statal* pe vreo clădire...nu-i așa că *le-am uita*?!

Tocmai de aceea și publicitarii ne pun, la tot pasul, câte o reclamă ca să nu o uităm. Vor să le visăm și noaptea. Vor să le avem mereu în cap.

De ce să nu avem în cap lucrurile pe care *ni le dorim*? Ce lucruri ne dorim noi...în afară de *bani, mâncare, haine, parteneri de viață*?...Mai vrem ceva?!

Da, m-am luat cu vorba și uitasem de steag...

Steagul, intersecția, rumoarea noastră, gălăgia noastră stradală...

La noi nu merge zicerea: *nu se aude nici musca...* Ci la noi merge sloganul: *se pot auzi de toate, absolut de toate.*

La noi adevărurile se spun tare, sus și tare. Noi nu ne temem să ne batem joc de noi, puțin ne pasă de ce zice lumea

– care *lume*?!!! – pentru că noi suntem *numai noi* și *nimeni altcineva*.

Avem o împătimitoare dorință de a ne striga nesimțirea cu putere, chiar *o megafonăm* [de la *megafon*...o zicem la megafon... o me-ga-fo-năm], o supralicităm, o subvenționăm, o înmatriculăm...

Ceea ce contează e ca nesimțirea noastră să fie *cea mai mare de pe glob*, cea mai sclipitoare, cea mai cu rujeolă dintre nesimțiri.

Și, de multe ori, reușim...

Civilizația scurtă, neînduhovnicită, pentru că ține numai *de fațadă*, e *o pojghiță subțire*. Ea se destramă când un el tamponează, spre exemplu, un cuplu, mașina unui cuplu și domnul din cuplu iese și îl ia de sulfă pe cel care l-a tamponat, chiar și din greșeală.

Civilizația nu se învață *doar* la școală, ci ea se învață, *mai întâi*, la Biserică. Dacă ești *nedus la Biserică*, dacă nu ai devenit *un mădular viu* al Bisericii, cu conștiință suplă, duhovnicească...ești *un farsor intelectual*, ești un farsor bădăran, ești un farsor de farsor.

Biserica face cetățeni *civilizați duhovnicește*. Biserica face *oameni îndumnezeiți*, spălați cu adevărat la suflet, bogați încât să dăruie unei lumi întregi.

Orice e numai *de fațadă*...miroase urât. Și, să știți, că unii oameni miros ca tomberoanele: nu *pe afară*, ci *pe dinlăuntru*. Pe înăuntru.

Înăuntru iese afară, miroase în afară și se vede. Ca să îți ștergi nesimțirea din suflet și ca ea să nu mai miroase urât, nu poți să folosești *detergent* și nici nu poți să folosești *vreun unguent*.

Nesimțirea e ca ciurma: iese în față, iese pe spate, iese pe limbă, se strecoară în cuvintele tale, în faptele tale și te demască.

Poți să gândești toate astea mergând pe stradă?

Poate strada să fie un spațiu al reflecției, un spațiu teologic, un spațiu filosofic, un spațiu unde se înjură, unde se calcă pe nervi? Poate că da. Da, crede că da...

Da, cum să nu ?! Pentru mine e un spațiu al rugăciunii înțeleghătoare, un spațiu în care mă rog, în care mă scrutez interior, în care contemplan, în care Îl văd pe Dumnezeu în oameni, în lucruri, în toată pronierea Sa extraordinară.

Strada e spațiul în care îmi ordonez gândurile și în care îmi vin gânduri, în care îmi vin idei care durează.

Doamna preoteasă se minunează când îi spun cu câte idei vin de scris, de dezbătut...pentru că am mers cu mașina, cu metroul sau cu trenul.

Ideile vin în relație cu oamenii, cu obiectele, cu viața.

Da, cu viața!

Ești viu, gândești!

Ești viu, reacționezi!

– Ce mai faci, mă?

– Bine...

– *Bine... și mai ce?*

– Cu probleme, cu chestii, cu ale vieții...

Omul trăiește dar nu vorbește despre *ce e el*, pentru că știe că nu are *lucruri serioase* de dezbătut, pentru că nu trăiește *lucruri serioase*.

Tocmai de aceea nu se ia în calcul. Se confundă cu un papuc 44 jerpelit, pe care îl arunci la coș, împreună cu cojile de la cartofi și cu praful din aspirator.

Aspiră la ce? La vrăbii? La moarte? Ce-l interesează pe Gigel? Dar pe Einstein, dacă nu ar fi murit?

Asta pentru extremiștii ortodocși...

Să zicem că vă întâlniți cu Sfântul Fotie cel Mare sau cu Sfântul Simeon Noul Teolog la dv., în cameră sau în chilie...

Credeți că *ar fi satisfăcuți* de nebunia dv. de caracter? V-ar privi *cu frumusețe* Domnul, dacă ați muri în această clipă? Vă credeți *nevinovați*?...

Întrebările adânci devin sensibil de dureroase. Nici eu nu cred că voi fi găsit vrednic de Împărăția lui Dumnezeu.

Dacă te bați în piept cu ciocanul, cu care lovești pe alții în cap...nu ești privibil?! [...]

V-am ținut de vorbă pentru ca să mi se urce fotografiile sus, direct în *încăpătorul tărâm* al internetului.

Ele urcă...noi coborâm.

Ele urcă...noi le privim.

Ele urcă...și mai trece o zi din viața noastră, o zi de online, o zi de viață, o zi de viață, care nu se mai întoarce...

Ne dăm doi pași...sau mai mulți...înapoi.

Cele două steaguri ale noastre.

Cei care nu au înțeles că suntem în 2008 și că suntem *mromâni europeni*... scriu încă: *anti-UE* și *anti-NATO*.

E adevărat...unii cred că la conducere e *regele Mihai I* sau alții cred că...*țara e neguvernabilă* dar așteaptă *pensia de la stat* și tot de la stat: uzini, fabrici, burse, căi ferate, lumină electrică pe stradă și în casă...

Ce înseamnă *să guvernezi*?

Ce înseamnă însă și *să votezi*...*guvernabili*?

Noi nu avem *guvernatori* dar avem...*oameni care guvernează*, *guvernabili*.

Pe cine conduc ei? Pe noi.

Care noi? Că unii nu cred că *sunt conduși* ci că *lucrurile merg de capul lor*.

Au însă lucrurile *cap*? Noi spunem în teologie că *au* și o numim: *raționalitatea materiei*. Materia e *rațională* pentru că e creată de un Dumnezeu rațional, personal.

De aceea lucrurile *au cap* și oamenii *au cap*.

Dar au oamenii *cap*?

Plurisemantismul omoară comunismul.

Plurisemantismul, *de fapt* sau *în fapt*, omoară prostia, îi dă peste bot prostiei.

Nu știm dacă ați citit un tratat *despre prostie* sau *despre moarte*. Orice tratat despre prostie spune că...oamenii mor, câteodată, și *de proști*. Sau că...*proștii omoară pe genii*.

Piatra dată în cap lui Eminescu²⁷⁶, de unde i-a survenit moartea, e paradigma pietrei care lovește *pe cine nu trebuie*.

Când Domnul oprește pietrele, care trebuiau să o lovească pe femeia cea păcătoasă...oamenii au văzut că și eu sunt *de lapidat*, de *omorât cu pietre*.

Participiul vinei e dureros când stai față în față cu conștiința vinei.

Cine sunt eu...ca să dau lecții?

Ce mă face să cred că pot să dau lecții?

Cine sunt eu, păcătosul și netrebnicul, ca să dau lecții?

Cine sunt eu, preaspurcatul, ca să dau lecții?

Aceste *adjective ortodoxe* ale pocăinței sar în conștiință, atunci când vine vorba să îl judeci pe altul...și nu pe tine.

Strada lui Duiliu Zamfirescu²⁷⁷, care scrie despre Tănase Scatiulși...care purta mustață...

²⁷⁶ Opera sa online: http://eminescu.petar.ro/opera_completa/index.html.

²⁷⁷ A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Duiliu_Zamfirescu.

Oamenii, acum un secol și ceva, purtau și *mustață* și *barbă*...*Barbă* de la *bărbat*...și nu barbă de la *barbar*. Când îți *dautuleiele*²⁷⁸ înseamnă că ești *adolescent* și că devii *tânăr*...și atunci cauți să te...bărbierești prima dată.

Un grup de tineri necizelați, într-un anumit context, au râs de mine pentru că *am barbă* și credeau că eu locuiesc...în *copac*, adică sunt *un maimuțoi*.

I-am privit condescendent, pentru că așa îi privești pe copiii prostuți, care se cred deja *epicentrul universului*. Și, tare le-a fost mirarea că i-am făcut marț la calculatoare, poante, chestii de net și alte miștouri...și, dintr-o dată, am devenit *cool* pentru ei. Însă ei pentru mine au rămas *tot la fel*.

E bine să schimbi *perspectiva*...și e bine să nu judeci în pripă pe cineva, numai după *cum arată* sau *zice primele vorbe*. Uneori poți să iei *o plasă de pește*...de zile mari.

Pe un om trebuie să îl contempli atent, ani în șir, ca să te minunezi de el. Dacă nu te minunezi...înseamnă că ești *fosilă de Antipa*.

Ușă boierească

²⁷⁸ Idem: <http://dexonline.ro/definitie/tuleie>.

– E boier gagiul²⁷⁹, e baștan²⁸⁰ ...

Dar el nu e *baștan*...El e *un hoț necondamnat* încă. Și la noi *hoții* par *boieri* sau *boierii cinstiți* sunt *hoți neprinși*.

Însă comentariul nu are nimic de-a face cu casa de deasupra...

Pe colț, ceva similar...

Orice casă locuită de către oameni săraci...se scorojește până se prăbușește.

Sau...o vorbire concretă despre *cum trece gloria pământului*, despre cum se scurge în pământ...slava de odinioară a locurilor.

Găsim tot aici *placa memorială* a academicianului George Murnu²⁸¹

²⁷⁹ Idem: <http://www.123urban.ro/showTerm.htm?term=gagiu>.

²⁸⁰ Idem: <http://www.123urban.ro/def/ba%C5%9Ftan>.

²⁸¹ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Murnu.

Dacă doar *câtiva* îl mai știu, din *auzite* sau *citite*...înseamnă că omul *nu a existat*?

Pozitivismul științific²⁸² a spus așa: *nu există decât ceea ce noi experimentăm* și acest *noi*, adică *noi*, a stabilit *ce există* și *ce nu există*. Însă cine îi dă dreptul lui *noi*...să spună *cine să existe* sau *ce să existe* și *cine* sau *ce* să nu existe?

Iarba există...chiar dacă nu știm câte fire de iarbă cresc din acest pământ mirific. Există atâta nisip, atâtea pietre, atâtea gunoaie...care nu ne-au întrebat deloc *de ce există*.

V-ați întrebat vreodată dacă câinii vor ca noi...să existăm? Dacă pietrele ne vor? Dacă scaunul pe care stăm sau computerul din fața dv. ...*ne suportă*? Ne-ar fi suportat dacă erau *oameni*?

La un moment dat copilul pleacă de acasă și își ia *casă cu termopan*. La un moment dat îți gelozești atât de mult copiii încât nu le dorești binele. Ci vrei numai tu *să ai bine* și ei *nu*, deși ei sunt din carnea ta și din sângele tău.

Că ziserăm de...*termopane*.

²⁸² Idem: <http://ro.wikipedia.org/wiki/Pozitivism>.

Nu ştiaţi că se poartă *basoreliefuri cu...termopan?!!!!*
Toată lumea poartă! Acum şi în varianta...*fără zahăr*, dar *cu aceeaşi concentraţie*²⁸³.

Poţi să îţi pui şi la gât, în sistem *emo termopan*, vreo treizeci de amulete pe mâna stângă sau dreaptă²⁸⁴ – nu contează! – că aşa e trendy²⁸⁵ şi, ca să fii *în tendinţe*, trebuie să ai părul tasat într-o parte, gelat şi cu cădere liberă *spre ochi* sau *în ochi*.

Eventual poţi să porţi maro cu oranj, bej cu verde liliachiu, sidef cu email, poţi să pui chiar şi puţin turcoaz cu dantelă pe poale²⁸⁶.

Potrivit datinii, că fiecare are closet şi tomberon acasă...

²⁸³ Aluzie la o reclamă la *coca cola* din acea perioadă.

²⁸⁴ Moda multelor *brăţări amuletă* la mâini.

²⁸⁵ A se vedea: <http://www.123urban.ro/def/trendy>.

²⁸⁶ Aluzie la scheciul *Nehotărâtul* (1976), al lui Radu Stănescu, în interpretarea lui Toma Caragiu: <http://www.youtube.com/watch?v=HvXicpan7js>.

trebuie să precizăm faptul că...*acolo*, în fund...e un tomberon stradal plin, până la refuz, iar în spatele imaginii...e un bulevard mare, pe care am înregistrat noi, aseară, primul *Live blog 2008 audio*...

Nu trebuie să te temi de *frazele banale*! Trebuie să te temi de faptul de *a fi banal*.

Banalitatea s-a născut la oraș.

Însă, dacă bunul simț s-a născut la țară, banalitatea și dizarmonia s-au născut la oraș, în orașul unde locuiește și inginerul *Manole* și doamna *Milica de la trei*.

Buletinul de identitate al banalității ți-l dă *statul degeaba*, cronțănind semințe sau necitind în viața ta vreo carte de 300 de pagini.

Nesimțirea are acum *și pașaport*. Poți să arăți nesimțirea ta și altora...Dar, despre toate acestea...vom continua după o oarecare pauză.

Post scriptum:...și preoții ortodocși *gândesc mult* și fac *multe lucruri bune*.

*Știu să se publiciteze performant dar se tem să
fie români universali*²⁸⁷

²⁸⁷ Un articol din data de 1 octombrie 2008.

Ne referim la fila video de aici: <http://www.youtube.com/watch?v=RVLNUpgE2rE>.

Știu să se pună în evidență²⁸⁸, au trecut în revistă, într-un mod foarte plăcut, *profesorii invitați*...dar au uitat – din *snobism* sau din *complex de inferioritate*? – partea românească a profesoratului din Universitatea din Iași, care, fără dubii, e majoritară.

E bine să fim europeni, universali...dar să fim cu ceea ce suntem noi, cu ceea ce reprezentăm noi, fără să ne mai considerăm *personalități de mână a 10-a*, pentru că nu suntem cu nimic *inferiori* oricărui alt cetățean al planetei.

Dacă ai calitate, dacă știi cine ești, dacă știi ce vrei și ce poți...atunci poți sta alături de oricare altul într-un proiect anume, și contribuția ta își va avea amprenta particularului persoanei tale.

Fii *român unic*, pentru că *toți suntem unici*!

Asumă-ți unicitatea și exprimă-ți-o în perspectiva excelenței!

Ești un român cu vocația universalului, dacă crezi, în mod particular, în orizontul universalității!

²⁸⁸ A se vedea: <http://infostudenti.wordpress.com/2008/10/01/bine-ati-venit-in-primazi/>. După articolul nostru de față, în articolul citat, au apărut și...*fotografii cu români*. Deci, la Iași, sunt și *profesori români*...nu numai *profesori străini*.

*Dacă aveți cap...mai e nevoie și de minte
luminată de către harul lui Dumnezeu*

Când²⁸⁹ te afli pe *străduțele gândirii*, pe cele *înguste* și nu pe cele *largi*, pe unde vehiculul gândului abia trece, ai nevoie să ieși la *bulevardul gândirii*.

Lași în urmă colbul, praful de pe mica străduță, lași în urma ta casele scrojite de vreme...

...și te întâlnești cu *metafora mare* a existenței: cu trecerea de la *mintea scrojită de minciuni* la...*mintea irigată*, din belșug,*de către harul lui Dumnezeu*, care învigorează și însuflește, ridică la viață pe tot omul care crede în Dumnezeu și face faptele Evangheliei lui Hristos.

Ieșire la loc larg = la înțelegerea dogmelor credinței ortodoxe.

²⁸⁹ Un articol din data de 1 octombrie 2008.

Până nu ieși din minciuni, până nu te deparazitezi de tot felul de gogorițe²⁹⁰, pe care le-ai crezut „mari adevăruri”, nu poți să iubești *lărgimea* vieții duhovnicești.

Trebuie să lași în urmă ideea că *ești cineva* și că *știi ceva*. Trebuie să lași în urma ta ideea că *nu ai nicio patimă* și *nicio înșelare demonică* în viața ta. Trebuie să vezi că cea mai murdară ființă și cea mai rea și cea mai crudă și cea mai demonizată ești tu însuși. Și asta fără ca să o vezi *pătimaș* ci *duhovnicește*.

Și, dintr-o asemenea privire²⁹¹, nu îți pui ștreangul de gât ci, dimpotrivă, vezi *noi căi* în viața ta, *căi* care sunt o cale *mult prea suplă*, care se cheamă: pocăință.

Nu: „pocăiți după Evanghelie”[asta e o sectă!], ci *pocăința dumnezeiască*, care are loc numai în Biserica Ortodoxă și prin care omul se îndumnezeiește și devine *om*, nu *un descreierat*.

Omul duhovnicesc are creier, mult creier dar și mult har. Harul înmulțește mintea când sfințește mintea. Și mintea luminată de către Dumnezeu vede bine, e milostivă, e iubitoare, e fermecător de profundă...

Dar, pe aceeași stradă, găsesc o clădire veche *înfrățită* cu un bloc...în cel mai postmodern mod cu putință. Și, ce fac? O fotografiez...și o și filmez.

²⁹⁰ A se vedea: <http://dexonline.ro/definitie/gogori%C8%9B%C4%83>.

²⁹¹ Dintr-un astfel de mod de a privi lucrurile...

O doamnă, care plimba cățelul de lanț, s-a uitat și dânsa la bloc, ca să vadă *ce filmez*. E o *cutumă* asta...

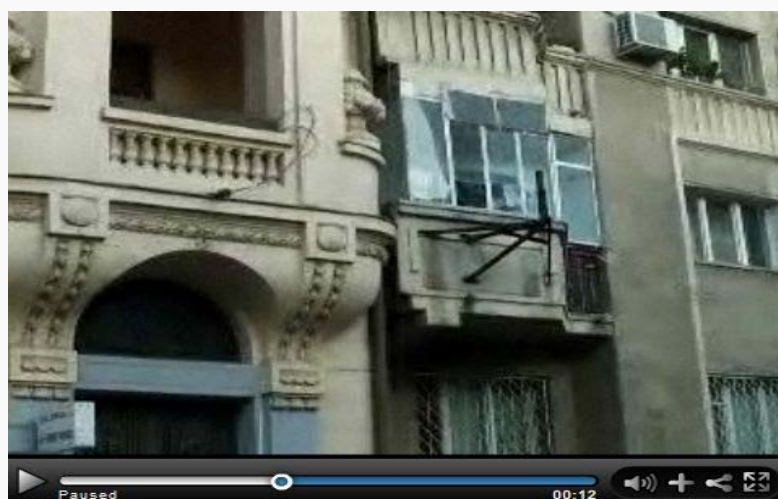
În București, când filmezi ceva...ești musai *străin*. De ce? Pentru că bucureștenii nu dau doi bani pe cum arată orașul lor.

Ei trăiesc în el, nu-l admiră! Dacă cineva îl admiră, înseamnă că e...*străin*! Și eu îl *admir*...în consecință: sunt *străin*!

Bucureștenii, deci, *nu se admiră*...Ei admiră Parisul, New Yorkul, insulele nu știu care...dar habar au de cum arată orașul lor, țara lor, munții lor...

Ei fumează toată ziua iluzii, trag din trabucul reducerilor la prețuri, se uită dacă s-au scurtat prețurile ca să cumpere și ei o mașină de spălat sau un frigider...dar nu se uită pe unde calcă, de ce calcă, cu cine calcă...

Întrebările te secătuiesc de nervi! De aceea, de la nașul mare pentru ginerică – să-i trăiască nevasta și să facă copii mulți! – un film scurt și multe...*succese profesionale*...

Ideea e: cum s-au gândit să îmbine *capra*...cu *varza*?

Acum, dacă stai în viloiul cu pricina sau dacă stai în blocul cu pricina...mai te uiți la *aspect*?

Te uiți și tu la viitor, la gologani²⁹², la trai pă vătrai...și nu la *esteticul forme*i. La estetic mă uit eu, care sunt *străin*...și sunt *din București* și mai vine vreunul din Insulele Canare sau din Berlinul de Jos și se mai uită și ei la arhitectura noastră compozită.

În rest...toată lumea se uită la TV sau la...sticla de vodcă.

– Cum ai scoso, frate, p-asta cu vodka?! –

– Nimic mai simplu, dacă ești atent *la ce trebuie*. Când treceam eu pe *Iancu de Hunedoara* aseară, în fața unui peron de *mașină*, zis și *autobuz*, pe grilajul de flori, care era mic de vreo juma' de metru, erau înșirați 5 nenea cu fundul pe gard, care aveau sticla lor...și tu treceai pe lângă ei, în timp ce se...degustau.

Mi-a plăcut prietenia asta la culme! Unul bea dintr-o sticlă de bere. Altul dintr-o sticlă de vodcă, mică, d-aia mică... Altul bea și fuma...și era o prietenie din altă lume, nu din *era capitalistă*.

Toate ca toate...mirosul de băutură mai îl suport. Pe cel de tutun însă nu mai pot să îl suport aproape de loc și, pentru că nu există legea cu *nefumatul pe stradă*, îmi țin respirația ca să trec prin norii de fum ai gurii lor.

²⁹² A se vedea: <http://dexonline.ro/definitie/gologan>.

Și, la București, sunt multe fumuri...prin care trebuie să trec, pe care trebuie să le ocolesc sau pe care trebuie să le înghit.

Mergem însă pe metaforă...mai departe.

Metaforă la stânga! De ce la stânga?! Pentru că merg *pe stânga*...pe partea stângă a trotuarului.

Însă, mai înainte de a o lua pe stânga la stânga...am remarcat că mai există *o insulă de naționalism viu*, tocmai în blocul de lângă clădirea veche lipită de el.

Jos pălăria!

Când zic *jos pălăria* nu vă aruncați pălăria din cap – asta pentru cei care *nu le au* cu zicerile – ci înseamnă că, dacă ai fi cu bun simț, și ar trece pe lângă tine un om care merită admirația ta și ai avea, din întâmplare, ceva pe cap – în vechime, dacă erai *domn*...aveai *pălărie* – ți-ai da jos ceea ce ai pe cap și i-ai spune lucruri foarte frumoase.

De aici expresia, de aici bunul simț, cu care trebuie să *respectăm*...pentru ca să *ne respectăm*!

Însă, dacă tot vrei să ai *bun simț*...trebuie să nu vorbești nici *în argou*²⁹³ și nici *în jargon*²⁹⁴...ci *în româna eleganței*, pentru care trebuie să iei lecții de dicție, de eleganță și de franchețe ideatică.

Însă, ce nu e, nu e...și ce e, e pus deoparte.

²⁹³ Idem: <http://dexonline.ro/definitie/argou>.

²⁹⁴ Idem: <http://dexonline.ro/definitie/jargon>.

Dar, lângă sigla străzii *Iancu de Hunedoara*, pe cine găesc?! Tocmai pe „Iancu de Hunedoara”...

Pe un zid frumos
și didacticos
e pictat-n graffiti²⁹⁵: ...
Nu-i *eroul scriptic*!

Pe un fond de ten plăcut...în albastru, într-un mod incalificabil din punct de vedere istoric, *Iancu de Hunedoara*...dintr-o singură tușă sau din mai multe...devine, de fapt...*Avram Iancu*²⁹⁶.

Dintr-o mică greșală de *orientare* istorico-graffitică, *Avram Iancu*...

²⁹⁵ Idem: <http://ro.wikipedia.org/wiki/Graffiti>.

²⁹⁶ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Avram_Iancu.

devine...*Ioan* sau *Iancu de Hunedoara*²⁹⁷...

Pentru o atare greșeală, la BAC, se dă...2 cu felicitări, bineînțeles, într-un examen unde nu se minte, nu se fură și nici nu se-njură.

Dar, trebuie să remarcăm faptul, că, deși s-a greșit persoana, pe strada *Iancu de Hunedoara*...s-a grafitizat un nume românesc, un erou național...și nu vreo inscripție cu *Tom și Jerry* sau *cu Madonna la 50 de ani* în concert live.

Iarăși, jos pălăria, pentru cei care au comis-o *românește și național!*

Deci, detaliile contează și la BAC și în viața publică și în cea particulară și, cu atât mai mult în viața duhovnicească, unde lucrurile nu sunt mâunate de *întâmplare* ci sunt pline de prezența lui Dumnezeu în viața noastră.

Și, când vorbim despre *harisme* la oameni duhovnicești, nu spunem despre lucruri pe care cei în cauză nu știu că le au sau nu știu cum lucrează ele în ei, ci despre lucruri pe care cei care le au, le știu prea bine dar, despre care nu prea vor să vorbească la toți, ci se destăinuie numai *unora*...

Pentru că, una dintre marile caracteristici ale vieții sfinte...e *discreția*.

Și când ești *discret*, când *nu te livrezi*de unul singur, când nu te bagi în față, când nu te propui ostentativ...da, rămâi de prost, cu toate harismele și doctoratele și calitățile tale.

Însă, pentru cei care apreciază *adevărul oamenilor*, adevărul lor sfânt, sfințenia oamenilor, pentru că sunt oameni

²⁹⁷ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_de_Hunedoara.

profunzi și sfinți la rândul lor, dar *tăinuți*, care se tănuiesc, când te văd, când te simt, le crește inima de bucurie și Îl slăvesc pe Dumnezeu pentru tine, și încearcă, mereu, să te ajute în multe feluri.

Dacă nu te înțelege cineva...nu ești de vină tu! Dacă nu te înțelege cineva înseamnă că Dumnezeu nu îngăduie acest lucru și trebuie să te supui voii lui Dumnezeu, Care știe, mereu, da, în fiecare clipă, *ce e mai bine* pentru tine...

Uneori credem că e mai bine să avem mulți prieteni, să scriem mult, să călătorim mult etc. ...și Dumnezeu ne trimite neprieteni, nebani, nedistracții etc.

La prima impresie și din afară, crezi că e o greșeală...

Cum se face, Doamne, că ăla hoț, care a pupat pe toți acolo unde trebuie și a făcut toate drăciile de pe fața pământului e *bine*, iar cel sfânt și căruia nu îi place să se farisească...*o duce rău sau nu prea bine?*

Pentru că nu contează...*ceea ce pare* că ești...*ci ceea ce ești*. Iar ceea ce ești, ești și la mănăstire și la spital și pe stradă și în pat și la arat și la Biserică, pretutindeni...

Dacă ești, ești și nu ești duplicitar. Dacă nu ești duplicitar se vede. Se vede tot și am tot să repet asta, pentru că *ceea ce se vede...se prea vede*.

Clădire pe dreapta...

Te uiți la fotografii și îți aduci aminte...Mai la bătrânețe îți mai rămân *doar fotografiile*...și ceva *resturi de bucurie* în suflet, pentru că doar *resturi de memorie* mai ai.

Toate trec și...noi sunt toate, fără a prinde chiar de veste. Care *veste*? Care veste dacă nu credem *înnou*, ci numai *învechi*? Dacă suntem deja dați ideii că...*nimic nu se schimbă*?

Oamenii se schimbă, numai proștii rămân la fel! Și *ești prost* când nu vrei să fii mereu, pe fiecare zi, un altul mai bun, mai curat, mai sfânt.

Dacă vrei să rămâi în păcatul care prostește...vei fi de râsul curcilor. Care curci? Care metafore? Care zi pentru schimbare?

Lungimea străzii

Poți să scrii *stradă*, cu 10 de *ă* la final?

Strada nu e banală!

Dacă vezi strada ca fiind *banală* atunci ești *banal*.

Vine rândul unei macarale...

Macaraua e ca o...barză²⁹⁸, pentru că cei care au construit-o, au gândit-o după sistemul de muncă al berzei.

Munca berzei e de a aduna pai cu pai ca să își facă cuibul. Nu urcă toate crenguțele și ce mai urcă ea *odată*...ci *pe rând*.

Le ia pe rând. Le ia cu atenție. Le ia pe propria-i răspundere, nu ca la noi, când se poate, e posibil, să îți intre macaraua în bloc, din greșeală. Și dacă îți intră în bloc ciocul macaralei face *daune inestimabile*.

Deci blocul se poate dărâma – Doamne ferește! – iar *barza* nu seamănă cu *ursul* ci cu *macaraua*.

Pe stânga mea, cum merg, ceva verde sub...ventilator

²⁹⁸ Idem: <http://ro.wikipedia.org/wiki/Barz%C4%83>.

Oriunde e un ventilator trebuie și ceva verde, pentru că de aceea există ventilatoare ca să facă verde.

Să te facă...verde la față?

Paradoxal, *verde la față* înseamnă...*mort*, pe când *roșu la față*...înseamnă *îndrăgostit* sau...mai bine-zis, *bolnav de inimă*.

Un grup de neoprotestanți, în fața magazinului Unirea, pe premisa că iau tensiunea arterială și că, de fapt, punctul lor de prim ajutor te ajută *numai fizic*...au masa întinsă cu *cărți de îndoctrinare*.

Adică inima îți bate, cartea șo pe tine!

Ai lor se dau de bolnavi și vin p-acolo și se uită, se uită îndelung la cărți – eu privesc toți hoții cu multă atenție, îi studiez, pentru că ăștia jonglează ca ăia de la alba-neagra – și, vine și omul X, care chiar l-ar dura câte ceva.

Acu', el sau ea, medicii advenți sau baptiști, care sunt la punctul sanitar de nemaximă urgență, vorbesc cu presupusul *client* dinaintea lor.

Clientul nr. 2 ascultă ceea ce se discută și vrea să îl audă și pe el cineva.

Și, ca la un făcut, se îndreaptă și doctorul și clientul nr. 1 spre clientul potențial nr. 2 și îi recomandă cartea, cărțile, apoi se face doctorul că îi ia pulsul sau ce îi mai face...și, de fapt, toată șmecheria e că la *noi e mai bine*. Dar la ei *nu e mai bine*. La ei e *direct în Iad*...fără ocolișuri.

Că tot am zis de alba-neagra. Unul gras, altul slab și o pirandă fac...alba-neagra de vreo 10 ani în același loc, adică în piața cârpită, ambulantă, țărănească, de la *Eroii Revoluției*, după cum Calu și cu prietenii lui au vândut CD-uri piratate vreo 8 ani în fața Bisericii translate, colț cu magazinul Unirea.

Trebuie să fac odată și-odată istoria *micilor infractori și a cerșetorilor din Piața Unirii* pentru că e antologică...

Dar, să revenim!

Câteodată, cei trei cu alba-neagra, mai stau și în colț cu trecerea spre Facultatea de Teologie Ortodoxă, aci, pe deasupra Dâmboviței.

Și, cei trei alb-negrii, ca și când acu' s-au întâlnit și au pus-o de dragoste la prima vedere joacă între ei, câștigă bani, se ceartă, se înjură, iar mai joacă, până ce vede pe individul X, care vrea să se îmbogățească...pentru că el poate să vadă bila de sub cele trei carapace ale lui 'ăla grasu'.

Și, sărmanul, intră în hora hoților! Am asistat odată la jmganglerirea *legală* a banilor unui nene, ca la 50 de ani, care a făcut prostia să își arate portofelul.

A pus la bătaie 100 de lei, cum erau pe atunci sau 10 lei acum, ca să joace contra-candidatei, a pirandei, care se dădea de *jucătoare înrăită*.

Multă febrilitate în pirandă. Mai multă în grasu'XXXXL. Ăla mișca bila neagră de mama focului...iar al treilea îl sugestiona pe nenea cu bani, că el poate să îi ia lui grasu' toți banii.

Concluzia logică: i-au luat toți banii, i-au dat și una la ceafă, au fugit cu toții – era ora 11. 30, deci *dimineța* – și omul a rămas cu *Poliția* în gură și bătându-se peste cap, pentru că el crezuse că *totul e pe bune*.

Însă nimic nu e *pe bune* în lumea noastră interlopă! Aici te omoră și apoi beau o bere lângă tine și, eventual, mai se și pi** pe tine.

E lumea de sub civilizația de staniol, pe care numai pățiții și Poliția o știu în măruntaiele ei cele mai stranii.

Cei care *dorm confortabil* și cred că *liniștea publică* sau *securitatea cetățeanului* nu se face cu pumni, cu bâte în cap și cu carceră... ci cu *voie bună* și cu *binișorul*, dorm *bine*!

Cu astfel de oameni nu merge cu smerenia, cu noblețea, cu gulu-gulu...ci ori trebuie să țipi mai mult decât ei și să înjuri la fel, ori să le închizi gura cu bastonul și cu băgatul în dubă.

E greu...dacă gândești mai mult!

Paralel cu strada aceasta e...*Calea Dorobanților*, adică amintește de *timpuri războinice*.

Și?! Casa e în litigiu...

Adevărul e, că chiar e, pentru că acum e *goală*. Însă cel care a scris, a scris de două ori...la *casa cu zăbrele*...

Un termen avocătesc. Cine a scris, a știut ce a scris...și a știut și *încadrarea juridică*. Litigiu²⁹⁹. Bun disputat în instanță. Apartament cu probleme, care, între timp, se degradează pe interior.

Pe zid...moartea, în mai multe exemplare. Adică ea vine la toți...

²⁹⁹ Idem: <http://dexonline.ro/definitie/litigiu>.

E bine să ai moartea toată ziua în față...ca să nu mai faci drăcii cu duiumul!

Însă aici e vorba despre *moartea rock*, despre moartea ca *emblemă teribilistă* și nu ca...*fundament al gândirii ortodoxe*.

A fost odată – trecem de la una la alta, că așa e *strada* – o Românie unde plasmele erau 120 de milioane și laptopurile erau 60 de milioane și computerele normale vreo 20 și ceva de milioane.

Acum, acea Românie se scade la preț și abia *încearcă să ajungă la prețurile reale ale ustensilelor amintite*, ajungând acum la 2000 sau 3000 de lei plasma, 1500-2500 de lei laptopul și 700-1000 lei un computer bun la toate.

Și, am văzut cum firmele cu aur, cu mobilier, cu mochete, barurile...dau faliment. Se închid *marile firme* mici, alea care credeau că românii de la București nu mai pot de un pantof cât 10 salarii medii sau de o geantă cât o mașină Dacia.

Se duc...în neantul lor și bine fac, pentru că nu au fost realiste aceste firme mai deloc. Stăteau cu ele la vânzare, nu au lăsat deloc prețul jos și au ajuns...în afara pieței.

Bravo lor!

Le au cu mersul trenurilor în afaceri.

Apoi flori...flori de vânzare fără cumpărători.

Pentru că mi s-a făcut foame o dau pe rapid...fără cuvinte prea multe.

Când nu ai clienți, le scoți în stradă...

Spre Biserica, unde am stat puțin, la slujbă, aseară.

Părintele slujitor făcea *Sfințirea mică a apei* și nu avea cântăreț...dar poporul dădea răspunsurile.

Mai de aproape, la ieșire...

Am trecut strada...și am luat mașina în decolorarea vitezei ei.

De aici încolo urmează *Live blog de București*³⁰⁰, episodul 1, 2008, care o să vină după acest articol.

Update, 2 oct. 2008.

Post scriptum: Am uitat ieri...*reclama intersecției*...

³⁰⁰ Idem: <http://www.teologiepentruazi.ro/2008/10/01/live-blog-de-bucuresti-episodul-1-2008-30-septembrie-2008/>.

*Fațada Bibliotecii Naționale a României*³⁰¹

³⁰¹ Un articol din data de 2 octombrie 2008.

Pentru ce iubeau cei de acum câțiva zeci de ani...această *migală*, pe care noi nu dăm doi bani? Pentru ce atâta *risipă de frumusețe* și de *maiestuozitate simplă*, dacă nimeni nu se mai pătrunde de ea?

Și tocmai pentru că nu se pătrunde frumusețea artistică de către prea mulți, ea, frumusețea, este *impunătoare*.

Nu te mai miri nici măcar *tâmp*, pentru că te gândești la hot-dogul tău din mână sau vorbești la celular cu voce tare pe stradă sau nu îți pasă pur și simplu, pentru că nu ai simț pentru *impunător*.

Noi avem simț numai pentru egoismul camerei noastre.

Există o *doamna Otilia* sau o *tanti Geta* care aşază pe fiecare zi casa ei, pătura ei, cărţile ei, copiii ei...dar nu o interesează de *scara blocului* sau de cum arată *în faţa curţii*. Chiar dacă o pici cu ceară...nu mai vede nimic dincolo de propria-i proprietate.

Cum să vă mai cerem noi să *mai vedeţi* sau să *mai citiţi ceva impozant*, când dv. căscaţi la *lucrurile sublime*?

Sublimitatea cutremură, când te gândeşti cu ce eforturi se face. Noi, fiind experţi doar în *măsuri imaginare* şi în *bătut din palme*...credem că toate *se fac uşor*.

Când PFP Daniel³⁰² a preconizat ieri, că viitoarea catedrală va dura 7 ani...poate că unii *au căscat* deja.

Şapte ani...e o *veşnicie*, pentru cel care nu face nimic ca să dureze. Dar, pentru cel antrenat în muncă...7 ani e ca mâine, pentru că se oboseşte zilnic în lucru.

De ce nu mai ne minunăm de măreţia clădirilor colos, a cărţilor mari, a marilor enciclopedii, a marilor oameni, a Sfinţilor, a eroilor, a marilor însinguraţi şi urgisiţi pentru un crez al lor?

Simplu! Pentru că în sânul nostru, în inima noastră, nu mai avem nicio tresărire ca să urmăm o asemenea măreţie, pentru că noi, da, *noi*, nu mai vrem să facem nimic *măreţ*...ci doar să ţipăm unii la alţii, să mâncăm pâine de pomană şi să bem bere, în timp ce joacă fotbal echipa României şi...pierde atât de lamentabil.

³⁰² A se vedea: <http://www.patriarhia.ro/ro/patriarhul/biografia.html>.

Inadmisibile reale

Noi vedem³⁰³, de vreo 10 ani de zile, pe aceiași oameni cerșind în aceleași locuri...deși, în România, sărăcia nu stă numai în casa celor care cerșesc la colțul străzii.

De ce? Pentru că cerșetorii noștri bucureșteni sunt *profesioniști*, sunt din *mafia cerșitului* și nu...*oameni nevoiași*.

O femeie cerșește de 18 ani *lângă* sau *în jurul* Magazinului Unirea. E una dintre celebrele cerșitului mafiotic – despre care am mai vorbit – și pe care a imortalizat-o cineva, într-o colecție particulară de fotografie, la revoluție...și rezistă până astăzi, în aceleași straie și cu aceleași pete pe obraz și picior și, mai ales, în același loc.

Are o pată pe obrazul stâng și o pecingine pe unul dintre picioare...însă bandaje *mereu proaspete* și *mereu aranjată*.

Spre seară pleacă ea și vine o alta, mai la 50 de ani și o alta mai la 60 de ani...și nimeni nu le deranjează.

Au locul lor. Au hainele lor. Sunt mereu curate, mereu în formă, mereu băgătoare în seamă.

Cele trei fac parte dintre *profesionistele cerșitului*...și, când apare vreunul/vreuna, care chiar sunt la ananghie, pornesc o adevărată ceartă cu ei, îi îmbrâncesc, îi gonesc...de parcă zici că sunt *patroane*.

³⁰³ Un articol din data de 9 octombrie 2008.

La polul opus este însă o femeie ca la 60 de ani, poate și mai mult, care e pusă, e *obligată* – sunt sigur de asta! – să cerșească, de dimineață și până seara, pe podul de la Unirii.

De dimineața și până seara, această femeie oarbă, o martiră a suferinței, stă în bătaia soarelui sau a frigului, fără să își facă necesitățile, fără să mănânce și fără să bea apă. E ca o pasăre însetată, care abia găfâie pe arșița verii și ca un pui de vrabie zgribulit, când vine vorba de frig.

Însă, o fiică sau o nepoată vin zilnic, de la ora 6-7 dimineața cu ea și o lasă, ca pe *un pachet abandonat*...și o ridică noaptea, la 7-8, și o duc acasă, bineînțeles luându-i toți banii.

Ceea ce e *straniu* – vorba vine – e că nimeni nu îi ridică de acolo, că nimeni nu le ia locul, până nu decedează sau până nu se îmbolnăvesc.

Când ieșeam în fața magazinului Unirea, din metrou, găseam, pe timpul zilei, pe un bătrân la vreo 70 și ceva de ani, cu sonda de urinat lângă el...A dispărut.

Ori s-a îmbolnăvit, ori a murit...Însă a doua zi am găsit acolo pe un altul, pe care nu l-am mai văzut niciodată și care i-a ocupat locul...*dispărutului*.

Aceste lucruri nu pot fi *întâmplătoare* și nu sunt. Pe nenorocitul sau nenoriciții care stau în spatele acestor oameni vreau să-i cunosc și să-i scuipe în față, să le spun cât mi-e de silă de jegul inimii lor, de lipsa lor de milă și de conștiință, pentru că zilnic asist la stoarcerea de vlagă a acestor oameni, care sunt plantați pe sectoare și pe metru pătrat, ca florile din roduri ale primarilor de București.

Da, merită scuipați și făcuți albie de porci mafioții cerșitului – cu tot necreștinescul situației – astfel de oameni, care nu au niciun pic de respect, de milă și de considerație pentru sărăcia și bolile acestor oameni.

Pur și simplu mă îngrozesc, mă umplu de indignare, când văd că acestor oameni le e frică să îmi spună, să îmi mărturisească deschis, cine sunt cei care le iau banii în schimbul a 10% din ce câștigă.

Cerșetorii de care vă vorbesc acum sunt un alter-ego al prostituatelor, care sunt folosite la greu și cărora li se dau bani cât să nu moară.

Mafia cerșitului, mafia contrabandei, mafia cămătarilor, mafia drogurilor, mafia prostituției...sunt una și aceeași cloacă.

Oamenii ăștia lucrează la vedere.

Văd, la vedere, cum se pasează drogul din mers, pe stradă, de la el...la prostul care îl cumpără.

Văd cum apartamentul sau casa nu știu care e *un bordel viu căutat*, în care ești invitat la modul brutal și nu *pe ocolite*.

Văd cum se fac escrocherii la vedere. Numai puțină atenție să ai...pentru că totul e făcut *cât se poate de lejer*.

Nu știu unde vom ajunge cu toată treaba asta...dar e îngrozitor.

Ieri, în jurul mall-ului de la Grozăvești, am văzut două femei, cu accent moldovenesc, la cerșit, care sunt nou recrutate.

Nimic nu e întâmplător! Totul e aranjat! Dacă nu vrei să crezi acest lucru...te minți de unul singur!

Nu știu ce mai pot să spun despre astfel de lucruri, pentru care îmi plânge inima.

Fără coincidențe!

Un tânăr român³⁰⁴, creator de online³⁰⁵, și-a fotografiat pisica și ne-a arătat-o și nouă. Pisica e neagră și cu ochii galbeni. Așa e ea, *pisica*....

Însă ce probabilitate de sută la sută poate exista...ca să merg la acest tânăr acasă...și, deasupra unui tablou edulcorat cu *Cina cea de Taină*, să găsesc tocmai...*Scânteia* partidului?

Pisica e *pisică*...Însă *Scânteia* lângă *icoană*...nouă ne spune faptul, că s-a vrut, într-adins, a se pune semnul egal între *politică* și *credință* sau între *credință* și *politică*.

Există cumva...*un mesaj abscons* al imaginii?

Da: e mai important pisicul meu, decât ceea ce pun lângă icoană sau decât să am o icoană ortodoxă autentică.

Sau, ce mi-e icoana, ce mi-e ziarul partidului, e tot aia.

O manieră *foarte dibacedar nefolositoare* prin care dorești să relativizezi lucrurile din fundal.

³⁰⁴ A se vedea: <http://blogfoto.wordpress.com/2008/10/09/za-pisi/>.

³⁰⁵ Un articol din data de 11 octombrie 2008.

Lipsește din film părerea celor care se „împotrivesc” canonizării Sfinților închisorilor comuniste

L-am văzut³⁰⁶ dimineață³⁰⁷ ...și credem că e *unidimensională* prezentarea faptelor și vom motiva și *de ce*.

De fapt e *o mistificare a realității* sau *o trunchiere a ei*, numai pentru că, la Iași, s-a interzis o expoziție memorială concertată de către Rost.

Tocmai de aceea filmul a fost făcut, credem noi, mai ales ca *o compensație morală* adusă orgoliului rănit al *Asociației Rost*...care s-a văzut înfruntată de niște funcționari români, deloc *nealiniați religios*, adică de *confesiune baptistă* și, pe care i-a și dat în judecată...și la mijloc nu e ceva *mai mult*, ceva *mai nobil*.

Din filmul lui Rafael Udriște³⁰⁸ rezultă că avem *doi dușmanicolectivi*, ba chiar trei, ai Sfinților închisorilor comuniste.

Primul *dușman colectiv*, obsesia de fapt a protagoniștilor, este...*Sinodul Bisericii Ortodoxe*.

S-a amintit în film doar despre ÎPS Bartolomeu Anania, care a binecuvântat ridicarea locașului comemorativ, ca și când ÎPS sa nu face parte din *Sinod* sau pe teritoriul Patriarhiei Române lucrurile nu se iau de *comun acord* de către membrii sinodali ci *în mod separat*.

Sinodul a fost *acuzat*...dar *nu s-a văzut în film*.

Dreptul la replică nu a funcționat...pentru că filmul a fost creat pe unidimensională poziție, cum că: *dușmanii trebuie arătați cu degetul*.

Poate că „dușmanul prim” ar fi trebuit să fie întrebat și să fie lăsat să vorbească, dacă filmul nu s-ar fi făcut *cu sânge înfierbântat*.

Al doilea dușman a fost și el *anunțat* dar nu...*identificat*. Marele public nu știe ce ar fi trebuit să știe.

³⁰⁶ Un articol din data de 11 octombrie 2008.

³⁰⁷ Dat gratuit prin: <http://s6.transfer.ro/storage/78a237613d.zip>. El se regăsește acum aici:

<http://rafaeludriste.blogspot.com/2008/10/de-ce-nu-canonizm-martirii-anticomuniti.html>.

³⁰⁸ Blogul său: <http://rafaeludriste.blogspot.com/>.

Nu s-a spus cu voce tare, că Dorin Dobrinu, X, Y – am văzut știrea de acum câteva zile, dar nu i-am reținut decât lui numele – au oprit, în mod samavolnic, o expoziție evlavioasă, care i-au avut ca subiect pe Sfinții României, care au suferit în închisori, în timpul regimului comunist.

Însă, de ce pui la un loc *Sinodul Bisericii*, din care Biserica și tu faci parte...cu niște protagoniști, ai unor acțiuni, care te privesc *doar pe tine*?

Se conjugă aici, în mod fraudulos, presupusul *general* al problemei, cu conspirația, care a deturnat expoziția. Însă e loc și pentru altă dată...pe această temă.

Al treilea *dușman colectiv* e, de fapt...poporul credincios, care și *uită*, și *tace*.

De unde știți că *uită*...și de unde știți că *tace*? *Vocalizarea* sau *sunarea din trâmbiță*...nu e totuna cu...*manifestarea evlaviei*.

Mai pe scurt...nu s-a întrebat niciun *dușman colectiv*, nu s-au pus opiniile față în față...ci ni s-a spus doar *ce trebuie* să facem și *să simțim*, în mod sectar.

Așa se procedează când vrei să astupi adevărul: pozezi numai pe oamenii care îți pot susține poziția ta *extremistă* sau *unilaterală*.

Dacă nu aș fi fost *român* și nici *ortodox*...și, ca prin minune, m-ar fi interesat acest subiect...înțelegeam că numărul celor *cu adevărat conștienți* de martiriul ortodox în România sunt 5-6 inși.

Însă acest format CNN parodiat de către d-l Rafael Udriște pe *TVR 1*, în care vii și te pui în fața instituției CNSAS sau a Patriarhiei Române și spui, că în spatele tău, sunt *instituții periculoase*...seamănă, de fapt, cu minciuna, cu irealitatea, cu non-jurnalismul.

Dacă vrei să pari *credibil* în jurnalismul real, prizabil, începi cu...*dușmanii colectivi* sau *reali*.

Aceste încercări de *aglomerare* a responsabilității la repezeală, de aruncare numai în capul altora a oalelor cu lături e un semn că jurnalismul de acest tip este *extremist*.

Ieșim din sfera filmului – pentru că poate fi vizionat de către toți și toți pot spune ceea ce gândesc pe tema asta – și ne întrebăm despre *esența* falsei probleme:

De ce ne luăm *la întrecere* în canonizări?

De unde spiritul acesta *ultimativ*, cum că, dacă nu sunt canonizați, nu ar fi Sfinții noștri și noi nu i-am putea cinsti cu inimă largă?

Noi, personal, ne cinstim Sfinții închisorilor, toți Sfinții cunoscuți și necunoscuți ai României și ai întregii Biserici Ortodoxe universale și nu ne simțim deloc *frustrați* că *sunt* sau nu *canonizați*.

Ceea ce ne interesează pe noi și ar fi trebuit să îi intereseze și pe dumnealor e să strângem toate mărturiile despre Sfinții noștri și să *le dăm gratuit*, la nivel online, și nu *pe bani*.

A scris domnul Udriște despre vreun Sfânt al închisorilor comuniste, în mod metodic, științific, documentat?

Dacă da, să-și umple blogul cu așa ceva...și noi îi vom mulțumi.

Muncește Claudiu Târziu³⁰⁹ și alți guralivi ca el la acest proiect de *scoatere la lumină* a Sfinților noștri?

Dacă da, atunci să facă un blog, 100 de bloguri, o mie de bloguri cu așa ceva, ca să vadă toți ce iubitori sunt *Udriște* și *Târziu* de Sfinții României.

Și dacă sinodalii, bapțiștii și poporul român îi văd pe Udriște și pe Târziu, spetindu-se din zori și până în nopte la crearea unei sinaxar al sângelui sfânt românesc, poate că or să aibă alte reacții.

Dar ce fac protestatarii noștri? Creează câțiva oameni o carte-două despre Sfinți, o ia editura cutare și face imediat bani cu ea...și apoi, cutezanții, dau vina pe Sinod, că *ce fac ei* nu face *Sinodul*.

Însă, nu-i așa că *gura lor*...e mai mare decât *fapta lor*?

Dacă au avut o problemă cu *bapțiștii oficiali*, care au pus pumnul în gât expoziției, de ce nu au făcut-o într-o Biserică sau Mănăstire din Moldova sau de ce nu pun toată informația pe net?

În loc să facă un film, în care să se certe cu caii verzi de pe pereți...de ce nu au pus expoziția, izgonită din Iași, pe internet, că sigur încăpea toată?

Poate că nu știm noi că ea e acum pe net...și atunci îmi cer scuze. Dar dacă e doar *guralivitate*, vorbărie și orgoliu

³⁰⁹ A se vedea: <http://c-tarziu.blogspot.com/>.

rănit...atunci nu se vor *Sfinții*, ci se vor *nesfinții*, care fac bani de pe urma Sfinților.

Dacă e să vorbim și mai drept, cred că asociațiile și editurile ortodoxe de tot felul de la noi, ar trebui să se bucure că nu le-a luat *încă* pâinea de la gură Sfântul Sinod și că pot să publice ei pe Sfinți, ca să facă bani frumoși.

Pentru că la noi, cu Dan Puric, cu Danion Vasile, cu Savatie Baștovoi...se fac *bani frumoși* și mai puțin *teologie*, *bun simț*, coagulare a *smereniei ortodoxe* la un loc.

Noi stoarcem banii, suntem avizi de bani...și, la urma urmei, înjurăm toate Sinoadele la un loc, îi stropim pe toți cu haznaua noastră, dacă e să scoatem bani.

Deci *facem bani...sau scriem despre Sfinți?*

Vă doare de *Sfinți*...sau de *buzunarul dv.?*

Ar trebui să știți că nu sunteți singurii cărora vă pasă de *Sfinții României*. Dar credem că vă pasă rău de tot de *banii proprii*.

Dacă ar fi fost astfel, înainte să vă vocalizați atâta, ați fi umplut blogurile personale și netul cu Sfinți. Dar el e umplut, mai degrabă, cu *interese meschine* și *de clan* decât *cu muncă*.

Când mi-am adus aminte de ecumenism...

Părintele³¹⁰ Savatie³¹¹ a dat fotografia aceasta pe blog, pentru ca să arate că...e *prieten* cu ÎPS Serafim Joantă³¹².

Însă, când..., „vajnicii tradiționaliști” internauți, acum o săptămână sau două... îl aliniau pe ÎPS Serafim cu *ecumeniștii*... părintele Savatie a văzut doar *stema* de pe clopotele patriarhului... și nu și-a ajutat prietenul.

Până când ești *prieten*... sau când *mai ești* prieten?

Tot nu am aflat adevărul: părintele Savatie e în ascultare canonică față de Patriarhia Română sau de PFP Alexei al Rusiei³¹³?

Are editura la București dar ne înjură Sinodul, locuiește în Rep. Moldova dar nu vede *prea multe pete* pe acolo, ci doar aici.

Ce să înțelegem: e mai mult *ziarist* decât *ieromonah*? Nu mai știe cum e cu *bunul simț al ascultării*? Oare blogul său e doar *o fațadă* pentru *Cathisma*?³¹⁴

³¹⁰ Un articol din data de 12 octombrie 2008.

³¹¹ Baștovoi.

³¹² A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Serafim_Joant%C4%83.

³¹³ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Patriarhul_Alexei_al_II-lea_al_Moscovei.

³¹⁴ Și, după 3 ani de zile, putem spune fără să greșim, că blogul său... e doar *o fațadă* pentru vânzarea de carte a propriei sale edituri.

Teologii au tot felul de insomnii

SONDAJ: SALARIZAREA CLERULUI ÎNALT

Credeți că salariile primite de la Stat afectează demnitatea spirituală, libertatea pastorală și conștiința profetică a episcopilor Bisericii Ortodoxe Române?

☐ Da, salariile de la Stat încalcă votul sărăciei asumat de fiecare episcop-călugăr al Bisericii și cresc riscul șantajului politic.

☐ Da, salariile de la Stat contribuie la secularizarea clerului.

☐ Da, salariile de la Stat ar trebui înlocuite cu indemnizații private din partea credincioșilor laici, mult mai puțin taxați de către Stat dar implicați în chivernisirea bugetului Bisericii locale.

☐ Nu, salariile de la Stat păstrează tradiția bizantină în secolul XXI, reflectând simfonia între politicieni și cler.

Pentru că³¹⁵, aseară, a apărut *butonul roșu* pe WP...sau *butonul de făcut sondaje*, M.[ihail] Neamțu s-a grăbit să ne prezinte una dintre *insomniile* sale, transformată în *motiv de interrelaționare*, adică unul dintre lucrurile care îl *frământă* ca teolog, ca om al Bisericii.

Imaginea de deasupra e obsesia „teologică”³¹⁶ a dumnealui.

Credem că e un bun început de *confesiune caracterologică* acest sondaj de opinie și că insomniile sale

³¹⁵ Un articol din data de 16 octombrie 2008. Titlul articolului nostru face aluzie la subtitlul primei cărți a lui Mihail Neamțu și imaginea supra e din blogul său.

³¹⁶ A se vedea: <http://grupareaproape.wordpress.com/2008/10/16/sondaj-salarizarea-clerului-inalt/>.

sunt *representative* pentru curentul de opinie *pro-nihil*, curent care a îmbâcsit atmosfera Bisericii în ultimul timp.

Putem să înțelegem așadar din această imagine, ce stă de fapt în inima unui anume fel de „teolog”, care scrutează neîncetat treapta de sus a ierarhiei ortodoxe, nu pentru a-i observa *erudiția* sau *viața duhovnicească*, ci *dimensiunea financiară* a vieții ei.

Se pare că viziunea teologică a d-lui M. Neamțu are un adânc *fundament sociologic resentimentar*, unde, ca și în discuția românească actuală despre salarii, primează nu *aspectele tradiționale* ale gândirii ortodoxe ci *ideologia revendicării* fără criterii de performanță practică.

Dacă înțelegem bine subtextul sondajului, dumnealui vrea o *Biserică Ortodoxă Română* ruptă de *statul român* în mod sectar, aidoma unui cult minor [aceasta fiind viziunea baptistă a relației dintre *stat* și *Biserică*], care să se autofinanțeze, pentru că, prin acest lucru, am scăpa de *flagelul secularizării*.

Însă secularizarea nu este un virus de care ne îmbolnăvim pentru că primim salariu de la stat, ci e o urmare a pactizării interioare, a fiecăruia dintre noi, cu lejeritatea vieții și cu debusolarea axiologică postmodernă.

Dacă ierarhia Bisericii de rang superior are statut de *demnitar de stat* asta nu îi împiedică, în mod automat, vocația monahală, profetică în viața Bisericii.

Dacă cineva, oricare dintre membrii Bisericii, cedează ispitei, păcatului, nu cedează pentru că e *mai sus* sau *mai jos* pe scara ierarhică a societății ci pentru că *se autoînșală* cu iluzia *prosperării* în spațiul păcatului.

Dacă acum, luând bani de la stat, pare *să nu jefuim pe nimeni*, atunci când am lua bani *numai* de la credincioși pentru serviciile noastre religioase și, din acestea, ne-am face salariul, lucrurile ar merge și mai dezastruos, pentru că s-ar simți, mulți dintre ei, *buzunăriți* de către noi.

Aunci gradul de secularizare al vieții bisericesti ar fi și mai mare, pentru că poporul credincios ortodox a început *deja* să aibă caracteristici marcante de autosingularizare, de autonomie și doar segmentul, care încă mai gândește riguros tradițional, ar respecta evlavia față de preoții slujitori și, implicit, remunerarea lor.

Curentul *anti-sinodal* care activează la nivel online, și din care face parte și Mihail Neamțu, este o mostră autentică

de autonomie în cadrul Bisericii, în urma dislocării din ființa lor a *evlaviei tradiționale* față de ierarhia Bisericii.

Având fundamente *autoreflexive* și *nihiliste*, lucruri improprii mentalității tradiționale ortodoxe, membrii curentului anti-sinodal sau de emancipare față de ierarhia Bisericii, luptă împotriva liniștii eclesiale, pentru că au principii diferite față de *modul pașnic* în care se soluționează *dilemele* în viața Bisericii.

În Tradiția Bisericii Ortodoxe problemele religioase *reales*-au rezolvat și se rezolvă prin rugăciune și o viață sfântă, printr-o adâncire profundă în teologia și viața Bisericii, având ca deziderat *liniștea Bisericii* și *buna conviețuire*.

Sinoadele Ecumenice sau lupta isihaiștilor pentru realitatea energetică a Treimii au fost făcute de oameni *adânciți în viața Bisericii* și *spre folosul Bisericii*.

Consfătuirea și *conlucrarea* sunt atribute forte în momente de *neînțelegeri majore*.

Însă, în momentul de față asistăm la un *nihilism gol*, la o negare fără substrat a rolului ierarhiei Bisericii și a modului cum își exercită misiunea eclesială, pentru că ambițiile contestatate nu urmăresc *pacea* ci *dezordinea perpetuă*.

Acest *nihilism brutal* și *prostesc* în același timp are rădăcini *postmodern-iluministe* și nu *tradiționale*.

Tocmai de aceea, de mai mult multe ori am afirmat faptul, că cei care contestă în România ierarhia ortodoxă nu au *valențe tradiționale*, nu sunt *tradiționaliști*, ci *ortodocși denucleați de conștiința vie a Bisericii*.

E frumos să citești cărți și să te crezi trăitor de Ortodoxie *imaginară*.

Însă viața ortodoxă concretă e viața de acum și ea implică și toleranța, dialogul plural, specializarea continuă și nu doar...*râvnă goală*.

Ne trebuie o *râvnă concretă*. Și *râvna concretă* zidește Biserici, scrie cărți, știe să instituie un climat de pace și de amiabilitate între membrii unei comunități, face misiune ortodoxă, acte de dragoste creștină față de cei neajutorați dar și *compromisuri iconomice*, atâta timp cât trăim într-o *lume căzută* și nu *perfectă*, iar noi suntem *ortodocși păcătoși* și nu *îngeri din cer*.

Problemele pe care le tot ridică la fileu, mai mult sau mai puțin *obscen* sau *voalat* Dr. Mihail Neamțu nu fac parte, din punctul nostru de vedere, dintr-o *mentalitate* și o inimă

teologică, de teolog ortodox, ci fac parte dintr-o exprimare a unei *reflexivități autonome idealiste*, cu accente deiste puternice.

Pe de o parte, el face apologia *specializării teologice* a membrilor Bisericii pe principii autonomiste iar, pe de altă parte, revendică acest mod de a fi *singularizant și prăpăstios drept normă*, cutumă pentru viața Bisericii în ansamblul ei.

Un astfel de demers, care nu ține cont de realitatea brută a vieții bisericești ci jonglează cu ipoteza experimentelor utopice, niciodată aplicate în viața eclesială, nu face decât să propună *fantezii insomniace personale*.

Însă, bufnița din dărâmăturile postmodernității e paradigma *vigilenței tradiționale* într-o lume a continuei trepidații fără rost.

Și bufnița are marele dar de la Dumnezeu ca să tacă și să privească, să fie atentă, tocmai spre lucruri care vin din afara cadrului ei firesc, zilnic și o bruschează.

Ea nu se gândește să apere, în primă instanță, tot imperiul ce-i stă înaintea...ci doar *să se apere*. Dar, apărându-se pe sine...apără, în același timp, habitatul ei, tocmai pentru că s-a gândit, în primul rând, la sănătatea sa duhovnicească, pentru ca această sănătate să fie un exemplu și pentru alții.

Pe noi ne bruschează atât *nesimțirea*, atât *orgoliul* cât și *prostia de a te lupta fără sens* cu alții, când lupta e numai cu tine.

Insomniile sociale, fără insomnii care să te vizeze, sunt insomnii...*romantice*, idealiste.

Insomnia reală începe atunci când tu ești *prima sursă* a răului și când tu, numai tu, te vezi aiurea în cadrul Bisericii.

Când ne simțim *poveri* ale Bisericii, când ne simțim *rebuturi* ale vieții bisericești ortodoxe și vrem *să facem ceva cu viața noastră*...atunci începem *să ne trezim la neliniștea mântuirii*.

Și *neliniștea bucuroasă a mântuirii* emană în jur *pozitivitate și nu aroganță contestatoare*.

De aceea noi, personal, nu revendicăm niciodată o lume *mai bună*, o Biserică *mai sfântă*, un viitor *de platină*, ci o acceptăm pe cea care este și ne simțim parte integrantă din realitatea pe care o îmbrățișăm în rugăciunea și slujbele noastre.

Când vine credinciosul la Biserică ne aduce pomelnic cu zeci de nume, pe care noi trebuie să le pomenim.

Rugându-te pentru mii de oameni înțelegi că tu, preotul sau ierarhul, ca și ei, au nevoie de Dumnezeu, în lumea aceasta, bună sau rea, care există.

Nu ne rugăm pentru pacea lumii, pentru sănătate, pentru reușită la examene sau ridicarea din boală a unor *oameni ideali*, locuitori într-o *lume aseptică*, imună la păcat.

Tocmai de aceea nu le cerem *să fie alții* pentru ca *să ne rugăm pentru ei*, ci îi acceptăm așa cum sunt, după cum și ei ne acceptă pe noi cu bunele și relele noastre, și ne rugăm lui Dumnezeu, Care ne acceptă pe toți deopotrivă.

Tocmai de aceea am spus și tot o să o repet, că mintea tradițională a Bisericii nu revendică *lumi ideale*, ci vrea să transforme mintea omului de acum, tânăr sau bătrân, într-una sfântă, duhovnicească, deși pare *imposibil* la prima vedere.

Când ne poziționăm negativ față de *valul de denigratori* și de *contestatari* ai realității Bisericii, o facem pentru că nu suportăm *ipocrizia lor* și nici pe *a noastră*.

Nici ei și nici noi nu suntem *îngeri* și nici *sfinți*. Însă noi acceptăm viața Bisericii și lucrăm în tăcere la schimbarea ei, cu harul lui Dumnezeu, pe când, în partea adversă, se vociferează în continuu.

De aceea vă îndemn *să vreți să fiți profunzi*, dacă vreți să fiți *tradiționaliști ortodocși* într-o postmodernitate halucinantă!

Și acum se poate trăi *tradițional* dar *termenii excelenței* și *ai sfințeniei* pe care îi cere postmodernitatea sunt mult mai mari.

Ortodocșii de astăzi trebuie să fie ultraspecializați în orice, ultrasfinți, ultraatenți, ultraoameni de dialog și de bună vecinătate.

Vorbind omeneste

Cei³¹⁷ trei tineri³¹⁸ mergeau în spatele meu. Au mers vreo 10 minute, la pas...și și-au exprimat dorințele cu glas, zgomotos, fără rușine.

Cel din mijloc, care părea să fie *tartorul* lor avea însă o dorință fundamentală: *nu avea pe cine f*** în acea seară*.

Aceasta era *drama* lui și...nici nu cred că erau *liceeni*.

Deci *drama* unui copil de clasa a 7-a sau a 8-a...*îmbătrânit prematur*.

Cei trei se considerau, cu siguranță, proprii lor *stăpâni*. Însă dorințele lor erau mai puternice decât ei.

Doamna preoteasă îmi povestea o altă *precocitate* românească: abia au trecut în clasa a 9-a și, în nici 10 minute de când s-au cunoscut unii cu alții, membrii unei clase s-au transformat în *cupluri*. O dragoste „spontană”, „rațională” și „responsabilă”, cu siguranță...

Însă cei trei vorbeau despre propriile lor *nevoi sexuale* cum aş vorbi eu despre *starea vremii*. Nici nu îşi puneau problema dacă îi aude cineva, dacă e bine să vorbească în gura mare despre escapadele lor sexuale sau doar *imaginare*...ci ei erau, literalmente, nişte oameni ai *concluziilor* spuse direct.

³¹⁷ Un articol din data de 16 octombrie 2008.

³¹⁸ Din fotografia de deasupra...

Ceva asemănător am trăit acum două zile, într-un autobuz, când, din tot autobuzul vorbeau doar...două doamne, între 60-70 de ani, și vorbeau *omenește*, în mod nestingherit.

Și mi-a plăcut la culme că vorbeau despre florile puse de către primar, despre cum s-a mutat o stație mai departe de metrou, despre *șacalii* bucureșteni, adică aveau *opinii sociale solide*...

Toate bune...Numai că, după ce au discutat politică, au dat semne că sunt *încarcerate* politic...pentru că erau membre PRM și mergeau la partid în acea zi.

Concluziile străzii: în ultimele 3 zile am auzit vorbind, cu toată inima, doar *5 persoane* în tot Bucureștiul.

Două doamne făceau politică...iar trei domnișori vorbeau despre sexualitatea lor prematură. Acum nu e interesant *ce vorbeau* sau *ce nu vorbeau*...ci că *vorbeau*.

Poate că vom ajunge să vorbim precum prompterele sau să tăcem ca statuile.

Însă, ceva e sigur: nu mai ne place să stăm la taclale...dacă nu ne iese un 10 lei, o porție de mâncare, un pahar de țuică sau 3 sticle de bere.

Și această inapetență a noastră, fundamentală, ne arată că am devenit *ne-oameni*.

Sfântul Apostol Pavel la București [23 octombrie 2008]

A fost o zi copleșitoare, o zi în care am trăit *din har* și *în har*, în multă bucurie dumnezeiască. Vom avea multiple surprize pentru dv. în această zi, însă ne va lua ceva timp pentru procesarea datelor.

Venirea sfântului Pavel la București a fost o minune uluitoare, o minune care a strâns sute, mii de oameni la rând, pentru ca să se închine la Sfintele sale Moaște.

E ceva de nedescris în tot ceea ce se petrece sau...noi trăim evenimentele acestea eclesialela cotă ridicată.

Vă mulțumim frumos tuturor aceloră, care sunteți împreună cu noi în aceste zile și, pe care încercăm să îi bucurăm, cu bucuriile de care Dumnezeu ne face părtași!

Pachetele acestui articol sunt disponibile pentru download numai între 23 octombrie-2 noiembrie 2008.

↓↓↓

Capturi TV...de la Trinitas TV [Psa. Gianina]

În folderul de aici³¹⁹ vor fi puse câteva sute de capturi TV, începând de la ora 10 dimineața: aducerea sfântelor moaște ale sfântului Pavel la București.

Un alt pachet cu capturi TV:

http://s4.transfer.ro/storage/Capturi_TV__2-8b9d3.rar(110Mb)

Trinitas TV...înregistrare audio a evenimentelor dimineții și ale după-amiezii [Psa. Gianina]:

http://s4.transfer.ro/storage/Trinitas_TV_audio-c9dfe.rar(168.7Mb)

³¹⁹ A se vedea:

<http://www.zorpia.com/dorin777/album/1150422/Sf.%20Pavel%20la%20Bucuresti%20%5B23%20octombrie%202008%5D>.

Închinându-mă Sfinților lui Dumnezeu:

Filele noastre video, realizate live

Pachetul 1:

http://s4.transfer.ro/storage/Video__Sf._Pavel__1-e913f.rar (602.7Mb)

Pachetul al 2-lea:

http://s4.transfer.ro/storage/Video_Sf._Pavel__2-b35d4.rar (649.3Mb)

Fotografiile noastre

Le găsiți aici³²⁰.

³²⁰ Idem:

<http://www.zorpia.com/dorin777/album/1150487/Sf.%20Pavel%2C%20live%20%5B%2023%20oct.%202008%5D>.

Calea Sfinților – lumina bucuriei veșnice

Înaltpreasfinția Voastră,
Înaltpreasfințite Părinte Mitropolit Panteleimon
de Veria, Nausa și Kampania,

Cu bucurie mare vă primim astăzi la Patriarhia Română ca pe *un frate și prieten* al Bisericii noastre și al poporului român, care acum ne aduceți aici la București un odor de mare preț, și anume sfintele moaște ale Sfântului Apostol Pavel în anul acesta 2008, când se împlinesc 2000 de ani de la nașterea Sfântului Apostol Pavel.

Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Arhiepiscopul Constantinopolului și Patriarh Ecumenic a proclamat anul 2008 ca *an jubiliar* al Sfântului Apostol Pavel și a organizat recent la Constantinopol (9-11 octombrie 2008) *Sinaxa Întâistătătorilor Bisericilor Ortodoxe* și *un simpozion internațional* consacrat Sfântului Apostol Pavel, afirmând comuniunea Bisericilor Ortodoxe surori în bucuria comuniunii Sfinților lui Hristos.

Acum, cu binecuvântarea Sanctității Sale, Patriarhul Bartolomeu, ne aduceți la București moaștele Sfântului Apostol Pavel cu prilejul sărbătorii hramului și resfințirii Catedralei Patriarhale din București, la sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor.

În numele ierarhilor, clerului și credincioșilor pelerini din România vă adresăm, cu dragoste și recunoștință, un frățesc și călduros cuvânt de: *Bine ați venit!*

Moaștele Sfântului Apostol Pavel s-au întâlnit la baza Dealului Patriarhiei, lângă o Cruce în piatră, cu moaștele Sfinților Împărați Constantin și Elena și moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, și apoi în procesiunea numită *Calea Sfinților* au urcat pe colină până la Catedrala Patriarhală.

Calea Sfinților are o valoare de simbol cu profund înțeles duhovnicesc. Calea Sfinților este calea dreptei credințe pe care trebuie să o mărturisim împreună în vreme de bucurie și în vreme de încercare.

Calea Sfinților este calea vieții sfinte, viață de rugăciune și fapte bune. Calea Sfinților este calea bucuriei și a mântuirii, calea vieții veșnice, ca unire a creștinilor cu Preasfânta Treime, prin Sfintele Taine ale Bisericii, ca arvună a vieții din Împărăția cerurilor.

Calea Sfinților ne cheamă să ne bucurăm împreună cu sfinții lui Dumnezeu și să le cerem ajutorul ca să ne întărim în iubire față de Dumnezeu și față de oameni, să intensificăm comuniunea Bisericilor noastre, prietenia și cooperarea dintre poporul român și poporul grec.

Calea Sfinților ne cheamă să mărturisim valorile și frumusețile Ortodoxiei în țara noastră, în Europa și în toată lumea, și să împărtășim tuturor bucuria și pacea pe care le primim de la Dumnezeu prin rugăciunile sfinților lui Dumnezeu.

Vă dorim tuturor celor prezenți să aveți parte de bucuria și pacea sfinților lui Hristos și ai Bisericii Sale.

† DANIEL
Patriarhul României³²¹

³²¹ Cf.

http://www.basilica.ro/ro/stiri/cuvantul_preafericitului_parinte_daniel_patriarhul_romaniei_la_primirea_moastelor_sf_apostol_pavel_bucuresti_23_octombrie_2008_.html.

Alte fotografii inedite găsiți pe platforma *Ortodoxia tinerilor*³²², la domnul Claudiu Bălan.

³²² A se vedea: <http://ortodoxiatinerilor.wordpress.com/2008/10/23/la-moastele-sfantului-apostol-pavel-poze/>. Fotografia infra e preluată de aici.

Detalii³²³ despre ziua de astăzi.

³²³ Idem:

http://www.basilica.ro/ro/stiri/23_octombrie_aducerea_moastelor_sf_apostol_pavel_la_bucuresti.html. Prima și ultima fotografie a articolului de față sunt preluate din articolul citat la această notă.

*Niciodată lucrurile minunate nu sunt
coincidențe!*

Am cumpărat ieri³²⁴ un auxiliar preoțesc special, absolut splendid, o haină de purtat peste reverendă, de la maicile de la Mănăstirea *Adormirea Maicii Domnului* de la Moreni, județul Vaslui și mi-au dat și cartea de vizită. Le-am spus că le facem publicitate și...iată!, că ne ținem de cuvânt.

Însă, aseară, când am privit ce lucruse doamna preoteasă pe *Sinaxis*³²⁵, mi-am dat seama că publicitase aceeași mănăstire, de la care eu cumpărasem veșmântul.

E o splendoare, după cum se vede, mănăstirea moldavă și vă rugăm să citiți și articolul indicat în linc, pentru ca toate să aibă sens.

³²⁴ Un articol din data de 24 octombrie 2008.

³²⁵ Acum e aici: <http://www.teologiepentruazi.ro/2008/10/23/ortodoxia-stie-sa-profitese-de-progresul-tehnologic-daca-doreste/>.

Această dublă întâlnire a familiei noastre cu această mănăstire ortodoxă românească, a cărei ocrotitoare e Prea Curata Stăpână nu poate fi, într-o mie de ani, o coincidență, ci o minune!

Și e una dintre minunile care ne fac, pe fiecare zi, tot mai conștientă prezența Maicii lui Dumnezeu în familia noastră, în viața și pastorația noastră.

Cu alte cuvinte, dacă Prea Curata Stăpână știe să ne facă atâtea cadouri de suflet, întâlniri de mare har cu oamenii ei, deși nu merităm acest lucru, noi cum ar trebui să ne comportăm cu oamenii lui Dumnezeu?

Nu știm cine sunt tainicii prieteni ai Sfinților, însă, dacă suntem deschiși dialogului și neașteptatului continuu...Sfinții înșiși ni-i aduc, spre noi, pe prietenii lor.

Tocmai de aceea am spus că e *minunată* dubla întâlnire de ieri: pentru că ce spunea ziarul, au confirmat doamnele/maicile pe care le-am întâlnit la pangarul improvizat din Piața Unirii.

Și e fermecător să vezi cum lucrurile bune auzite de la alții converg cu cele pe care tu însăți le observi.

Iar dacă această mănăstire românească are numai maici ca cele pe care le-am întâlnit ieri, aici, la București, atunci nu ne miră faptul de ce...această mănăstire e hipertehnologizată și atât de cuceritoare la vedere.

*Dacă Dan Puric e teolog...atunci eu sunt Maia
Morgenstern*

↑↑↑

Numai³²⁶ acesta e Dan Puric³²⁷...autentic: adică *actorul*.

³²⁶ Un articol din data de 24 noiembrie 2008.

³²⁷ A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Puric.

În ianuarie 2007 se naștea mitul: *Dan Puric, apologet ortodox*. El s-a născut împreună cu mitul: *Cristian Gava, tânăr intelectual cu mari potențe*.

Și s-au născut ambele mituri la televizor, în aceeași emisiune, ca un film postmodern exploziv și, când i-am văzut la televizor...am scris aceste lucruri³²⁸.

La data aceea am crezut că vor rămâne, ambii, oameni *modești*, adică *ei înșiși*...Însă vedetizarea lor a devenit enervantă la culme.

Și, cea mai enervantă este a lui Dan Puric, actorul care a devenit *o pompă financiară* pentru ortodocși sau *o emblemă teologică dubioasă*, ba chiar *teolog* peste noapte, deși dumnealui nu are nici în clin și nici în mânecă cu *teologia*.

Da, dumnealui nu e *teolog*, după cum nici eu nu sunt Maia Morgenstern³²⁹ și nici Mel Gibson³³⁰.

Iar dacă mâine voi înnebuni și voi merge la Dan Puric ca să îl învăț dans mimico-expresiv, tehnici actoricești și să mă cred *actor*...bineînțele că mă poate privi, cu un zâmbet ironic în colțul buzelor și cu o expresie firească de...lehamite.

Pentru că, monitorizând (pentru uz personal) câteva alocuțiuni, conferințe, luări de poziție publice ale d-lui Dan Puric, eu am avut și am un zâmbet ironic în colțul buzelor, când un actor spoliază *vocația de teolog* cu lucruri învățate, în grabă, de la teologi și de la oamenii duhovnicești.

Însă zâmbetul meu a fost și este unul dureros. Dureros, pentru că parabola *găinii de curte* a devenit starea de spirit a d-lui Dan Puric, care este un actor brilliant, o ființă paradoxală și cu alură actoricească profundă...dar un caricaturizant al teologiei până la greață.

Îmi permit această sinceritate online față de dumnealui, o sinceritate sinucigașă (știm asta prea bine: adevărul, mereu, se plătește) pentru că încă mai e timp să aibă conștiință și să se retragă din acest *maraton stresant de evanghelizare*, în care l-au integrat alții...dar în care nu-și află vocația.

Pentru că, dacă prima sa mărturie personală a fost un aer reconfortant pentru mine, erijarea sa, de acum, într-un *Avvă al poporului*, într-un *nou Pavel*, într-un *Stăniloae fără experiență* nu-l face să fie decât *comic*.

³²⁸ Idem: <http://www.teologiepentruazi.ro/2007/01/09/un-discurs-subtil-elegant-si-de-mare-toleranta-despre-discursul-care-iti-intrupe-nesimtirea/>.

³²⁹ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Maia_Morgenstern.

³³⁰ Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mel_Gibson.

Și nu e *comic* pentru că ar propovădui *mai prost* decât un preot de țară sau decât unul de oraș mai fără studii – dimpotrivă puținele sale cunoștințe le zice cu multă artă teatrală – ci pentru că dă impresia tinerilor de acum, că teologia e ceva de care și actorii, și brutarii, și ofițerii în retragere sunt capabili.

Aici vedem noi marea bubă, care produce...*ridicolul de situație*...

Dumnealui știe foarte bine cum *acționează râsul* dar și cum *se...naște* râsul din două mișcări și o grimasă. Și, e mirabil pentru noi, că nu observă că a încălcat o limită inadmisibilă: *limita evidenței*.

Iar *limita evidenței* spune așa: preotul Dorin Picioruș e un teolog în formare, care a intuit cât de greu e povârnișul spre Teologie și se încumetă să privească spre el iar actorul Dan Puric e un actor în plină maturizare a talentului său, care trebuie să rămână la ce știe dumnealui cel mai bine, pentru că acolo nu pare *ridicol*...dar aici, *da*.

Dacă încălcăm limitele de demarcație dintre *teologie* și *actorie*, atunci Dan Puric, care nu are nimic de-a face cu *profunzimea* și *logica interioară a teologiei*...este *teolog* și atunci oricine a citit 50 de cărți de teologie e *teolog*...iar preotul Dorin Picioruș e actor, pentru că îi place și lui să se facă de râs jucând pe Hamlet.

Articolul de față nu e...*plătit*. Asta ca...mijloc de atenționare prealabilă, mai înainte ca să vină *un admirator zelos*...și să se agite, în mod haotic, la noi pe blog.

Articolul de față nu e *o revanșă*, nu e nicio *bătăie de joc*, nu e nicio *minimalizare* a bunelor dorințe/intenții/sentimente ale actorului Puric.

Ci e o opinie realistă, echidistantă și...mai ales, de bun gust. Însă, mai presus de toate, cred că e o datorie de conștiință față de Teologie dar și față de admirația pe care o avem față de domnul Puric.

Dacă cineva te iubește...îți spune adevărul. Iar dacă adevărul e *crud*, dar e *adevăr* și nu *măimuțareală*...atunci domnul Puric o să ne mulțumească pentru faptul, că un tânăr teolog în formare, a avut tupeul/nesimțirea/bădărânia sau bunul simț, să îi spună adevărul despre *Dan Puric 2007-2008*, care a devenit...ceea ce nu e.

Domnule Puric,

rămâneți *un vultur* – ceea ce și sunteți – în actorie, vă rugăm mult, vă implorăm, și nu mai pozați în *găină de gostat*...în domeniul Teologiei!

Aici, ca și în actorie, ca să fii *vultur*, trebuie să știi să explicifărâmi cu fărâmi tot ceea ce se petrece...și nu să survolezi pestehectare întregi de Teologie și să crezi că asta e *Teologie*!

Nu, ca și în actorie, teologul se vede *în amănunt*...nu *în glosolalii fără fundament*!

Reveniți la matca actoriei, pentru ca să nu mai mă cred nici eu...*Maia Morgenstern*.

Cuprins

1. Levitul vrea...mai mult dar tot nu are *nume, confesiune și istorie*(3-13)
2. Notă de subsol(14)
3. Predica părintelui Savatie...a fost *foarte citită*(15-18)
4. Frecvența vizitelor, din toate timpurile, pe *Teologie pentru azi*(19-21)
5. *Arhiva ortodoxă* publicitează una dintre cărțile noastre...care ne-a fost furată prin „amabilitatea” editurii *Predania*, din computerul lui Ionuț Gurgu(22)
6. Un mesaj de pe lumea cealaltă(23-30)
7. *Dreptul la replică* al lui Ionuț Gurgu, pe care îl publicăm acum, eludează adevărul că din calculatorul său *s-a scurs*...cartea noastră, din același an, adică din 2005(31-37)
8. Oare își va desființa și părintele Savatie Baștovoi *blogul politic*...după cum și l-a desființat părintele Ioan Usca pe *cel cultural*?(38-40)
9. *Versus* Dănuț Mănăstireanu sau...nu mai lăsați domnilor „evangelici” ipocrizia sau interesul financiar să vorbească!(41)
10. Ooooooh, am scris și despre Sceptik!...(42)
11. Despre ispita *de-a vrea să fii prost* și de-a te strădui să o afle și alții(43-49)
12. Te lași de fumat cu Răduleasca sau te masturbezi „intelectual”?(50-52)
13. „Râvnă” de ortodocși...(53-55)
14. De ce „creștinul ortodox. ro” face, cel mai adesea, pe...*marele anonim*?(56-58)
15. Interogatoriu baptist(59-60)
16. Post scriptum la un an de la *Colocviul decenței*(61-66)
17. O conferință despre nimic(67-69)
18. Dr. Mihail Neamțu, vrem să ne povestiți despre *parvenitismul dv. în democrație* și apoi vom discuta despre *Apostolatul Social* al PFP Justinian în comunism!(70-73)
19. Suntem alături de sinceritatea lui Dan Diaconescu(74-75)
20. Dragoș Bucur vs. Mihaela Rădulescu. Lupta se dă în pielea goală și nu oriunde ci pe un bloc bulevardier(76-78)

21. Blogatu și blogurile copy-pasterilor sau...*blogări de vocație* vs. *blogări comerciali*(79-81)
22. Între *tabloidizare* și *viața reală*. Ex: Elena Udrea(82-84)
23. Atât a putut să ne ofere pe blogul său...sau *doar scandalurile* îi trezesc *râvna ortodoxă*(85-86)
24. Ce fel de *brand* este Bucurenci?(87-88)
25. Despre și pentru Mircea Platon(89-92)
26. În comparație cu mulți dintre ziariștii români, d-l Cristian Tudor Popescu este *enervant de bun*(93-95)
27. Intelectualul „profund”: *diletantul*(96)
28. Nu e nicio diferență între *sex* și *mâncare*!(97-98)
29. Doar banii ne fac să scriem(99)
30. O plimbare din ciclul: sunt atent la orice mișcă și nu mișcă, pentru ca să percep adevărul oamenilor și al lucrurilor(100-112)
31. Știu să se publiciteze performant dar se tem să fie *români universali*(113-114)
32. Dacă aveți cap...mai e nevoie și de minte luminată de către harul lui Dumnezeu(115-133)
33. Fațada *Bibliotecii Naționale* a României(134-137)
34. Inadmisibile reale(138-140)
35. Fără *coincidențe*!(141)
36. Lipsește din film părerea celor care se „împotrivesc” canonizării Sfinților închisorilor comuniste(142-145)
37. Când mi-am adus aminte de *ecumenism*...(146)
38. *Teologii* au tot felul de *insomnii*(147-151)
39. Vorbind omenește(152-153)
40. Sfântul Apostol Pavel la București [23 octombrie 2008](154-178)
41. Niciodată *lucrurile minunate* nu sunt *coincidențe*!(179-180)
42. Dacă Dan Puric e *teolog*...atunci eu sunt *Maia Morgenstern*(181-184)

© *Teologie pentru azi*

Cartea de față este o ediție online
gratuită și e proprietatea exclusivă a
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș.

Ea nu poate fi tipărită și
comercializată fără acordul său
direct.

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

© Teologie pentru azi
Toate drepturile rezervate